Gondolatok a világ dolgairól egy nyugdíjas proletár szemével 14
2025
SaLa világnézete!

Tartalom

→ **Világnézet, materializmus, idealizmus**
- → **Világkép, világnézet**
  - → **Világkép**
  - → **Világnézet**
- → **Világnézeti jobboldal, baloldal**
  - → **Jobboldali világnézet**
  - → **Baloldali világnézet**
- → **Dialektikus és materialista világnézet**
  - → **Dialektikus materializmus**
- → **A dialektika törvényei**
- → **Marxizmus-leninizmus világnézete**
- → **Gondolkodó ember**
- → **Gondolkodó anyag**
- → **Következetesen objektív tudomány**
  - → **A következetesen objektív tudományos módszer**
- → **Idealizmus**
- → **Materializmus**
- → **Idealizmus és materializmus**
- → **A tudományos módszer**
- → **A képzelet**
- → **Reakciós világnézet**

→ **Vallás**
- → **A vallás az idealizmus, a képzelet világa**
- → **Isten**
  - → **A képzeletben létező isten**
  - → **Az isten a semmiből valami**
  - → **Az istenanyagból való szellem**
  - → **Isten a legfőbb lény**
- → **Mi az isten?**
- → **Természetfeletti**
- → **Hiszékenység**

→ **Dialektika, materializmus, dialektikus és történelmi materializmus, anyag**
- → **Anyag**
  - → **A mindörökké mozgó anyag**
  - → **Az emberi tudattól függetlenül létező anyag**
  - → **Csak az anyag létezik**
- → **Idő**
- → **Tudományos világnézet**

→ A világ megismerése csak a tudományos világnézettel lehetséges

→ A mindörökké létezőt a tudomány megtalálta

→ Tudományos módszer a világ megfejtésére

→ Az objektív valóság megismerése

→ A tudományos módszer tömören

→ A marxizmus-leninizmus tudományos világnézet

→ Nem tudomány

→ Következtetés, hipotézis, tudomány

→ Marxizmus-leninizmus

→ Tudománytalan világnézet

→ A „felsőbbrendű“ kapitalisták

→ A marxizmus-leninizmus világnézete

→ Materializmus és a tudományos világnézet!

→ Materializmus tudományos világnézete

→ Dialektikus materializmus tudományos világnézete

→ A dialektikus materializmus sarkköve a világ anyagi természetéről szóló tan

→ Ember a gondolkodó anyag, a gondolkodó ember

→ Gondolkodó anyag

→ Az ember a földön a gondolkodó anyag

→ Az öntudatra ébredt anyag

→ Az aktívan védekező gondolkodó anyag

→ Gondolkodó állat

→ Gondolkodó ember

→ Gondolkodó emberré válni

→ Demokrácia, diktatúra, jogállam

→ Diktatúra és demokrácia

→ Polgári demokrácia

→ Népi demokrácia

→ Szocialista demokrácia

→ Kommunista demokrácia

→ Jogállam

→ Államhatalom

→ Osztályuralom, osztályharc, fasizmus, proletárdiktatúra

→ Osztályuralom és osztályharc

→ Fasiszta-kapitalizmus és proletárdiktatúra

→ Kapitalizmus

→ A kapitalizmus lényege

→ A kapitalizmus bér-rabszolgatartó beszélőszerszám társadalmi forma!

→ A kapitalizmus lényegét röviden jellemezve
→ A kapitalizmus gazdasága
→ A kapitalizmus alapvető ellentmondása
→ Kapitalista kizsákmányolás
→ A proletár beszélőszerszám
→ Kapitalista-szocializmus
→ A kapitalizmus jobboldali világnézete, erkölcse, a baloldali világnézet
→ Világnézeti jobboldal és baloldal
→ Felsőbbrendű isten
→ A kapitalizmus rothadása, hanyatlása, anarchiája
→ Fasizmus
→ A fasiszta-kapitalizmus
→ A kapitalista-szocializmus
→ Szocializmus
→ A munka szerinti elosztás
→ A szocialista demokrácia
→ Kommunizmus

Világnézet, materializmus, idealizmus →

Világkép, világnézet

Világkép

A kialakult tudományos világkép a sok ismeretlen miatt nem tükrözheti tökéletesen az objektív valóságot, így szükségszerűen vannak hibás, hiányos, téves részei is. Az objektív világ megértése a történelem folyamán az idealizmus és a materializmus küzdelmével, a tudomány fejlődésének eredményeként közelített a valósághoz!

A világkép akkor hamis, téves, hibás, ha az állításai tudománytalanok, mert letér a következetesen objektív tudományos útról és eljut a képzelet által egy kitalált virtuális világba és kimozdíthatatlanul ott is marad! A hamis világképet az idealizmus képzeletvilága, az objektív világkép kialakítását azonban a materializmus (csak az anyag létezik, minden ami létezik az csak anyag) motiválja. Amiről csak spekulálni, képzelődni lehet és végül is a párja az objektív világban tudományos módszerrel nem igazolható, nem bizonyítható, nem észlelhető az nincs, ez az idealizmus világa.

A hamis állítás jellemzője, hogy magyarázatai, következtetései a végeredményében, összességében nem felelnek meg az objektív valóságnak, az objektív igazságnak, a tudományos módszer, a gyakorlat, a valóság nem igazolja. Bármely következtetés, spekuláció, hipotézis csak akkor az objektív igazság, ha a valóságban a tudományos módszerrel az objektív valóságban bizonyítható, addig azonban még csak a képzelet, a fantázia birodalmába tartozik, ami lehet igaz, de lehet hamis is, az eldöntése azonban csak a tudományos módszerrel lehetséges.

Objektív igazság: filozófiai kategória az emberi ismeret azon tartalmának jelölésére, amely független a szubjektum akaratától és óhajaitól. Az igazságot a visszatükrözött objektum tartalma határozza meg. - *Marxista fogalomlexikon*

Objektív Valóság: az egész anyagi világ a maga teljességében, valamennyi formájában és megnyilvánulásában. - *Marxista fogalomlexikon*

Világnézet

Az emberiség törekszik a világ megismerésére, mert ez a létét védi, biztosítja, de csak akkor, ha az objektív valóságot kutatja és nem a képzelet útján jár.

Az idealista világnézet, állítás, magyarázat gyengesége, hibája a tudományos következetlenség, nem képes elszakadni a képzeletétől és az objektív valóságban maradni, makacsul ragaszkodik kitalált elképzeléséhez, még akkor is, ha a valóság rácáfol. Az idealista nem képes, nem akar következetesen az objektív valóságra alapozottan gondolkodni, nem támaszkodik következetesen a tudományos módszerre és világnézetre, gyakran éppen hogy nem. Az idealista állítás végeredményében, összességében nem az objektív igazság, mert a tudományos módszerre alapozott valóság nem igazolja, ezért állításai, világnézete nem tudományos értékű.

A materialista világnézet következetesen támaszkodik a tudományos módszerre és világnézetre, állításainak, magyarázatainak az objektív igazságnak és valóságnak kell megfelelnie, a képzelet és a spekuláció is ennek van alárendelve. Ennek legfejlettebb formája a dialektikus és történelmi materializmus, a marxista-leninista világnézet filozófiai alapja. Csak a dialektikus materialista világnézet és a tudományos módszer alkalmas az objektív világ megismerésére, az idealizmus módszere, a képzelődés, a tudományos következetlenség erre alkalmatlan.

Világnézet: a környező világról alkotott nézetek, fogalmak és képzetek rendszere. A világnézet a szó tágabb értelmében magában foglalja az ember környező világra vonatkozó nézeteinek összességét: a filozófiai, a társadalmi-politikai, az etikai, esztétikai, természettudományos és egyéb nézeteit. Szorosabb értelemben minden világnézet alapvető részét a filozófiai kérdések alkotják. A világnézet legfőbb kérdése a filozófiai alapkérdése. Ennek eldöntésétől függően különböztethető meg a világnézet két alapvető válfaja, a materialista és az idealista világnézet. - *Marxista fogalomlexikon*

Világnézeti jobboldal, baloldal

Jobboldali világnézet

A kapitalizmusban elkerülhetetlenül, szükségszerűen a világnézeti jobboldal valósul meg, a felsőbbrendű és alsóbbrendűek világa! A társadalmi forma alapvetően és elkerülhetetlenül meghatározza a jobboldali vagy a baloldali világnézeti forma uralmát, lehetőségét. A kapitalizmusban a jobboldali, a kommunizmus/szocializmusban a baloldali világnézet az uralkodó, a meghatározó. A kapitalizmusban a felsőbbrendű kizsákmányolás, élősködés miatt alapvetően a jobboldali világnézet, a kommunizmus/szocializmus azonban mivel osztály nélküli társadalom, ezért a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokráciára alapozottan a baloldali világnézet valósul meg.

A kapitalizmus emberisége szélsőségesen megoszlik kapitalista kizsákmányolókra és az őket kiszolgáló bérrabszolgákra, a felsőbbrendű és az alsóbbrendű emberekre, ez a jobboldali világnézet fő jellemzője! A kapitalizmus csak a jobboldali világnézet dominanciájával működik, mert a kapitalizmus beszélőszerszám társadalom, ezért a kapitalizmus minden változatában szükségszerűen a világnézeti jobboldal valósul meg, a megosztottság felsőbbrendű élősködő kizsákmányolókra és az őket kiszolgáló bér-rabszolgákra, ez a kapitalista modellben törvényszerű és elkerülhetetlen!

A jobboldali világnézetre alapvetően az idealizmus a jellemző, azonban a kapitalizmusban a fejlett termelőerők megkövetelik a materializmust és még a dialektikus gondolkodást is. Ettől válik a jobboldali világnézet nagyon zavarossá, mert az idealizmus, a vallás hamis tudománytalan és a materializmus tudományos világnézetének kotyvaléka. Ez azonban nem az emberiség többségének az érdeke, hanem a felsőbbrendű parazitaként élősködő kizsákmányoló kapitalistáké.

Baloldali világnézet

A baloldali világnézet megvalósulása a jobboldali világnézet a felsőbbrendűség, az élősködés, a kapitalizmus, a megosztott világ meghaladása, ami történelmileg hosszan tartó folyamat, alapvetően a termelőeszközök, a tudomány, a tudományos világnézet, az erkölcs, a demokrácia, a civilizáció fejlődésére alapozottan, a társadalmi modellek változásán, fejlődésén keresztül valósul meg. A végcél az osztály nélküli társadalom a kommunizmus, a gondolkodó emberré válás! A kommunizmus/szocializmus a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokrácia és az emberi jogok megvalósítását a kollektivizmussal teszi lehetővé, megszünteti a társadalmi osztályokat és ezzel felszámolja a kizsákmányolókra és az őket kiszolgálókra megosztott világot. A baloldali világnézettel lehet csak a társadalmi haladás az emberré válás útján haladni.

A valódi demokrácia olyan politikai-gazdasági-társadalmi modellt igényel, ahol baloldali világnézet működhet, megvalósulhat, ez a kommunizmus, amihez szükség szerint a népi demokrácián, a szocializmuson keresztül vezet az út!

A baloldali világnézetre alapvetően a materializmus a jellemző, ennek legfejlettebb formája a dialektikus és történelmi materializmus a marxista-leninista kommunisták világnézete. A baloldali világnézet a tudományos világnézetre támaszkodik, ennek segítségével törekszik a kommunizmus megvalósítására.

Baloldal: a politikában általában a reakcióval szemben álló erők, pártok, mozgalmak, személyek összességének elnevezése. Onnan ered, hogy a reakció ellen küzdő, többé-kevésbé haladó pártok képviselőit egyes polgári parlamentekben a baloldalra ültették (ellentétben a reakciós erők képviselőivel, akiket a **jobboldal**ra ültettek). - *Marxista fogalomlexikon*

Dialektikus és materialista világnézet

Dialektikus materializmus

A tudatosan gondolkodó ember elkerülhetetlenül a dialektikus és materialista világnézetre támaszkodik, függetlenül attól, hogy ezt tudja, elismeri vagy tagadja! Mert csak az anyag tulajdonságainak következetesen az objektív tudományos módszerrel történő megismerésének az alapján működő tudomány képes az ismeretlent, az újat, az objektív valóságot megismerni, az ismereteket bővíteni, pontosítani. Az idealizmus és a vallás képzelt világ ezért nem tudományos, így nem reális alternatíva a világ objektív megismerésére, éppen hogy nem, alkalmatlan!

A dialektikus materializmus az objektív valóság megismerésének következetesen tudományos világnézete, a tudományos módszerre alapozza megállapításait. A dialektikus materializmusra alapozott marxizmus világnézete szerint az objektíven létező világban kizárólagosan csak az anyag létezik. A következetesen objektív tudományos világnézet dialektikus, az objektíven létező materiális világot, az anyag mozgását, változását, fejlődését a dialektika törvényei szerint, a kölcsönhatásaiban, az ellentmondásaiban, történetükben vizsgálja.

Minden új felfedezés, alkotás elkerülhetetlenül a materializmusra és a dialektikus gondolkodásra támaszkodik, még akkor is, ha ezt nem ismerik el vagy nem értik, ami nyilvánvaló butaság, mert csak ezen az alapon lehet valóságos eredményt elérni! A világ materiális természetű és a dialektika tudománya nélkül az anyag mozgását, változását, fejlődését, a jelenségeket, a dolgokat, az anyagi formákat, az élővilágot, az embert, a társadalmat, a gondolkodó anyagot nem lehet a valóságnak megfelelően megismerni és megérteni!

Az anyag formái mindörökké mozgásban, változásban, keletkezésben, fejlődésben, pusztulásban léteznek, ezért az adott anyagi forma keletkezésének, változásának, történetének, kölcsönhatásainak, ellentmondásainak vizsgálatát dialektikusan, a dialektika törvényei szerint kell megvalósítani, hogy objektíven teljességében megismerhető legyen az adott forma, az adott jelenség!

*

Dialektikus Materializmus: tudományos filozófiai világnézet, a marxizmus egyik alkotórésze, filozófiai alapja. A dialektikus materializmust Marx és Engels alkotta meg, s Lenin és más marxisták fejlesztették tovább. … A dialektikus materializmus kialakulásában igen lényeges mozzanat volt a társadalmi fejlődés menetére és törvényeire vonatkozó tudományos szemlélet kidolgozása (történelmi materializmus). A dialektikus materializmus létrejöttével lényegében befejeződött az a történelmi folyamat, amelynek során a filozófia speciális kutatási tárggyal rendelkező tudománnyá vált. A filozófia tárgyát a természet, a társadalom és a gondolkodás fejlődésének legáltalánosabb törvényei alkotják, az objektív világnak és a világ tudati tükrözésének azok a legáltalánosabb elvei és alapjai, amelyek megadják a jelenségek és folyamatok helyes tudományos megközelítését, a valóság értelmezésének, megismerésének és gyakorlati átalakításának módszerét. **A dialektikus materializmus sarkköve a világ anyagi természetéről szóló tan, az a felfogás, amely szerint nincs a világon semmi más, mint anyag és az anyag mozgásának és változásának törvényei**. - *Marxista fogalomlexikon*

dialektika: általános filozófiai elmélet és módszer, amely modern, materialista formájában a dialektikus materializmus szerves része. A **dialektika** a „külső világ és az emberi gondolkodás mozgásának általános törvényeiről szóló tudomány” (Marx). A **dialektika** alapgondolata, hogy „a világot nem mint kész dolgok összességét, hanem mint folyamatok összességét kell felfogni, amelyben a látszólag stabil dolgok ... a levés és elmúlás szakadatlan változásán mennek át”... (Engels). - *Filozófiai kislexikon*

A dialektika törvényei

„Dialektika: A természet, a társadalom és a gondolkodás legáltalánosabb mozgástörvényeinek összefoglalása. A jelenségeket összefüggéseikben, kölcsönhatásaikban, fejlődésükben, ellentéteik és ellentmondásaik keletkezésében, kifejlődésében, feloldásában, a mennyiségi változások minőségiekbe való átcsapásában vizsgálja a tagadás tagadása alapján. A fejlődést az ellentétek harca és egysége eredményének tekinti.“

Fejlődés: az anyagi világ jelenségei önmozgásának az alacsonyabb rendűtől (egyszerűbbtől) a magasabb rendű (bonyolultabb) felé irányuló folyamata, amely feltárja, realizálja a jelenségek lényegében rejlő belső tendenciákat, s az új létrejöttére vezet. - *Marxista fogalomlexikon*

Ellentétek Egységének és Harcának Törvénye: a valóság és az emberi megismerés egyetemes törvénye, amely a materialista dialektika lényegét, „magvát” alkotja. Minden objektum ellentéteket rejt magában. Ellentéteken a dialektikus materializmus olyan mozzanatokat, „oldalakat” stb. ért, amelyek (1) megbonthatatlan egységben vannak, (2) kölcsönösen kizárják egymást, mégpedig nemcsak különböző, hanem ugyanazon vonatkozásban is, vagyis (3) kölcsönösen áthatják egymást. Egységük viszonylagos, harcuk abszolút. Az ellentétek harca azt jelenti, hogy az ellentmondás a tárgy lényegén belül szüntelenül megoldódik, és ugyanolyan szüntelenül újra képződik, ez pedig a régi tárgynak új tárggyá való átalakulására vezet. Ez a törvény ily módon megmagyarázza minden mozgás objektív belső „forrását”, nem folyamodva semmiféle külső erőhöz, s lehetővé teszi a mozgásnak önmozgásként való értelmezését. - *Marxista fogalomlexikon*

Ellentmondás: a dialektika kategóriája, amely mindenfajta mozgás belső forrását a változás és a fejlődés alapelvét fejezi ki. - *Marxista fogalomlexikon*

Mennyiségi Változások Átcsapása Minőségi Változásokba: a dialektika egyik alaptörvénye, amely az anyagi valóság objektív, egyetemes fejlődési törvényét fejezi ki, mely szerint az észrevétlen, fokozatos mennyiségi változások felhalmozása – minden egyes folyamat számára specifikusan – szükségszerűen lényeges, gyökeres minőségi változásokhoz vezet, vagyis a régi minőség új minőségbe csap át. E törvény a természet, a társadalom és a gondolkodás összes fejlődésfolyamataiban érvényesül. A mennyiségi és minőségi változások összefüggnek egymással és feltételezik egymást: nemcsak mennyiségi változások mennek át minőségi változásokba, hanem a fordított folyamat is fennáll: a dolgok és jelenségek minőségi változásának eredményeként megváltoznak a mennyiségi jellemzők is. - *Marxista fogalomlexikon*

Tagadás tagadásának törvénye: A dialektika egyik alaptörvénye. A tagadás tagadásának törvénye szervesen összefügg az ellentétek egységének és harcának törvényével, minthogy a réginek az új által való tagadása a fejlődés folyamatában nem más, mint ellentmondások megoldása. A dialektikus tagadás mindennemű fejlődés objektív mozzanata, mozgó princípiuma. A réginek és az újnak a fejlődésben mutatkozó kölcsönös viszonyát, a réginek tagadásának jellegét alapvetően ellentétes módon magyarázza a metafizikai és a materialista dialektika. - *Marxista fogalomlexikon*

Marxizmus-leninizmus világnézete

A marxizmus-leninizmus az egyetlen következetesen objektív tudományos világnézet! A tudományos világnézetet következetesen a marxista-leninista vezérfonalán járó kommunista pártok képviselik!

A tudományos világnézet a következetesen objektív tudományos módszerre támaszkodik, egymást feltételezik, együtt fejlődnek, ez a marxizmus-leninizmus vezérfonalán járó és ezt továbbfejlesztő világnézet!

A dialektikus és történelmi materializmus - a következetesen az objektív tudományos módszerre alapozva - a marxizmus-leninizmus világnézetének filozófiai alapja, ami a tudomány eredményeinek alapján alakult ki és ezen az alapokon fejlődik tovább!

*

Kommunista Pártok: a munkásosztály új típusú, forradalmi pártjai, élcsapatai, amelyek összeforrva a munkásosztály egészével és a dolgozók széles tömegeivel, a marxizmus-leninizmus alapján

vezetik a proletariátus harcát a szocializmus, majd a kommunizmus megvalósításáért. Szervezetileg a demokratikus centralizmus elvén épülnek fel. Biztosítaniuk kell a tudatos pártfegyelmet, a pártokon belül nem tűrhetik meg a frakciók és csoportok tevékenységét. Feladatuk a pártegyesség, a párt eszmei-politikai és cselekvési egységének megőrzése. Végső céljuk a kommunizmus világméretű győzelmének kiharcolása. - *Marxista fogalomlexikon*

Marxizmus-leninizmus: Marx, Engels és Lenin forradalmi tanítása, amely filozófiai, közgazdasági és társadalmi-politikai nézetek átfogó és harmonikusan összefüggő rendszere. A marxizmus létrejötte forradalmi fordulatot jelentett a természet- és a társadalomtudományban, kivált az emberi tudás olyan területein, mint a filozófia, a politikai gazdaságtan, a szocializmus elmélete stb. A marxizmus megalapítói valóban forradalmi tudományt alkottak, melynek feladata nemcsak a világ helyes magyarázata, hanem megváltoztatása is. Marx elmélete, mint Lenin rámutatott, logikusan felépített és teljes, egységes egész, amelynek ereje, hatékonysága igazságában van. Legfontosabb tétele az, hogy a munkásosztály világtörténelmi szerepe az osztály nélküli kommunista társadalom megteremtése. A tudományos kommunizmus a Marx által megalapozott politikai gazdaságtan tudományos bizonyítékain nyugszik, amely feltárta a tőkés termelési mód törvényeit és bebizonyította, hogy a kapitalista társadalmat szükségszerűen a szocializmusnak kell felváltania. A **Marxizmus-leninizmus** filozófiai alapja a dialektikus materializmus és a történelmi materializmus. A marxizmus alkotó továbbfejlesztésének új szakasza Lenin nevéhez fűződik, aki Marx munkásságának hű folytatója. Leninnek a marxizmus fejlesztésében betöltött alkotó szerepét fejezi ki a **Marxizmus-leninizmus** elnevezés. - *Marxista fogalomlexikon*

Gondolkodó ember

Az ember valójában csak a kommunizmus/szocializmusban válhat gondolkodó emberré! Az emberiség számára gondolkodó emberi lét feltételei csak a kommunizmus/szocializmusban válik lehetővé!

A gondolkodó emberi lét feltétele a kommunizmus/szocializmus társadalmi modell, ahol már a kollektivizmus, a tudományos világnézet, a termelőerők magas színvonalú fejlettsége és a szocialista demokrácia, a valódi gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokrácia van!

A tudományos világnézet - a dialektikus és történelmi materializmus tudománya alapján - a következetesen objektív tudományos módszerre épít, ez az egyetlen út a gondolkodó emberré válásra, ez azonban teljességében csak a kommunizmus/szocializmusban valósulhat meg!

Csak a gondolkodó ember törekszik arra, hogy a következetesen objektív tudományos módszerrel vizsgálja a világot, hogy ne a képzelet, hanem a valóság következetesen objektív vizsgálata alapján gondolkodva építse fel a világnézetét!

Ha az ember-állat gondolkodó ember akar lenni, akkor a gondolatainak a következetesen objektív tudományos módszer legyen a meghatározója, vezérfonala, erre alapozza világnézetét. Az így nyert tudását a saját és az emberiség érdekében a létfeltételeinek megjavítására használja fel!

Mivel az ember-állat csak a társadalomban élhet valóban emberként, így ha gondolkodó ember, ha gondolkodó emberré akar válni, akkor az egész emberiség érdekeit is vizsgálnia kell és törekednie kell ennek megvalósulására! Ezt következetesen azonban csak a marxizmus-leninizmus vezérfonalán járó kommunisták képviselik!

A gondolkodó EMBER a tudományos világnézetre alapozottan a következetesen objektív tudományos módszerrel vizsgálja a világot és a valódi demokráciában megvalósítja az emberi és szabadságjogokat, ehhez szükségszerűen a társadalom a kollektív kommunista/szocialista formában létezik, a gondolkodó ember ennek megvalósítására törekszik!

A gondolkodó ember már a valódi, a gazdasági-politikai- társadalmi egyenjogúságban, a szocialista demokráciában, kollektivizmusban, a kommunista/szocialista társalomban él vagy ennek megvalósítására törekszik! Ezek a marxista-leninista kommunisták!

Gondolkodó anyag

A csillagok, a galaxisok, az élővilág, a gondolkodó anyag, az ember is minden céltudatos ok nélkül jött létre, aki már a tevékenysége által a természetben nem létező formákat is céltudatosan képes létrehozni. Ez a következetesen objektív tudományos világnézet megállapítása!

A gondolkodó anyag, mivel létrejött az csak anyagban lévő lehetőség, de ebben külső valaminek a jelenléte tudományosan nem bizonyítható!

Az emberiség csak olyanná fejlődhet amilyenné a természet törvényei szerint a gondolkodó anyag válhat, de ez csak akkor valósulhat meg, ha a marxizmus-leninizmus vezérfonalán jár, mert ez a gondolkodó emberré válás útja!

Következetesen objektív tudomány

„A tudomány a bennünket körülvevő világ megismerésére irányuló tevékenység és az ezen tevékenység során szerzett igazolt (tesztelt vagy bizonyított) ismeretek gondolati rendszere. A tevékenységnek bárki által megismételhetőnek kell lennie és végeredményben azonos eredményre kell vezetnie ahhoz, hogy az eredményt tudományos eredménynek nevezhessük.“

A következetesen objektív tudomány nem fedezte fel a természetfelettit, a szellemvilágot, az istent, ilyenek nem léteznek, mert az objektív valóságban nyomuk sincs. A természetben, a világegyetemben lévő anyagon kívül más nincs, a világegyetemen kívüliről, a természetfelettiről pedig csak a tudománytalan, ellenőrizhetetlen, bizonyíthatatlan spekuláció létezik!

A világ és a benne lévő formák a tapasztalat, az eddigi következetesen objektív tudományos megfigyelések és következtetések szerint a megfigyelőtől függetlenül léteznek, másra nincs objektív, a valóságnak megfelelő megfigyelés, tapasztalat és következetesen a tudományos módszerre alapozott magyarázat!

A következetesen objektív tudomány a dialektikus materializmusra alapozva objektíven, az emberi szubjektumtól függetlenül létező világot vizsgálja, tanulmányozza, ezen az alapon hozza létre megállapításait, aminek a valóságban bizonyíthatóan, ellenőrizhetően léteznie, működnie vagy megvalósíthatónak kell lennie. Következtetéseinek következetesen a tudomány eredményeire, a megfigyelésre, a tapasztalatra kell támaszkodnia, amit az objektíven létező világban a tudományos módszerrel ellenőrizni kell.

Materializmus: az egyedüli tudományos filozófiai irányzat, amely merőben ellentétes az idealizmussal. … A filozófiai materializmus az anyag elsődlegességét és a szellemi, az eszmei másodlagosságot vallja, ami azt jelenti, hogy a világ örök és nem teremtett létező, mely térben és időben végtelen. A materializmus a tudatot az anyag termékének, a külvilág visszatükröződésének tekinti, s ezért a világ megismerhetőségét hirdeti. - *Marxista fogalomlexikon*

Az ember-állat élőlény érzékszervei és még a gondolkodása is alapvetően az életben maradásra alkalmasak, az evolúcióval fejlődtek ilyenné, nagyon korlátozottak közvetlenül az objektív világ tudományos megfigyelésére, a gondolkodóképességével azonban kiterjeszti az érzékszerveit és a tudományos módszerre és világnézetre támaszkodva képes a természet és a társadalom törvényeit megismerni! Az így megszerzett tudással lehetősége van a létfeltételeinek egyre kedvezőbbé tételére és végül a kommunizmusban a gondolkodó emberré válni. Nem kellene ezt elrontani!

A következetesen objektív tudományos módszer

A következetesen objektív tudományos módszer lényege, hogy a jelenségeket, a világot úgy magyarázza meg, hogy az bizonyíthatóan, ellenőrizhetően megfeleljen az objektív valóságnak, a tapasztalatnak. A tudományos módszer a világ objektív megismerésének egyetlen valóban tudományos módszere, mert eredményeit a valóságnak igazolnia kell, bizonyíthatóan meg kell felelnie az objektív valóságnak, ez az emberiség számára létfontosságú, ha gondolkodó emberré akar válni!

A tudomány célja az objektíven létező anyagi világ megismerése, ami az emberiség számára a létfeltételek megteremtése és a létének a biztosítása miatt szükséges! Erre hatékonyan, eredményesen azonban csak a következetesen objektív tudományos módszer alkalmas. Mert megállapításainak, eredményeinek nem csak a képzeletben, hanem az objektív valóságban ellenőrizhetően, bizo-

nyíthatóan léteznie, működnie vagy megvalósíthatónak kell lennie.

A következetesen objektív tudományos módszer következetesen az objektív valóságra támaszkodik és az eredményeit, a megállapításait, a következtetéseit a valóságban ellenőrzi, azonban ez csak a következetesen objektív tudományos világnézetre alapozottan lehet valóban tudományos módszer, a gondolkodó EMBER-ré váláshoz, a kommunizmushoz csak így lehet eljutni!

A következetesen objektív tudományos világnézet és a következetesen objektív tudományos módszer együtt létezik, egymásra támaszkodik, az egyik a másik nélkül értelmetlen. Ez a legfejlettebb módszer az objektív világ megismerésére, ezért ez a valódi tudomány! A következetesen objektív tudományos világnézet a világról alkotott képet a következetesen objektív tudományos módszer eredményeire alapozza és felhasználja az emberiség tapasztalatait, a civilizáció értékeit.

Idealizmus

Ha a képzelet elrugaszkodik a valóságtól, lazul az objektivitáshoz való következetes ragaszkodás, akkor a magyarázat hamissá, torzzá válhat és ha azzá válik, akkor elvezet az idealizmus kitalált virtuális, csak a képzeletben, a valóságban nem létező, nem igazolható, nem bizonyítható, sőt a bizonyítást nem is igénylő, nem is tűrő világába, ami gyakran megtörténik a hétköznapi életben.

A képzelet nagyon is fontos, mert sok az ismeretlen, amire nincs még megfelelő magyarázat, ezzel azonban körültekintően kell bánni, nem szabad az objektív tényektől elrugaszkodni és a valóságban ellenőrizni kell az állításokat. A dialektikus materializmus világnézetén alapuló tudomány erre törekszik, az idealizmus azonban végül is megmarad a képzelet világában, nem tud, nem akar az objektív valóságban maradni, így azonban a tudománytalan módszerrel alakul ki a hamis világnézete!

Az idealizmus lényege, hogy a megfigyelt jelenségekre, a világegyetem, az élővilág, az ember, a társadalom, a hétköznapi eseményekre, dolgokra, stb. alapvetően a képzelet, az óhaj, az érdek által kitalált magyarázatot ad, aminek azonban nem kell feltétlenül következetesen megfelelnie az objektív valóságnak, sőt! Az idealizmus jellegzetessége az, hogy az állításoknak a valóságban nem kell objektíven léteznie, működnie, az objektív igazságnak megfelelnie, a képzelt, a kitalált, a spekulált állítást nem kell következetesen az objektív valóságnak megfelelően bizonyítani sem, elég a képzelet által a kitalált valamit a hiszékenységre, a tekintélyre támaszkodva valósnak állítani. Ehhez viszont elkerülhetetlenül szükséges a tudatlanságra, a tudománytalanságra, a következetlenségre, a vak hitre alapuló hiszékenység, a tekintély uralma! Az idealizmus káros, veszélyes az emberiségre.

Azonban az idealizmus alapvető, meghatározó világnézeti állításai általában nem a gonoszság, a tudatlanság szülöttei, hanem az ismeretlenség homályába vesző útkeresés tévelygései, ami ha nagyon nagy tudású, az emberiség kiemelkedő alakjainak munkái, akkor nehéz meghaladni. A dialektikus és történelmi materializmus világnézetére támaszkodó tudomány áttörést érte el az objektív valóság megismerésére, az idealizmus képzeletvilága erre alkalmatlan, sőt káros.

Az idealizmus jellegzetessége, hogy képzeletvilága alapvetően a hamis, az objektív valóságot nélkülöző útra tévedve jár. Mivel azonban nagyon sok még az ismeretlen, így többé-kevésbé minden ember eltévedhet, ha a valóságban nem ellenőrzi vagy nem tudja, nem képes ellenőrizni az elképzeléseit, elméleteit! Az igaz állítások az objektív valóságot tükrözik, aminek bizonyíthatónak, ellenőrizhetőnek kell lennie! A nem bizonyítható állítások a fantázia birodalmába tartoznak!

Az idealizmus jellegzetessége, hogy nem hajlandó, nem akarja, nem tudja felismerni, elismerni, elfogadni az objektív valóságot úgy ahogy az van, nem hajlandó vagy képtelen a következetesen objektív megismerés útján járni, a képzelt világnézetét nem akarja a valósághoz következetesen igazítani, a nézetének ellenmondásait, hibáit felismerni, elismerni, korrigálni, úgy ahogy az a következetesen objektív tudományos módszer által megállapítható lenne!

Az idealizmus minden formája alapvetően megmarad a képzelt, az óhajtott világ szintjén, még akkor is, ha a világnézetének, állításainak vannak valós értékes összetevői is. Így az idealizmus valójában a képzeletével magyarázza a valóságot. A vallás a képzeletbeli szellemvilágban él! Mintha az valóban létezne, pedig csak kitalálta! Elhiszi a saját képzelgéseit!

Materializmus

A következetesen objektív materializmus a tudományos módszer alapján megismert, érzékelt, az objektív valóságból nyert ismeretekből, a tudományos következtetésekből, a tapasztalatokból alkotja meg a magyarázatait, a világképét, aminek azonban mindenképpen meg kell egyeznie a valósággal, csak így lehet következetesen objektív tudományos világnézet!

A tudományos világnézet alapvetően materialista, mely szerint csak az anyag létezik, ami csak a természet törvényeinek engedelmeskedik, minden egyéb csak képzelgés, tudománytalan idealizmus. Minden ami bizonyíthatóan létezik az anyag, csak anyag, minden egyéb spekuláció tudománytalan idealizmus, a képzeletvilág.

A természetfeletti, a szellemvilág és az isten, az abszolút szellem, stb. a képzelet szülötte csupán,

ami csak a következetesen objektív tudományos világnézetet elvető hiszékenyek képzelet világában található meg, ami nem a valóság tükröződése a tudatban, nem a valóságból származik. A materializmus tudományos világnézete szerint a természetfeletti szellemvilágnak a tudományos módszerrel vizsgálva az objektív valóságban nyoma sincs. A tudomány a természetfeletti szellemvilágot, az istent és semmilyen a világ feletti szellem valamit még nem fedezet fel, nyoma sincs ilyeneknek.

A tudomány ismeretei szerint az anyag mindörökké létezik, nem teremthető és nem semmisíthető meg. A tudomány szerint az objektíven létező világban az anyag megállíthatatlanul mindörökké mozgásban, változásban, az időben, a térben mindörökké létezik. A természetben kialakult formák (kivétel a gondolkodó anyag tevékenységének eredményei) a véletlen kölcsönhatásokban a materialista dialektika tudománya szerint a természet törvényeinek engedelmeskedve alakulnak ki, fejlődnek, változnak, minden egyéb csak képzelődés, bizonyítást nélkülöző tudománytalan idealizmus.

dialektika: általános filozófiai elmélet és módszer, amely modern, materialista formájában a dialektikus materializmus szerves része. A **dialektika** a „külső világ és az emberi gondolkodás mozgásának általános törvényeiről szóló tudomány” (Marx). - *Filozófiai kislexikon*

Materializmus: az egyedüli tudományos filozófiai irányzat, amely merőben ellentétes az idealizmussal. A filozófiai materializmus az anyag elsődlegességét és a szellemi, az eszmei másodlagosságot vallja, ami azt jelenti, hogy a világ örök és nem teremtett létező, mely térben és időben végtelen. A materializmus a tudatot az anyag termékének, a külvilág visszatükröződésének tekinti, s ezért a világ megismerhetőségét hirdeti. A filozófia történetében a materializmus általában a haladó társadalmi osztályok és rétegek világnézete volt, amennyiben azoknak állt érdekében a világ helyes visszatükrözése, az ember természet feletti uralmának fokozása. A tudományos eredmények általánosításával a materializmus elősegítette a tudományos módszerek tökéletesedését, ami kedvezően hatott vissza az emberi gyakorlatra, a termelőerők fejlődésére. - *Marxista fogalomlexikon*

Idealizmus és materializmus

Az idealizmus és a materializmus között az alapvető különbség az, hogy mennyire ragaszkodik az objektív valósághoz, az objektív igazsághoz. Még akkor is, ha nincs megfelelő objektív magyarázat, amit azonban így ismeretlennek kell elfogadni és csak a következetesen objektív tudományos módszerrel szabad vizsgálni. Erre azonban csak a materializmus, az anyagelvűség és a dialektikus gondolkodás a megfelelő!

Alapvetően ilyen a világ keletkezése. A tudományos tények azt bizonyítják, hogy az anyagot nem lehet teremteni és megsemmisíteni sem, ez a tudományos alapokon nyugvó materializmus állítása. Ezzel szemben az idealizmus abból indul ki, hogy ugyan mindennek oka van kivéve az isteni szellemvilág (az abszolút szellemnek, az anyag nélküli valaminek, stb.) valaminek, ami mindig is létezett és ez a valami hozta létre, teremtette az anyagi világot a semmiből: a világ létezésének az oka, a meghatározója. Ez azonban lehetetlen, mert az ok okozat univerzális ezért az isten valami létének, a keletkezésének is oka kell hogy legyen. Így, ha az isten valami létezik, akkor az okság miatt az isten valamit is létrehozta valami valamikor. Azonban a tudomány szerint a semmiből nem lehet még a semmit sem létrehozni, sem az anyagi világot sem az isteni szellemvilág valamit. Az isten valamit minden tudományos bizonyíték nélkül a mindentudó, mindenható tökéletes valaminek állítják, spekulálják, ezért ha létezik, akkor logikus, hogy a létrejöttéhez egy még szuperebb valami szükséges és így tovább, persze a semmiből ez sem lehetséges, ami a materializmus tudományos állítása. Az, hogy az isten valami mindig is létezett bizonyítás nélküli, a tudományos bizonyítást nem igénylő spekuláció, a hitéhez azonban ez a tudománytalan állítás nélkülözhetetlen, elfogadásához pedig a hiszékenység elkerülhetetlen.

Az idealizmusnak nem a spekuláció, a képzelgés a hibája, hanem a tudományos következetlenség. A megfejtendő jelenségekre a magyarázat megalkotása az ismeretlen úton járva megmozgathatja a képzeletet, de ez nem biztos, hogy megegyezik az objektív valósággal, ennek kiderítésére csak a materialista világnézetre támaszkodó következetesen objektív tudományos módszer az alkalmas!

A tudományos módszer

Az objektív valóság megismerése csak a tudományos módszerrel és a tudományos világnézettel együtt lehetséges, ennek nincs alternatívája, mert az állításai valódiságát a gyakorlattal, a tapasztalattal a valóságban ellenőrzi! A tudományos világnézet legfejlettebb formája a dialektikus és történelmi materializmus, ez a gondolkodó emberek, a kommunisták, a marxizmus-leninizmus világnézete. Aki a tudományos világnézetet híveit a kommunistákat támadja az egyben a tudományos módszert is támadja, mert elkerülhetetlenül az idealizmus útján kénytelen járni. Az idealizmus és a tudományos világnézet összeegyeztethetetlen, mert nem lehet következetesen a tudományos módszer híve, a képzelete rabja, ehhez igyekszik igazítani állításait, így könnyen a hamis útra tévedve jár.

A következetesen objektív tudomány szerint az objektíven létező világ materiális természetű, minden létező az anyag, aminek a mozgása, változása, fejlődése dialektikusan mindörökké a térben és az időben csak a természet törvényei szerint történik. A tudományos módszer erre támaszkodik!

A valamely módon észlelt jelenség, ami az ismert törvényekkel nem vagy nem kielégítően magyarázható meg az még ismeretlen vagy a részben ismert, a képzelt magyarázat az nem tudományos értékű. A megfigyelésre, a képzeletre, a tudomány eredményeire, a tapasztalatra, a kísérletre, a modellezésre, stb. támaszkodó következtetést az objektív igazsága érdekében a tudományos módszerrel a valóságban ellenőrizni kell! A bizonyításig azonban legfeljebb csak hipotézis, fantázia még.

Tudomány: a társadalmi tudat egyik formája, szisztematizált ismeretek történelmileg kialakult rendszere, melyeknek igazságát a társadalmi gyakorlat állandóan ellenőrzi és pontosabbá teszi, korrigálja. A tudományos ismeret ereje általánosságában, egyetemességében, szükségszerűségében és objektív igazságában van … A **tudomány** feladata nemcsak az, hogy megmagyarázza a létezőt, a már meglevőt, hanem az is, hogy az objektív törvények ismerete alapján előre lássa a jövőt. … A tudományos megismerés dialektikája, hogy az új felfedezések és elméletek nem szüntetik meg a korábbi eredményeket, nem tagadják azok objektív igazságát, csupán pontosabban körvonalazzák alkalmazhatóságuk határait és határozzák meg helyüket a tudományos ismeretek általános rendszerében. A **tudomány** szoros kapcsolatban van a filozófiai világnézettel, amely felvértezi az objektív világ legáltalánosabb fejlődéstörvényeivel, az ismeretelmélettel és a kutatás módszereivel. A filozófia korszerű formája a dialektikus materializmus, amely alkalmas arra, hogy helyesen általánosítsa a **tudomány** adatait, és arra, hogy a tudományos kutatás korszerű módszertani alapja legyen. - Filozófiai kislexikon

A tudományos módszer folyamata!

„1: Vizsgáld meg valamilyen szempontból az univerzumot.
2: Találj ki egy hipotézist, ami összeegyeztethető a tapasztalataiddal.
3: A hipotézis segítségével adj előrejelzéseket.
4: Teszteld az előrejelzéseket kísérletekkel vagy további megfigyelésekkel.
5: Változtasd meg a hipotézist az eredményeknek megfelelően.
6: Folytasd a 3. lépéstől.“

A képzelet

A képzelet a gondolkodó ember számára nagyon fontos az ismert jelenségek alaposabb megértésében, de még inkább hasznos a világ ismeretlen vagy nem eléggé ismert jelenségeinek magyarázatára, amit még a meglévő ismeretekkel nem lehet kellően megérteni, mert nincs rá megfelelő objektív tudományos magyarázat. Azonban a képzelet segítségével készült modell lehet az objektív valóságra támaszkodó, de lehet hamis is. Az objektív valóságtól eltávolodó képzelet szülte vagy az objektív valóságot mellőző magyarázat elvezethet és el is vezet a valójában az objektív valóságban nem létezőnek valóskénti elfogadására is, ez az idealizmus képzeletvilága.

A materializmus alapján a képzelet az objektív valóság megismerését szolgálja, állításainak a tudományos módszerrel bizonyíthatóan az objektív igazságnak kell lennie. Az idealizmus azonban alapvetően megmarad a hamis nem létező képzeletvilágban, az állításainak nem szükséges objektív igazságnak, a következetesen objektív tudományos módszerrel igazolhatónak lennie. A materializmus képzeletvilága segítő vezérfonal a megismerésben, de nem térhet el az objektív valóságtól,

mindig el kell jutnia oda, ami az idealizmusra nem mondható el, éppen hogy nem.

A lényeges különbség a materializmus és az idealizmus képzeletvilága között az, hogy a képzelet szülte magyarázat megfelel e az objektív valóságnak vagy sem, az hogy a következetesen objektív tudományos módszer igazolja vagy sem! Csak a materializmus világnézete törekszik a tudományos módszerrel az objektív valóság megismerésére, az idealizmus megmarad a képzeletvilágában, még akkor is ha a tudományos módszerrel vizsgálva az hamis. Ilyenek például a vallások különböző istenei, szellemei, a világszellem, stb. amelyek csak a spekulációval kitalált képzeletvilágban találhatók meg a valóságban azonban nem észlelhetők, nyomuk sincs.

Idealizmus: filozófiai irányzat, amely a filozófia alapkérdésének megoldása tekintetében a materializmussal ellentétes, amennyiben a szellemi, a nem anyagi elsődlegességéből és az anyagi másodlagosságából indul ki. Ez viszi közel a valláshoz, amely szerint a világ időben és térben véges, s az isten teremtette. … a marxizmus-leninizmus az idealizmus valamennyi válfaját két csoportra osztja: objektív idealizmus, amely a valóság alapjául egy megszemélyesített vagy személytelen szellemet, valamiféle világfeletti Én tudatát fogadja el, és szubjektív idealizmusra, amely az egyéni tudatra építi a világot. A szubjektív és az objektív idealizmus közti különbség nem abszolút. - *Marxista fogalomlexikon*

Isten: természetfeletti mindenható lénynek, a „világ teremtőjének” és „irányítójának” fantasztikus alakja; a zsidó vallásban – Jahve, az iszlámban – Allah, a kereszténységben – a Szentháromság (az Atya-, a Fiú- és a Szentlélekisten) stb. az istenképzetek alkotják a vallás mai formáinak alapját. - *Marxista fogalomlexikon*

A képzelet képessége nagyon fontos a megismerés számára, de csínján kell vele bánni. A képzelet segíti az emberiséget az ismeretlen felfedezésében, az útkeresésében, de ez ingoványos út és néha valóban az ingoványba akár a katasztrófába is vezethet!

A képzelet útján óvatosan, körültekintően kell járni, az idealizmus azonban mégis alapvetően a képzelet útján marad, világnézete nem támaszkodik következetesen az objektív tudományos módszerre, az objektív valóságra, éppen hogy nem, bár a tudomány eredményeit felhasználja hamis állításainak, elméletének alátámasztására!

Reakciós világnézet

A feudalizmust felváltó kapitalizmus megalkotta az emberi és a demokratikus szabadságjogok dokumentumait, ezzel a társadalmi haladást szolgálta. A társadalmi haladás a demokrácia, az emberi és a demokratikus szabadságjogok fejlődését jelenti. A kapitalizmus azonban bér-rabszolgatartó társadalmi forma, a dolgozó proletárok beszélőszerszámok, létük a kapitalista kizsákmányolást és élősködést szolgálja. Ezért a kapitalizmusban a demokrácia, az emberi és a demokratikus szabadságjogok csak a bér-rabszolgaság színvonalán valósulhatnak meg.

A fejlődésben túlhaladott kizsákmányoló társadalmi modellek, így a kapitalizmus is, szükségszerűen a reakció, a társadalmi haladás ellenes útra térnek. A túlfejlődött és már a hamis világnézetre támaszkodó kapitalista társadalmi modell egyre-másra katasztrófába kerül. De a kapitalista hatalom urainak érdeke a modell megtartása, ennek védelmében szükségszerűen az idealizmushoz és szükség szerint az erőszakhoz fordul. Mert nincs más lehetősége, így azonban a következetesen objektív tudományos világnézet ellenségévé válik.

A kapitalizmus hamis úton járása azonban társadalmi világméretű katasztrófákat okoz, a társadalom rothad, a válságok, háborúk, népirtások gyakoriak, ami szenvedést hoz az emberiségnek. A kapitalizmus a következetesen objektív tudományos világnézet és a társadalmi haladás ellensége lett, ami az emberiség számára még a tudományos módszert is károsan befolyásolja.

A reakcióssá váló kapitalista hatalomnak létérdeke a társadalmi modellt támogató hamis világnézetek és erkölcs. A tudomány fejlődését következetlenül és hamisan felhasználó idealizmus, a vallás erre kitűnően alkalmas. A vallás azonban alapvetően primitív idealizmus, nagyon messze áll az objektív valóságtól, ezért a tudománytalan hiszékenységre támaszkodik!

A hanyatló kapitalizmus egyetlen valóban hatásos ellenfele a tudományos világnézetre támaszkodó kommunisták! Azonban ettől a kapitalista hívők úgy félnek, mint az ördögtől! Pedig a tudományos világnézetre, a kommunistákra inkább a „jó isten“ víziója a megfelelő. Az emberiség számára a fennmaradásáért az egyetlen járható út a hanyatló kapitalizmus reakciós világnézete ellen a társadalmi haladást szolgáló marxizmus-leninizmus tudományos világnézete.

Vallás→

A vallás az idealizmus, a képzelet világa

A vallás az idealizmus, a képzelet világa, ami következetesen a hiszékenységre támaszkodik! A képzelet szülte világkép azonban nem tudományos, ha a valóság ezt nem igazolja. Ilyen tudománytalan a vallás képzeletvilága, mert a kitalált, a képzelt világnézetét (az istent, a szellemvilágot, a teremtést, stb.) senki sem tudja objektíven a tudományos módszerrel bebizonyítani. A különböző világnézeteket, így a vallás képzeletvilágát is a valóságban a következetesen objektív tudományos módszerrel ellenőrizni kell, azért hogy tudományosan értékelhető legyen, mert a valóságban ellenőrizhető tudományos bizonyíték nélküli állítás elfogadása az tudománytalan hiszékenység!

A vallás képzeletvilága a hiszékenységre, a nem tudományra, nem a tudományos módszerre alapozza világnézetének elfogadását, állításainak nem kell megfelelnie az objektív valóságnak, az objektív igazságnak, elég azt csak a képzelet segítségével, a tudományosan következetlen spekulációval igazolni. Bár igaz és reális részeit a valóságból, a tapasztalatból, az éltből nyeri, mert máshonnan nem is lehetne, de végül is a hamis világképét tudománytalan magyarázattal a képzeletre alapozottan alakítja ki, ettől idealizmus. Nincs olyan hamisság, szélhámosság, hazugság, világnézet, amely ne tartalmazzon valósat is, de ettől még összességében, lényegében nem válik az objektív valósággá, ha a valóság ezt nem igazolja!

A vallás idealista tudománytalan világnézet, ezért az objektív világ megismerésére alkalmatlan, valójában nem is akarja objektíven a valóságot megismerni, a kitalált, a képzelt világképét szeretné az objektív valóságnak látni, elhinni, elhitetni, azonban ez nem az emberiség valódi érdeke!

A vallás az általa elképzelt világot az objektív valósnak tartja, pedig az csak egy általa kitalált vízió, amit nem szükséges objektíven a tudományos módszerrel bizonyítani, így ezt csak hiszékenyen el kell hinni. Azonban csak a tudás, mégpedig a következetesen objektív tudományos világnézetre alapozott tudás, a dialektikus materializmus az, ami segíti az emberiség létérdekét és az emberré válást. A vallás képzeletvilága az idealizmus, nem a tudományosan bizonyíthatóan létező valóság!

A vallás nem támaszkodik a következetesen objektív tudományra, éppen hogy nem, így világnézete nem lehet objektív tudományos hipotézis sem, csak egy fantázia, ami a képzeletre alapozott spekuláció eredménye csupán, a valóságtól nagyon távol áll. Azonban a tudomány állításait következetlenül, de mégiscsak felhasználja a hamis, a képzelt, az idealista világnézete magyarázatára, de mivel nem következetesen objektív, így végül mégiscsak a hit maradhat állításai igazolására, amit bizonyíték nélkül hiszékenyen hinni kell és kész!

Isten

A képzeletben létező isten

A világegyetemben létező formák létrejöttéhez, a mozgásához, a változásához, a fejlődéséhez nem szükséges (kivétel a gondolkodó anyag tevékenysége) külső céltudatos ok, természetfeletti erő, istenek, szellemek, világszellem, stb., ami valójában a következetesen objektív tudomány szerint nincs is, mert a tudományos módszerrel nem észlelhető az objektív valóságban! A természetfeletti, az isten létezésére adott magyarázat pedig sohasem a következetesen objektív tudományos módszer alapján történik, mert az idealizmus, a vallás ezt valójában nem szereti, a képzelet az úr.

Az isten, a szellemvilág a tudományos módszerrel észlelhetetlen, mert nem a valóság része, tudományos alapon a következtetése ellentmondásos, csak a képzeletben létezik. Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg, mindörökké mozgásban, változásban létezik, így ami létrejött az csak az anyagban rejlő lehetőségnek köszönheti létét. Az isten, a szellemvilág csak a hiszékenyek képzeletében derengő hamis vízió és semmi köze az objektív valósághoz.

A legfőbb lény az isten létével nem az a legnagyobb probléma, hogy létezik vagy sem, ezt a tudomány akár ki is deríthetné, ha az objektív valóság lenne. (Ki is derítette, az isten léte a tudományos módszerrel nem igazolható, így nem létezik!) A probléma az idealizmus hibája, képzeletvilága miatt van, mert az isten léte egyszerűen csak egy kitalált, spekulált valami, nem az objektív valóság

része, ezért nem lehet a következetesen objektív tudományos módszer alapján észlelni, bizonyítani, cáfolni sem. A materializmus világnézete csak az objektív valóságot fogadja el, azt amit a tudományos módszer bizonyít, az isten azonban nem a valóságban hanem csak a képzeltben létezik.

De nem is kell sem bizonyítani sem cáfolni, mert az isten, a szellemvilág létének állítását semmilyen objektív tudományos módszerrel nem támasztották alá, így nincs miről véleményt alkotni. Az olyan állítást, amit tudományos módszerrel nem támasztanak alá, az nem érvényes állítás, nem kell figyelembe venni, el kell vetni. Az isten létének az állítását még nem támasztotta alá semmilyen tudományos módszerrel készült bizonyíték, így a képzelet, a fantázia birodalmában tartozik csupán.

Az isten léte képzelgés csupán. Így a hiszékenység szükséges az isten létének az elfogadásához, de bármennyien is elhiszik ezt, senki sem képes objektíven bizonyítani. Na ez a legnagyobb hiba! A következetesen objektív tudomány következtetése szerint az isten nem létezik az objektív valóságban, mert semmilyen tulajdonsága sem észlelhető, nem figyelhető meg! Az objektív valóságon kívüli a képzelet, a fantázia világa, ott létezik csak az isten a valóságban azonban sehol sem.

Az isten a semmiből valami

Az isten szellemnek, mivel anyag nélküli semmi valami, így a semmiből való valami teremtése az nem semmi furcsaság, hanem ez tudománytalan butaság, hiszékenység. Ugyanis az isten a vallás szerint nem anyagi valami, hanem szellem valami, vagyis a semmi anyag, így valójában a semmi valami, ami nem rendelkezik az elemi részecskékkel, az atomokkal, elektronokkal, fotonokkal, kvarkokkal, stb. sem. Így nem rendelkezik a teremtéshez szükséges semmilyen tömeggel, energiával, vagyis semmivel sem. Bár az istennek semmilyen tulajdonságáról konkrétan senki nem tud semmit, így erről csak fecsegni, tudománytalanul képzelegni lehet! Így a vallás az idealizmus!

Igazolhatóan az isten szellemnek a semmi valaminek a semmiből való teremtéshez szükséges valamiről nem lehet tudni semmi objektív valóságosat, így ebben a zagyvasában minden bizonyíték nélkül csak vakon, bután hiszékenyen hinni lehet! A vallás ilyen, mert az anyag nélküli semmi valaminek az isten szellemnek a világegyetem semmiből való teremtésében hisz, ami már valami, de erről semmit objektíven nem tud bizonyítani. Ez azonban a hiszékenység nélkül nem működik.

A teremtés előtt az isten szellem a nem létező univerzumon kívül a semmi valamiben volt és a semmin kívül nem volt semmi sem, csak egyszerűen az isten szellem a semmi valami, így ebből a semmiből a semmi valaminek kellet a valamit létrehozni, teremteni, hmmm … csupa semmi, ez őrület. Ki érti ezt meg, ki fogadja ezt el? Ezt csak a hiszékenyek fogadják el!

Isten: az összes vallásban a *Legfőbb Lény*, … Minden létezés, mozgás és élet forrása, maga a transzcendencia. … **Isten**ség: mint az élet és halál ura, a világ alkotója és kormányzója, … olyan felsőbbrendű lény, aki túl van a világunkon, aki szellem és halhatatlan … A *legfőbb lény* önmagát magyarázza, fölötte nincs úr. … a világ első okáról, a mindenség alapjáról és végső céljáról: **Isten** a lét teljessége, minden lét forrása, a természet, a tört., a kinyilatkoztatás és az egyéni élet alfája és omegája, minden szellemi élet tartalma és minden törekvés végső célja. - *lexikon.katolikus*

Miből teremtette Isten a világot? Isten a világot a semmiből teremtette; elegendő volt hozzá az ő puszta akarata. - *prohungariasacra*

Szent Ágoston tanítása a világ teremtéséről: Isten a világot önzetlen jóságából fakadóan teremtette, senki és semmi nem kényszerítette rá. Minden dolog csakis csak Istennek köszönheti a létét. … A teremtés előtt nem volt semmi: Ágoston számára a „**semmiből való teremtés**” már teológiai hagyomány része. A világot Isten vagy semmiből kellett, hogy teremtse – vagy önmagából (mert rajta kívül nem létezett más semmi). De magából nem teremtethette, mert akkor egyenlő lenne vele. Ágoston szerint bármilyen teremtés előtti anyag létezésének a feltételezése tagadja Isten mindenhatóságát. Elvetette azt a világszemléletet, miszerint Isten, egy már előre meglévő nem teremtett anyagból formálta volna meg a világot. … A teremtés azt jelenti, hogy Istentől származik az anyagiság és az anyagiságot befogadó forma is. … Isten az első létező, aki a semmiből teremtett és egyedül rá mondható csak, hogy örökléttel bír. - *Wikipédia lexikon*

Az istenanyagból való szellem

A következetesen objektív tudomány szerint csak az anyag létezik, a tudományos módszerrel másra nincs bizonyíték, ez a materializmus világnézete. A tudománytalan módszer nem szolgálja az emberiség érdekeit, az idealizmus és a vallás ezen az úton jár.

Idealizmus: filozófiai irányzat, amely a filozófia alapkérdésének megoldása tekintetében a materializmussal ellentétes, amennyiben a szellemi, a nem anyagi elsődlegességéből és az anyagi másodlagosságából indul ki. Ez viszi közel a valláshoz, amely szerint a világ időben és térben véges, s az isten teremtette. … Az elméleti gondolkodás fejlődése során az idealizmus lehetősége – a fogalmaknak tárgyuktól való elszakítása – már a legelemibb absztrakcióban fennáll. Ez a lehetőség csak az osztálytársadalom viszonyai között válik valósággá, ahol az idealizmus úgy jelenik meg, mint a mitológiai, fantasztikus vallási képzetek folytatása tudományos köntösben. … Az idealizmus a valóságos emberi megismerés talaján keletkezik, annak bonyolult, ellentmondásos voltából fakad. Magában a megismerési folyamatban benne rejlik annak lehetősége, hogy az ember érzeteit, fogalmaik elszakítsák a reális dolgoktól, továbbá, hogy a **képzelet eltávolodjék az objektív valóságtól**. - *Marxista fogalomlexikon*

Ha észlelhetően, ha a következetesen objektív tudományos módszerrel következtethetően, bizonyíthatóan létezne az isten szellem valami, akkor az is csak anyagból lenne - talán az istenanyagból vagy a szellemanyagból - hmmm … ha ha ha. Valósként elfogadásához azonban előbb még a tudományos módszerrel fel kellene fedezni az istent, a szellemvilágot, de eddig még nyoma sincs az isten anyagi, szellemi formának. A képzelet szülte magyarázat nem bizonyíték, ha nyoma sincs a valóságban. Ilyen alapokra építenek a vallások! Ezért az elfogadásához csak a hiszékenység szükséges és elégséges is. Hinni kell és kész! A vallás nem a tudományos gondolkodásra, hanem a hitre, a hiszékenységre, a képzelődésre építi világnézetét, amit azonban nem tud bizonyítani!

Vallás: az emberek mindennapi léte fölött uralkodó külső erőnek fantasztikus tükröződése az emberek fejében, amelyben a természeti erők természetfeletti formát öltenek. Teológiai szempontból (amelyet a filozófiai idealizmus igyekszik érvekkel alátámasztani) a vallás az emberek örök belső érzésével függ össze, amely valamilyen szellemi princípiummal való kapcsolatát fejezi ki. … A vallás alapvető és döntő ismérve: a természetfelettibe vetett hitt. … Lenin szavaival élve, „a szellemi elnyomás egyik fajtája, amely mindenütt ránehezedik a másoknak végzett örökös munka, az ínség és a magárahagyottság által szorongatott néptömegekre” (Lenin Művei. 10. Kötet Szikra 1954. 73. Oldal). - *Marxista fogalomlexikon*

Ateizmus: a természetfelettibe (szellemekbe, istenekbe, túlvilági életbe stb.) hitet tagadó nézetek rendszere. Az ateizmus tárgya: a vallás keletkezésének és létezésének, forrásainak okainak tisztázása, a vallási tanítások bírálata és a tudományos világkép szempontjából, a vallás társadalmi szerepe s a vallási előítéletek leküzdése útjainak megvilágítása. Az ateizmus keletkezése és fejlődése a tudományos ismeretek fejlődésével függ össze. … Az ateizmus vallás ellen vívott harca szorosan összefügg az osztályharccal. … A vallás uralmának aláásásában jelentős szerepe volt a polgári ateizmusnak: Spinoza, a francia materialisták, Feuerbach és mások. A polgári ateisták az egyház reakciós jellegének leleplezésével történelmi szerepet töltöttek be a feudalizmus elleni harcban, elősegítették a feudalizmus megdöntését. Ugyanakkor a polgári ateizmus következetlen és korlátozott volt, felvilágosító jelleget öltött és a nép felé fordult. Következetes, harcos ateisták voltak az orosz forradalmi demokraták. Legkövetkezetesebb formáját a marxizmus-leninizmusban ölti, az ateizmus a proletariátus érdekei, társadalmi helyzete és szerepe egybeesnek a társadalom fejlődésének objektív tendenciáival; s így a marxista ateizmus mentes az ateizmus nem marxista formáira jellemző osztálykorlátozottságtól. A marxista ateizmus harcos jellegű. A történelemben először veti alá sokoldalú bírálatnak a vallást, kijelölve végleges leküzdésének útjait és eszközeit. - *Marxista fogalomlexikon*

Isten a legfőbb lény

A kapitalista és az isten valóban felsőbbrendű? Az isten vonatkozásában viszonylag könnyű ezt megválaszolni, mert a következetesen objektív világnézet és tudomány szerint nincs isten, mert semmilyen tulajdonságáról nincs tudományos módszerrel vizsgált bizonyíték. A kapitalista legfontosabb jellemzője azonban a felsőbbrendű kizsákmányolás és élősködés, ez a kapitalizmus motorja.

Persze nem mindegyik kapitalista gonosz felsőbbrendű, mert igenis vannak és elég sokan, akik az egész emberiség számára hasznosak, még akkor is, ha kizsákmányolók és alapvetően a saját profitjuk az első, mert a bér-rabszolgaság, a kizsákmányolás a kapitalizmus működési módja és az erkölcse miatt elkerülhetetlen. Azonban a kizsákmányoló az felsőbbrendű a bér-rabszolgákhoz képest. Amíg kapitalizmus van, addig lesznek felsőbbrendűen élősködő kizsákmányolók. Az isten a *legfőbb lény* víziója ezt a modellt támogatja.

A *legfőbb lény* isteni minta egy felsőbbrendű viszony az isten és az ember között, ami a kapitalizmusban is működik a kapitalista és a proletárok között. Azért ragaszkodik a valláshoz a kapitalizmus, mert csak így képes uralkodni a bérrabszolga beszélőszerszám dolgozó proletárok felett! Bár nyilvánvaló, hogy az intelligens kapitalista a vallást tudománytalannak tartja, de a kizsákmányoló, élősködő, felsőbbrendű érdeke határozza meg a tudatát. Neki ez minta bevált és a képzelt isten és a kapitalista felsőbbrendűségét elfogadják a bér-rabszolgák. A kapitalizmusnak uralkodnia kell a bér-rabszolgák tudata felett, mert a kizsákmányolás miatt ez a hasznos és elkerülhetetlen a számára, ezért ragaszkodik a valláshoz, az isteni *legfőbb lény* mintához, minden butasága, tudománytalansága ellenére is. Ez hatékony segítség a felsőbbrendű élősködő kizsákmányoláshoz.

Isten a vallás szerint a természetfeletti hatalommal rendelkező *legfőbb lény*, aki a világegyetemet, benne az anyagot a semmiből teremtette, elindította az anyag mozgását, létrehozta a formákat, megalkotta és uralkodik a természet törvényei felett, ami nyilvánvalóan rá nem vonatkozik, mert anyag nélküli öntörvényű szellemi lény. Isten szellem tehát anyag nélküli valami, azonban a gondolkodó anyag, az ember számára észlelhetetlen, a hívők csak képzelik a létezését. Mert az isten a semmi anyagból van, aki a világegyetemen kívül a semmiben létező semmi valami. Tehát a *legfőbb lény* az anyag nélküli semmi, a nincs! Bravó! Isten a semmiben létező semmi valami?! Amit a tudomány nem ismer, a hívők azonban csak hiszik, de nem tuják, hogy mi azaz isten, a semmi valami. Persze a hívőknek az isten az nem semmi, hanem valami. Hmm … a semmi valami az mi?

Ami a következetesen objektív tudomány szerint létezik az csak az anyag, így ha az isten létezik, létezne, akkor ő is csak anyagból van vagy lehetne (hmmm … az istenanyagból, a szellemanyagból, a semmianyagból? ha ha ha). Azonban istent, a természetfeletti szellemvilágot tudományosan még nem fedezték fel, nyoma sincs, így a léte csak képzelgés, vagyis idealizmus csupán. Bár ki tudja, némi objektív tudományos bizonyíték jól jönne az elfogadásához, de nincs.

vallás: „… azoknak a külső hatalmaknak fantasztikus visszatükröződése az emberek fejeben, melyek mindennapi létezésük felett uralkodnak, olyan visszatükröződése, amelyben a földi hatalmak földöntúli hatalmak formáját öltik.” (Marx-Engels Művei. 20. köt. 309. old.) … A vallási képzetekben a szakadatlanul változó társadalmi létfeltételek, és mindenekelőtt az emberek termelési viszonyainak jellege tükröződik vissza fantasztikus módon. A vallásos fantázia szülte természetfeletti lények, a túlvilági életre vonatkozó képek letörölhetetlenül magukon viselik földi eredetük bélyegét … A vallás létét kiváltó … tényező az antagonisztikus alakulatokban az osztályelnyomás, az ember ember általi kizsákmányolása. ... A vallás történeti jelenség, amelyet elkerülhetetlenül hoztak létre egy bizonyos fejlettségi fokon a társadalom életfeltételei, és amely az osztály nélküli kommunista társadalomban megszűnik. - *Filozófiai kislexikon*

Mi az isten?

Az isten tulajdonságait konkrétan, bizonyíthatóan, a valóságnak megfelelően senki sem tudja megmondani. A következetesen objektív tudomány szerint semmilyen ismeret, következtetés sincs az istenről. Az istenben hívők a saját fantáziájuknak, erkölcsüknek, érdeküknek megfelelően értelmezik a kitalált tulajdonságait, de nincs konkrét valóságosan ellenőrizhető információjuk róla. Az istenben hívők feltételezik, képzelik, hogy isten mindenható, mindentudó, tökéletes, nagy hatalmú, bölcs, igazságos, jóságos, szerető, mindenütt jelenlévő, változatlan, igazságos, igazmondó, stb., az egyetlen ami mindörökké létezik, ami a semmiből teremtette a világot. Azonban ezt semmivel sem tudják bizonyítani.

Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg, így a tudomány állítása, a tudományos következtetés szerint mindörökké létezik, tehát az anyagot nem teremthette senki és semmi, főleg nem

a semmiből. A semmi a nem létező. Az isten a hívők szerint a nem létezőből teremtette a létezőt, az anyagot, de ez csak képzelődés, ellent mond a tudománynak. Választani kell, vagy a tudomány állítása vagy a képzelet igaz. Az isten képzete azonban tudományosan nem igaz. Mi a különbség a képzelődés, a hazudozás, a szélhámosság között, ha a végeredmény ugyanaz, a lényeg, hogy nem igaz.

A következetesen objektív tudomány szerint csak az anyag létezik, az állítólagos teremtőjéről, aki a semmiből való szellem, azonban semmi objektív ismeret sincs, de akkor mi az isten?

A következetesen objektív tudomány szerint a világegyetemben csak a természet törvényeinek engedelmeskedő anyag létezik, ami nem teremthető és nem semmisíthető meg, más objektíven bizonyíthatóan létezőt még nem fedeztek fel. Másnak, így az istennek, az állítólagos természetfelettinek nyoma sincs. Az isten csak a képzelet szülötte, ezért ez idealizmus, mert a valóságban nem, csak képzeletben, a kitalált virtuális világban létező *lény* csupán, még ha a leg*főbb* is!

Istent és a természetfeletti világot a tudomány még nem fedezte fel, nyoma sincs!

Természetfeletti

A természetfeletti szellemvilág, az anyag nélküli valami az csak kitalált vízió, aminek semmi köze az objektív valósághoz, mert a tudomány szerint nem létezik. A léte nem bizonyítható, sőt nem is kell következetesen objektíven a tudományos módszerrel bizonyítani, a hívőknek csak el kell hinniük és kész. A természetfeletti szellemvilág a következetesen objektív tudományos módszerrel nem észlelhető, nem bizonyítható, a hívei számára nem is kell bizonyítani. A természetfeletti szellemvilág létének az állítása valótlan tudománytalan állítás, alapvetően a butaságra, a félelemre, a hiszékenységre épül, nem szereti, nem tűri a tudományos világnézetet! A természetfeletti szellemvilág hívei ezt a virtuális képzelt világot valósnak fogadják el, úgy mintha a valóság lenne, a tudatukban ez valóságosnak tűnik, pedig konkrétan nem tudnak róla semmit!

Az istenről, a szellemi lényekről, a természetfelettiről nincs semmilyen következetesen objektív tudományos tény, magyarázat, objektív bizonyíték. Így ennek a világképnek az elfogadásához alapvetően a hiszékenység szükséges. A megmagyarázhatatlan valami az nem a nemlétező természetfeletti hatalom műve, hanem csak ismeretlen, előbb-utóbb ismerté válik, válhat! Persze az emberiség nem tud mindent megismerni, de amire szüksége van, azt a tudományos módszerrel megfejti.

Vallás: az emberek mindennapi léte fölött uralkodó külső erőnek fantasztikus tükröződése az emberek fejében, amelyben a természeti erők természetfeletti formát öltenek. … A **vallás** alapvető és döntő ismérve: a természetfelettibe vetett hitt. - *Marxista fogalomlexikon*

Valamely képzet vallásos jellegének fő meghatározó ismerve, hogy természetfelettibe vetett hittel kapcsolatos. Ide tartozik, először is, természetfeletti lények (istenek, szellemek) reális létében, másodszor, természetes jelenségek közötti természetfeletti kapcsolatok létezésében (mágia, totemizmus), és harmadszor, anyagi tárgyak természetfeletti tulajdonságaiban (fetisizmus) való hit. A vallásos ember hite szerint a természetfeletti lények, erők, ill. tulajdonságok pozitívan vagy negatívan befolyásolhatják az életét, ezért minden **vallás** bizonyos előírásokat tartalmaz arra vonatkozólag, hogy a hívő hogyan viselkedjék a természetfelettivel szemben. Ezek az előírások a vallásos kultuszban realizálódnak. - *Filozófiai kislexikon*

Isten: természetfeletti mindenható lénynek, a „világ teremtőjének” és „irányítójának” fantasztikus alakja. - *Marxista fogalomlexikon*

Hiszékenység

„**Hiszékenység:** Oly tulajdonsága valakinek, melynél fogva könnyen hisz, vagyis a másoktól mondottakat vizsgálat nélkül mint valókat, megtörténteket elfogadja. … Könnyen félrevezethető (személy), aki bármiben könnyen hisz, bármit gondolkodás nélkül elfogad.“ - *Lexikon*

A vallás képzeletvilága alkalmas a társadalmi haladás ellen, ami a hiszékenységre, a tudománytalanságra, a tekintélyre alapul, csak ezért használja fel a kapitalizmus, mert nem érdeke a gondolkodó emberré válás, azonban érdeke a gondolkodó állat emberi forma konzerválása, ehhez az élősködése érdekében szüksége van a hiszékeny emberiségre! A gondolkodó állat még képtelen a

kollektivizmusra, a tudományos világnézetre, az ember az embernek a farkasa, a kapitalizmus végéig azonban még dominánsan csak ez lehetséges.

A kapitalizmus szükségszerűen még csak az emberiség gondolkodó állat korszaka, a beszélőszerszámok világa. A kapitalizmust a hiszékenységre támaszkodó világnézeti tudatlansággal és az ennek megfelelő erkölccsel lehet csak kordában tartani, erre a vallás idealizmusa, képzeletvilága kitűnően alkalmas! Az isteni és a kapitalista felsőbbrendűség elfogadásához a hiszékenység elkerülhetetlenül szükséges. Mert, ha a bérrabszolgák gondolkodnának a sorsukon, akkor lázadoznának.

Vallás hiszékenység nélkül nem létezik! Hiszékenység, mert nem igényli, nem tűri, nem szereti a következetesen objektív tudományos bizonyítékokat, a valóság alapján a gondolkodást. A hiszékeny hívők vakon, gondolkodás nélkül elfogadják a vallási tekintélyek vízióit! A vallás a tudományt a tudománytalansága bizonyítására használja fel! A vallás a világnézetét a hiszékenység mellett a tudomány eredményeinek következetlen felhasználásával is bizonyítani szeretné, ami ellen valójában harcol. Bizonyítani akarja a nemlétező semmi valami létezését, amit azonban saját maga talált, képzelt, spekulált, fantáziált ki és azt még el is hiszi.

Sok mindent nem ismer még az emberiség, sok jelenségre nincs következetesen objektív tudományos magyarázat, azonban ezeket nem szabad az objektivitást nélkülözve a tudományoskodó spekulációval, a tudománytalan idealista képzeletre, a hiszékenységre támaszkodva megmagyarázni.

A különböző vallásokban a képzelet által kitalált világnézetekben a hiszékenységgel elfogadott jellemzők, tulajdonságok változatosan eltérően jelentkeznek. De vajon megfelel ez az objektív valóságnak? Mert a lényeg ezekben az, hogy a semmi az valami, amit azonban nem lehet és nem is kell bizonyítani. Lehet a semmiből valami és fordítva? Lehet a semmi az valami? Vajon mi a semmiben létező anyag nélküli semmi, az isten valami? Aki azonban tökéletes, mindentudó és mindenható? Lehet ez az objektív valóság? Aligha, mert a vallás ezeket az állításokat nem tudja és nem is akarja objektíven bizonyítani, hinni kell és kész, ez azonban csak a képzelet világa, idealizmus csupán. Értelmes dolog ez? A kapitalizmus számára azonban a felsőbbrendűség, a hiszékenység a kizsákmányoláshoz, az élősködéshez elkerülhetetlenül szükséges, ezért kedveli a vallást.

Hit: valamely jelenség igaz voltának bizonyítás nélküli elismerése. A természetfelettibe (isten, angyalok, ördögök stb.) vetettek vak hitet minden vallás alkotóeleme. Ebben az értelemben a hit nem különbözik a babonától. A vallási hit ellentétben áll a tudással. Mindamellett sok idealista filozófus próbálja összebékíteni a hitet és a tudást, vagy a hitet a tudás helyébe állítani (Fideizmus). Köznapi értelemben a hit olyan tudományos következtetésekbe, hipotézisekbe vetett meggyőződés, amelyeket az adott pillanatban még nem lehet kísérleti úton bizonyítani. Az ilyen hit a már elért és gyakorlatban kipróbált tudásra épül. - *Marxista fogalomlexikon*

Dialektika, materializmus, dialektikus és történelmi materializmus, anyag →

Anyag

A mindörökké mozgó anyag

A mindörökké létező anyag mozgását nem lehet megállítani, mert az anyag elemi alkotórészei az önmozgásban, a kölcsönhatásokban a mikró és makró méretekben, formákban is mindörökké mozgásban, változásban, átalakulásban van! Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg, így a világegyetemben az összes létező anyag az tömeg vagy energia (esetleg még fel nem fedezett valami más) formájában mindörökké megállíthatatlanul kölcsönhatásokban mozgásban, változásban, átalakulásban megmarad! Az anyag mindörökké mozog változik, de olyan forma nincs, nem létezik, ami nem változik, nem tud változni, tud nem változni, mert tökéletes, aminek nincs belső önmozgása és ellenáll minden külső kölcsönhatásnak!

Egyedül a mindörökké létező anyag, ami tökéletes, bár mindörökké változik, átalakul, de sohasem semmisül meg, ezért az egyetlen ami időtálló, amit az energiamegmaradási törvények bizonyítanak, az anyag nem tűnik el, nem keletkezik csak átalakul más formába!

Energia Megmaradásának Törvénye: az egyik legfontosabb megmaradási törvény, amely szerint az energia, miközben az egyik formából a másikba alakul, nem vész el és nem teremtődik. Amikor az anyagi rendszer egyik állapotából a másikba megy át, energiaváltozása szigorúan megfelel a rendszerrel kölcsönhatásban levő testek energianövekedésének vagy – csökkenésének. Az energia egyik formájából a másikba való átalakulásának folyamatait szigorúan meghatározott számszerű ekvivalensek szabályozzák. - *Marxista fogalomlexikon*

Az anyagon kívül létező tudatos valami csak a képzeletben találhatók meg, a tudomány ezt nem igazolja, tehát nincs! Ilyen a kitalált szellemvilág és az isten bármilyen formája! Az anyag a semmiből nem teremthető és nem semmisíthető meg, a természeten kívül a tudomány szerint érzékelhetően semmi sem létezik, így a természetfelettiben hívő vallásnak nincs semmi értelme, semmi alapja, csak egy kitalált és tudományosan semmivel sem bizonyított képzelgés! Az anyag mozgása megállíthatatlanul mindörökké tart! Az anyag mozgása változása a fejlődés motorja, a csillagok, a galaxisok, az élővilág, a gondolkodó anyag is így jött létre.

megmaradási törvények: alapvető fizikai mennyiségekre vonatkozó természeti törvények, amelyek azt fejezik ki, hogy azoknak egy zárt (a környezettel kölcsönhatásban nem álló) anyagi rendszerre vonatkoztatott értéke időben változatlan (pl. energia-, impulzus-, elektromos töltésmegmaradása) még akkor is, ha a rendszerben folyamatok mennek végbe. A **megmaradási törvények** az anyag nem teremthető és el nem pusztítható voltát tükrözik. - *Filozófiai kislexikon*

Az emberi tudattól függetlenül létező anyag

Minden ami létezik, bármilyen a formája is, az anyag, más nincs, ez a tudományos világnézet állítása. Az anyag alapvető tulajdonsága, hogy mindörökké mozgásban, változásban létezik. A világegyetemben létező formák, a csillagok, a galaxisok, az élővilág, a gondolkodó anyag az ember is a véletlen kölcsönhatásokban fejlődtek ki (kivétel a gondolkodó anyag tevékenységével létrejött formák). Az anyag a tudományos világnézet szerint az emberi tudattól függetlenül önmagától megállíthatatlanul mindörökké mozog, változik, fejlődik, minden tudatos ok és cél nélkül is.

Tudományosan az anyag létére, mozgására, változására nem mutatható ki semmilyen kezdeti ok, semmilyen tudatos végcél, a képzeletre alapozott, a valóságtól elrugaszkodott, a tudományos módszert és világnézetet nélkülöző idealista és vallásos magyarázat nem tudományos értékű! Egyedül a gondolkodó anyag képes tudatos okkal és céllal a neki megfelelő formákat létrehozni, a többi élőlényre és anyagi formára nem ez a jellemző.

A következetesen objektív tudományos világnézet szerint a természetben, a világegyetemben lévő anyagon kívül más nincs, a világegyetemen kívüliről, a természetfelettiről pedig csak a tudománytalan spekuláció létezik. A tudományos világnézet szerint az anyag az emberi tudattól függetlenül létező objektív valóság!

anyag: materialista filozófia alapkategóriája, az emberi tudattól függetlenül létező objektív valóság megjelölésére szolgáló filozófiai absztrakció. … „Az anyag, a matéria nem egyéb, mint az anyagok összessége, amelyből ezt a fogalmat elvonatkoztatták az olyan szavak, mint anyag és mozgás nem egyebek, mint rövidítések, amelyekbe sok különböző érzékileg észlelhető dolgot összefoglalunk közös tulajdonságaik szerint.” (Marx—Engels Művei 20. köt. 508. old.) … Az anyag lenini meghatározása a következő „Az anyag filozófiai kategória, amely az érzeteinkben feltáruló, érzeteinkkel lemásolt, lefényképezett, visszatükrözött, érzeteinktől függetlenül létező, objektív valóság megjelölésére szolgál.” (Lenin összes Művei. 18. köt. 116. old.) - *Filozófiai kislexikon*

Az **idealizmus** a valóságos emberi megismerés talaján keletkezik, annak bonyolult, ellentmondásos voltából fakad. Magában a megismerési folyamatban benne rejlik annak lehetősége, hogy az ember érzeteit, fogalmaik elszakítsák a reális dolgoktól, továbbá, hogy a képzelet eltávolodjék az objektív valóságtól. Ez a lehetőség úgy válik valósággá, hogy a megismerés egy-valamely vonását, oldalát, határát egyoldalúan eltúlozva elszakítják az anyagtól, a természettől, és abszolutizálják. … Az **idealizmus** ismeretelméleti gyökerei szorosan összefonódnak azokkal az osztálygyökerekkel, amelyek nemcsak kialakították, de meg is szilárdították az idealista világnézetet a kizsákmányoló osztályok érdekében. - *Marxista fogalomlexikon*

Csak az anyag létezik

Minden, valami, bármi, ami a következetesen objektív tudományos módszerrel bizonyíthatóan létezik, következtethető, létrehozható, bármilyen a megjelenési formája, az maga az anyag, az „csak” az anyag, sem több, sem kevesebb vagy az anyag mozgásának az eredménye. Ilyen a gondolat is, a gondolkodó anyag működésének az eredménye!

A következetesen objektív tudomány következtetése szerint az anyag mindörökké mozgásban változásban, a végtelen térben, a végtelen időben létezik és csak a természet törvényeinek engedelmeskedik. Más valami objektíven létezőre nincs következetesen objektív tudományos magyarázat, ezért ezt kell elfogadni az objektív valóságnak, a világ megismerésének ez a kiindulópontja, ez a materializmus alapja. Ennek legfejlettebb formája a dialektikus és történelmi materializmus!

A mindörökké mozgásban változásban létező anyagon kívül a következetesen objektív tudomány szerint más nincs, így ami létezik az az anyag fejlődésének eredménye, a csillagok, a galaxisok, az univerzum az élővilág és az ember is, de nem minden forma jöhet létre a véletlen kölcsönhatások alapján. A gondolkodó anyag az ember képes létrehozni olyan formákat is, ami a természetben nem jön létre a véletlen alapján!

Minden létező az anyag: Ha azonban bizonyíthatóan, észlelhetően létezne az eddig ismerteken kívül valami más, akkor az is csak anyag, még akkor is, ha más ismeretlen törvényeknek engedelmeskedne, más építőkövekből, másként épülne fel, mert minden ami létezik az „csak” anyag. Így bármi ami bármilyen formában létezik és észlelhető az anyag és csak az! Ami nem észlelhető vagy tudományosan nem következtethető az nincs! A képzelődés az idealizmus, a kitalált valami az csak a fantázia birodalma!

Dialektikus Materializmus: tudományos filozófiai világnézet, a marxizmus egyik alkotórésze, filozófiai alapja. A dialektikus materializmust Marx és Engels alkotta meg, s Lenin és más marxisták fejlesztették tovább. … A filozófia tárgyát a természet, a társadalom és a gondolkodás fejlődésének legáltalánosabb törvényei alkotják, az objektív világnak és a világ tudati tükrözésének azok a legáltalánosabb elvei és alapjai, amelyek megadják a jelenségek és folyamatok helyes tudományos megközelítését, a valóság értelmezésének, megismerésének és gyakorlati átalakításának módszerét. A dialektikus materializmus sarkköve a világ anyagi természetéről szóló tan, az a felfogás, amely szerint nincs a világon semmi más, mint anyag és az anyag mozgásának és változásának törvényei. - *Marxista fogalomlexikon*

Idő

A természetben alapvetően a véletlen kölcsönhatásokban alakulnak ki és változnak az összetett formák, amelyek keletkeznek, fejlődnek, majd megsemmisülnek, illetve átalakulnak, megfordítha-

tatlanul ok okozati időrendi sorrendben helyt adva az új formáknak!

Az idő az anyag térbeli mozgása változása az egyik formából, állapotból a másikba mindig egyirányú, a múltból a jelenen át a jövő felé tart ok-okozat sorrendben, így az anyag visszarendeződése az előző állapotba (a múltba) is csak a jelenből a jövőbe történhet(ne), amit a tapasztalat igazol!

Az anyag megállíthatatlanul a múltból a jelenen keresztül a jövő felé egy irányában, mindörökké állandó mozgásban, az egymásután következő állapotváltozásban van, ez a jelenség az idő. Tehát objektíven az idő is mindörökké létezik, még akkor is, ha relatíve bárhogyan alakul, mert az anyag valamilyen formában mindig mozgásban változásban van. A mindörökké létező anyag, a mozgás, a tér, az idő egymástól elválaszthatatlan objektív valóság. Másra nincs következetesen objektív tudományos megfigyelés, következtetés, a tapasztalat is ezt bizonyítja. Ha van mozgás, márpedig az anyag mindörökké mozgásban van, akkor az idő is a mindörökké létező!

Okság: filozófiai kategória olyan jelenségek szükségszerű összefüggésének megjelölésére, melyek közül az egyik (az ok) kiváltja a másikat (az okozatot). … Az okság kérdésében éles harc folyik a materializmus és az idealizmus között. A materializmus szerint az okság objektív és egyetemes jellegű, az oksági összefüggések pedig tudatunkon kívül és tőle függetlenül létező dolgok közötti összefüggések. - *Marxista fogalomlexikon*

Idő és Tér: az anyag alapvető létezési formái. … A materializmus az időt és a teret objektív jellegűnek tartja, tagadja az időn és téren kívüli létet. Az idő és tér elválaszthatatlan az anyagtól. Ebben nyilvánul meg egyetemes jellegük. A térnek három dimenziója van, az időnek pedig csak egy; a tér az egyidejűleg létező objektumok elhelyezkedésének rendjét fejezi ki, az idő pedig az egymást követő jelenségek egymásutániságát. Az idő visszafordíthatatlan, vagyis minden anyagi folyamat egyetlen irányban fejlődik: a múltból a jövő felé A dialektikus materializmus nem az időnek és a térnek a mozgó anyaggal való egyszerű kapcsolatából indul ki, hanem abból, hogy az anyagi mozgás az idő és tér lényege, tartalma, s hogy következésképpen az anyag, a mozgás, az idő és a tér elválaszthatatlan egymástól. Ezt az eszmét megerősítette a modern fizika. - *Marxista fogalomlexikon*

Tudományos világnézet

A világ megismerése csak a tudományos világnézettel lehetséges

A valóság megfejtésére csak a dialektikus materializmus az egyetlen értelmes valóban használható objektív világnézet, az ezen alapuló dolgok ráadásul a valóságban ellenőrizhetően bizonyíthatóan működnek, léteznek! A dialektikus materializmus az objektív valóság megismerésének tudománya!

A világról az érzékszervek által a tudatban tükröződő szubjektíven kialakuló világkép és az objektív valóság eltérhet egymástól. Ez gyakran megtörténik, ha a magyarázatra a gondolkodás letér a következetesen objektív tudományos útról és a képzelet az úr. A világ a tapasztalat és a tudomány szerint azonban az emberi szubjektumoktól függetlenül létezik, amit eredményesen csak a következetesen objektív tudományos módszerrel és világnézettel lehet megismerni. Ez a célja a következetesen objektív tudományos módszernek! Erre alapul a marxizmus-leninizmus tudományos világnézete!

A dialektikus materializmus a világot következetesen objektív tudományos módszerrel vizsgálja, az idealizmus azonban megmarad a képzeletvilágban, a fantázia birodalmában.

A **dialektikus materializmus** sarkköve a világ anyagi természetéről szóló tan, az a felfogás, amely szerint nincs a világon semmi más, mint anyag, mozgásának és változásának immanens törvényeivel. A **dialektikus materializmus** a vallás és az idealista filozófia gyökeres, antagonisztikus ellentéte. A **dialektikus materializmus** feltárja az anyag mozgásának és változásának, az alacsonyabb rendű formákból magasabb rendű formákba való átmenetének törvényeit (dialektika). Az anyag, a tér és az idő modern fizikai elméletei, amelyek elismerik az anyag minden fajtájának változékonyságát és az anyagi részecskék kimeríthetetlen képességét a minőségi átalakulásra, nemcsak hogy teljes összhangban állnak a **dialektikus materializmus**sal, hanem a szükséges filozófiai eszméket és módszertani elveket is csak abból meríthetik. - *Filozófiai kislexikon*

Világnézet: a környező világról alkotott nézetek, fogalmak és képzetek rendszere. A világnézet a szó tágabb értelmében magában foglalja az ember környező világra vonatkozó nézeteinek összességét: a filozófiai, a társadalmi-politikai, az etikai, esztétikai, természettudományos és egyéb nézeteit. Szorosabb értelemben minden világnézet alapvető részét a filozófiai kérdések alkotják. A világnézet legfőbb kérdése a filozófiai alapkérdése. Ennek eldöntésétől függően különböztethető meg a világnézet két alapvető válfaja, a materialista és az idealista világnézet. - *Marxista fogalomlexikon*

A **gondolkodás** mint logikai tevékenység sokféle formában valósul meg: az indukció és dedukció, analízis és szintézis, hipotézis- és elméletalkotás stb. révén. Jelentős szerepük van a megismerésben a képzelőerőnek, az alkotó fantáziának, az intuíciónak, mert lehetővé teszik, hogy tapasztalati adatok alapján széles körűen általánosítsuk a dolgok természetéről nyert képzeteinket. Ámde a gondolkodás során kialakított eszmék, gondolatok még szubjektívek, nyitva áll még a kérdés: megfelelnek-e a valóságnak. … Csak akkor beszélhetünk a nézetek, ismeretek, elméletek igaz voltáról, ha a társadalmi-termelési gyakorlat igazolja, hogy megfelelnek a valóságnak. Lenin ezt írta: ”Az eleven szemlélettől az absztrakt gondolkodáshoz, és ettől a gyakorlathoz – ez az igazság megismerésének dialektikus útja”. - *Marxista fogalomlexikon*

A mindörökké létezőt a tudomány megtalálta

Ha létezik valami kiváltó ok, akkor léteznie kell az azt kiváltó oknak is, vagyis, ha isten létezik, akkor léteznie kell az isten létrehozójának is és az isten létrehozójának a létrehozójának is és így tovább, ez így logikus, a tapasztalat, a tudomány is ezt bizonyítja. Azonban az anyag a következetesen objektív tudomány szerint nem teremthető, tehát az anyag az egyetlen a mindörökké mozgásban létező. Így felesleges és nincs szükség a mindörökké mozgásban létező anyagon kívül kitalálni a formák keletkezésére egy másik kezdő okot, mert a tudomány már megtalálta. Ez a mindörökké mozgásban, változásban létező anyag, ezen kívül a tudomány szerint azonban más nincs!

A dialektikus materializmus tudományos világnézete szerint a világban létrejövő formák a véletlen kölcsönhatások alapján dialektikusan a természet törvényei szerint az anyagban meglévő lehetőségek szerint alakulnak ki. A világban létező formák az anyagban rejlő lehetőségnek köszönhetik létüket, így az isteni alkotás víziójának semmi reális értelme sincs, a fantázia világa és nem a valóságé. A formák létrejöttének magyarázatára a mindörökké mozgásban változásban lévő anyagon kívüli másnak nincs értelme, a képzelődés nem tudományos értékű, ha a valóságnak ellentmond.

A világegyetemben létező formák létrejöttéhez, a mozgásához, a változásához, a fejlődéséhez nem szükséges külső céltudatos természetfeletti erőt, okot kitalálni, ami valójában a tudomány szerint nincs is. A csillagok, a galaxisok, az élővilág, a gondolkodó anyag, az ember is minden céltudatos ok nélkül jöttek létre. A gondolkodó anyag már a tevékenysége által a természetben nem létező formákat is céltudatosan képes létrehozni. Így a formák kialakítására a vakon ható természetben kivétel a gondolkodó anyag, az ember tudatos cselekvése! Ez a következetesen objektív tudományos világnézet megállapítása!

dialektika: általános filozófiai elmélet és módszer, amely modern, materialista formájában a dialektikus materializmus szerves része. A dialektika a „külső világ és az emberi gondolkodás mozgásának általános törvényeiről szóló tudomány” (Marx). A dialektika alapgondolata, hogy „a világot nem mint kész dolgok összességét, hanem mint folyamatok összességét kell felfogni, amelyben a látszólag stabil dolgok … a levés és elmúlás szakadatlan változásán mennek át”… (Engels). E szakadatlan változás főbb törvényszerűségei: „a már megtett fokokat magasabb szinten ismétlő fejlődés (a »tagadás tagadása«), … — ugrásszerű, katasztrófákkal járó, forradalmi fejlődés; — „a fokozatosság megszakadása”; — (a mennyiségnek minőségbe való átcsapása;) — a fejlődést előrehajtó sok belső impulzus, amelyet valamely adott testre, vagy valamely adott jelenség keretei között, vagy valamely adott társadalmon belül ható különböző erők és tendenciák ellentmondása, összeütközése ad (ellentétek egysége és harca); — minden egyes jelenség valamennyi oldalának (s a történelem a jelenségek egyre újabb és újabb oldalait tárja fel) kölcsönös függése és legszorosabb, felbonthatatlan összefüggése, olyan összefüggése, mely a mozgás egységes, törvényszerű világfolyamatát adja — ezek annak a dialektikának egyes főbb vonásai, amely tartalmában gazdagabb, mint a köz-

keletű fejlődéstan." (Lenin). … A dialektika lényege magva az ellentétek egységének és harcának törvénye, mely minden fejlődés forrása, mozgató ereje „Röviden a dialektikát úgy határozhatjuk meg, mint az ellentétek egységéről szóló tanítást. Ezzel megragadjuk a dialektika magvát." (Lenin Művei 38. köt. 207. old.) A dialektika értelmében a fejlődés a mennyiségi változásoknak minőségi változásokba való átcsapása útján végbemenő fejlődés, a fokozatosság megszakadása, az ugrás, a fejlődés kiinduló mozzanatának tagadása és magának e tagadásnak a tagadása, az eredeti állapot bizonyos oldalainak, vonásainak magasabb szintű megismétlődése. - *Filozófiai kislexikon*

Tudományos módszer a világ megfejtésére

Az objektív valóság megismerése

Az objektív valóság megismerése csak a tudományos módszerrel és a tudományos világnézettel együtt lehetséges, ennek nincs alternatívája! A tudományos világnézet legfejlettebb formája a dialektikus és történelmi materializmus, a gondolkodó emberek, a kommunisták, a marxizmus-leninizmus világnézete. Aki a tudományos világnézetet támadja az a tudományos módszert is támadja.

A valamely módon észlelt jelenség, ami az ismert törvényekkel nem vagy nem kielégítően magyarázható meg az még ismeretlen vagy részben ismert, de nem csoda, nem a természetfeletti kitalált valami műve, mert ilyet nem ismer a tudomány. A tudomány eredményeire, a tapasztalatra, kísérletre, a modellezésre, stb. támaszkodó következtetést, hipotézist az objektív igazsága érdekében a tudományos módszerrel a valóságban ellenőrizni kell! Amely állítás, hipotézis, magyarázat, képzelet, spekuláció, stb. az objektív valóságban a tudományos módszerrel megtalálható, észlelhető, következtethető, megvalósítható, bizonyítható, akkor az az objektív igazság.

Amely jelenség jellemzője, hogy nincs rá következetesen objektív tudományos magyarázat vagy csak részben ismert, az még a felfedezésre, módosításra, pontosításra vár. A megfejtésére tudományos értékű spekulációval, képzelőerővel a tudomány által bizonyított alapokra támaszkodva tudományos értékű hipotézis már készíthető róla, amit azonban a valóságban a tudományos módszerrel ellenőrizni kell. Ha ez a hipotézis, spekuláció, magyarázat, képzelet hibás, a valóságnak nem felel meg, akkor a módosítása szükséges vagy akár el is kell vetni azt!

igazság: az objektív valóság történetileg adekvát visszatükrözése, amikor a megismerő szubjektum az objektumot, a megismerés tárgyát úgy reprodukálja, ahogyan az a tudaton kívül és tőle függetlenül létezik, a társadalmi gyakorlat által ellenőrzött emberi képzetek, fogalmak, ítéletek, következtetések, elméletek objektív tartalma. - *Filozófiai kislexikon*

objektív valóság: az anyagi világmindenség a maga teljességében, valamennyi formájában és megnyilvánulásában. Az objektív valóság az alapvető gnoszeológiai kérdés aspektusában vizsgálva az emberi tudattól függetlenül és vele szemben elsődlegesként létezik. - *Filozófiai kislexikon*

Ismeretelmélet (**gnoszeológia**, episztemológia): a filozófia része, amely a megismerés természetének és lehetőségeinek, az ismeret valósághoz való viszonyának problémáit, a megismerés általános előfeltételeit, illetve hitelességének és igazságának kritériumait tanulmányozza. - *Filozófiai kislexikon*

„Az **ismeretelmélet**, vagy más néven episztemológia (a görög ἐπιστήμη episztémé – tudás és a λογος logosz – elmélet szavakból), valamint **gnoszeológia** (a görög γνῶσις gnószisz – ismeret és a λογος logosz – elmélet szavakból) a filozófia egyik ága és tudománya, amely a megismerés feltételeivel, határaival foglalkozik. A megismerés módszereit igyekszik meghatározni, a tudományok alapjait vizsgálja. Azt kutatja, hogy mi a tudás, illetve hogy mi a tudás megszerzésének legbiztonságosabb útja. Témájába a megismerés szubjektuma és objektuma egyaránt beletartozik. … Akkor mondjuk, hogy egy hitünk tudás, ha az igazolt és igaz. Magyarul a tudás: igazolt igaz hit."

A tudományos módszer tömören

Az észlelt jelenségről vagy a tudományos következtetéssel készült hipotézist a valóságban következetesen tudományos alapokokra támaszkodva a valóságban ellenőrizni kell. Ezután a nyert tapasztalat alapján a szükség szerint módosítani, majd újból a valóságban ellenőrizni kell. Egészen

addig kell ismételni a megismerés folyamatát, amíg el nem készül a valóságnak megfelelő, a gyakorlatban, a valóságban ellenőrizhető tudományos magyarázat! Erre alapozható a tudományos hit.

A következetesen objektív tudományos módszernek következetesen az objektív valóságra kell támaszkodnia, megállapításainak a valóságban ellenőrizhetően léteznie vagy a tudományos ismeretek alapján következtethetőnek, elkészíthetőnek, megvalósíthatónak kell lennie. Azonban nem lehet minden hipotézist közvetlenül ellenőrizni, de az állítások elfogadásához a következetesen objektív tudomány eredményeire lehet támaszkodni. A csillagokban lejátszódó folyamatokat, a világ „keletkezését", méretét, stb. csak a tudomány eredményeire támaszkodva a tudományos hittel lehet elfogadni, közvetlenül nem vizsgálhatók. Nem vizsgálható a kitalált isten és a szellemvilág sem, azonban a következetesen objektív tudomány szerint semmi nyoma sincs, a fantázia világa csupán.

„**Hit** olyan tudományos következtetésekbe, hipotézisekbe vetett meggyőződés, amelyeket az adott pillanatban még nem lehet kísérleti úton bizonyítani. Az ilyen hit a már elért és gyakorlatban kipróbált tudásra épül. - *Marxista fogalomlexikon*

A tudományos hit a tudományos módszerrel és világnézettel igazolt, a valóságban ellenőrizhető állítás elfogadása! A hétköznapi életben a tudományra hivatkozó állításokat gyakran nem lehet közvetlenül ellenőrizni, a tudományos hit azonban a tudományos módszere és világnézete miatt megbízható, még akkor is, ha nem tökéletes, de ennél jobb nincs. A tudománytalan képzelődés, az idealizmus, a vallás nem támaszkodik következetesen a tudományos módszerre és világnézetre, bár a tudománytalanságának bizonyítására a tudomány eredményeit is felhasználja.

A következetesen objektív tudományos bizonyítás folyamata az észleléssel vagy a tudomány eredményeire alapozott következtetéssel kezdődik, amiről modell, magyarázat, hipotézis készíthető. Ezt követi a hipotézis ellenőrzése a valóságban, majd a modell, a hipotézis szükség szerinti módosítása és ennek újabb ellenőrzése a valóságban, egészen az elfogadható, az objektív valóságot tükröző magyarázatig! A tudományos hit ereje ebben van, az állításai a valóságban ellenőrizhetően léteznek.

Elmélet és Gyakorlat: a filozófiai kategóriák, amelyek a megismerésnek, valamint a természet és a társadalom átalakításának mint egységes társadalmi-történeti folyamatnak szellemi és anyagi oldalát jelölik. Az elmélet az emberi tudatban általánosított emberi tapasztalat, az objektív világról alkotott ismeretek összessége; az ismeretek viszonylag önálló rendszere, amelyben a fogalmak belső logikája a dolgok objektív logikáját tükrözi. - *Marxista fogalomlexikon*

Megismerés: a valóság gondolati visszatükrözésének és reprodukálásának a társadalom fejlődéstörvényei által meghatározott és a gyakorlattal szorosan összefüggő folyamata, amelynek célja az objektív igazság feltárása. A megismerési folyamat során a külvilág tudatosodik bennünk, ismereteket, fogalmakat nyerünk a reális jelenségekről, amelyeket a gyakorlati tevékenységünkben a világ megváltoztatására, a természet emberi szükségleteknek megfelelő átalakítására alkalmazunk. A megismerés, valamint a természet és társadalom gyakorlati átalakítása az egységes történelmi folyamat két, egymást kölcsönösen feltételező, egymást kölcsönösen átható oldala. Maga a megismerés a társadalmi-gyakorlati tevékenység szükségszerű mozzanata, minthogy az emberek e tevékenységet csakis a dolgok és tárgyak tulajdonságainak és funkcióinak megismerése alapján folytathatják. … Az ismeretelmélet akkor vált valódi – az anyagi világról szerzett ismeretek keletkezésének és fejlődésének objektív törvényeit feltáró – tudománnyá, amikor a gyakorlatot is bekapcsolták az ismeretelmélet körébe. … Csak akkor beszélhetünk a nézetek, ismeretek, elméletek igaz voltáról, ha a társadalmi-termelési gyakorlat igazolja, hogy megfelelnek a valóságnak. Lenin ezt írta: "Az eleven szemlélettől az absztrakt gondolkodáshoz, és ettől a gyakorlathoz – ez az igazság megismerésének dialektikus útja". - *Marxista fogalomlexikon*

A marxizmus-leninizmus tudományos világnézet

Ami a valóságban bizonyíthatóan létezik vagy megvalósítható azt el kell fogadni az objektív valóságnak, de csak azt. Ami még alapvetően a fantázia, a képzelet birodalma az még lehet igaz is, ha a valóság igazolja, de lehet hamis is, ha a valóságban nem igazolható!

Az objektíven létező világ valóságnak megfelelő megismerése csak a következetesen objektív tu-

dományos módszerrel és a tudományos világnézettel együtt lehetséges! A tudományos módszer és a tudományos világnézet egymásra támaszkodik, a filozófiai alapja a dialektikus materializmus. Az objektíven létező világ materiális és dialektikusan a természet törvényei szerint változik, fejlődik.

A marxizmus-leninizmus következetesen objektív tudományos világnézete a tudományos módszerre támaszkodik. A következetesen objektív tudományos módszer alapvető jellemzője, hogy magyarázatai megalkotásához minden körülmények között az objektíven létező világ észlelt, a megismert, a tudományos módszerrel vizsgált tényeiből, a tudományos következtetés alapján készült hipotézisből, elméletből indul ki és állításait a valóságban ellenőrzi. A következetesen objektív tudományos világnézet a következetesen objektív tudománnyal együtt fejlődik, egymásra támaszkodnak!

A következetesen objektív tudomány az objektíven létező valóságból a megfigyeléssel, a tapasztalatokkal, az elért tudományos ismeretek felhasználásával, a tudományos következtetésekkel, a képzelőerővel, a logikus tudományos gondolkodással alkotja meg a természet, a társadalom törvényeit, az elméleteit, a hipotéziseit, ezeket azonban a valóságban, a gyakorlatban ellenőrzi kell. Csak ez fogadható el tudományosan, csak ez nevezhető tudománynak!

Tudomány: a társadalmi tudat egyik formája; szisztematizált ismeretek történelmileg kialakult rendszere, melyeknek igazságát a társadalmi gyakorlat állandóan ellenőrzi és pontosabbá teszi (korrigálja). A tudományos ismeret ereje általánosságában, egyetemességében, szükségszerűségében és objektív igazságában van. - *Marxista fogalomlexikon*

marxizmus—leninizmus: Marx, Engels és Lenin forradalmi tanítása, amely filozófiai, közgazdasági és társadalmi-politikai nézetek átfogó és harmonikusan összefüggő rendszere. … Legfontosabb tétele az, hogy a munkásosztály világtörténelmi szerepe az osztály nélküli kommunista társadalom megteremtése. A tudományos kommunizmus a Marx által megalapozott politikai gazdaságtan tudományos bizonyítékain nyugszik, amely feltárta a tőkés termelési mód törvényeit és bebizonyította, hogy a kapitalista társadalmat szükségszerűen a szocializmusnak kell felváltania. A **marxizmus—leninizmus** filozófiai alapja a dialektikus materializmus és a történelmi materializmus. - *Filozófiai kislexikon*

dialektikus materializmus: tudományos filozófiai világnézet, a marxizmus egyik alkotórésze, filozófiai alapja. A **dialektikus materializmust** Marx és Engels alkotta meg, s Lenin és más marxisták fejlesztették tovább. - *Filozófiai kislexikon*

történelmi materializmus: a marxista-leninista filozófia alkotórésze, az a tudomány, amely az emberi társadalom életének és fejlődésének általános törvényeit és e törvényeknek az emberek történelmi tevékenységében való megvalósulási formáit vizsgálja. - *Filozófiai kislexikon*

Nem tudomány

A nem tudomány az, amelynek állításai nem következetesen a tudományos módszerre és világnézetre támaszkodik! Ilyen az idealizmus és a vallás, amely lényegében a képzelet színvonalán marad az állításaival és világnézetével, bár a tudomány eredményeit felhasználja a tudománytalansága bizonyítására. Az objektív valóság megismerésére csak a tudományos módszer és világnézet alkalmas, mert állításai az objektív valóságban ellenőrizhetőek. Csak ez a tudomány!

Amely elmélet, hipotézis, magyarázat nem következetesen és ellenőrizhetően az objektív valóságra támaszkodik az nem felel meg a tudományos módszernek, így az nem tudományos értékű, az a fantázia birodalma, a képzelet világa, mivel nem a valóságot tükrözi, ezért az nem tudomány!

Az objektív valóságtól elrugaszkodva a képzelet által alkotott elmélet, hipotézis, magyarázat, világnézet nem tudományos értékű, így nem nevezhető tudománynak sem! Ez jellemző az idealizmusra és a vallásra, a tudományos világnézet ellenfeleire.

A tudományos világnézetet a marxizmus-leninizmus útján járó kommunisták képviselik.

Sok még az ismeretlen, ezért szükségszerűen sok a fantázia, a spekuláció, ezért gyakran nehéz eldönteni, hogy melyik állítás az objektív igazság! Csak óvatosan, körültekintéssel, azaz tudományos

módszerrel és világnézettel kell kezelni, hozzáfogni a vizsgálathoz, az értékeléshez!

Az **idealizmus** ismeretelméleti forrásai magának a megismerési folyamatnak néhány lényeges sajátosságában gyökereznek. A megismerő tevékenység olyan rendkívül fontos és nélkülözhetetlen mozzanata, mint az elvonatkoztatás, az absztrahálás — különösen ha tudatos kontroll nélkül megy végbe —, magában rejti az idealista torzítás lehetőséget. … Az **idealizmus** ismeretelméleti gyökerei közé tartozik az az egyszerű tény is, hogy a megismerés közvetlenül mindig egy-egy ember, egy-egy megismerő szubjektum tevékenysége, vagyis hogy minden megismerés az objektív világ szubjektív visszatükrözése; tudati aktus, amelyben a külvilág, a lét az észlelésnek és a gondolkodásnak a megismerő szubjektum belső világában visszatükröződő objektumaként jelenik meg. … Az **idealizmus** osztálybázisa a társadalmi-történelmi fejlődés feltételeitől függően változó. Általánosságban az **idealizmus** a hanyatló, a társadalmi progresszivitással szembekerülő osztályok ideológiája. - *Filozófiai kislexikon*

vallás: „...azoknak a külső hatalmaknak fantasztikus visszatükröződése az emberek fejében, melyek mindennapi létezésük felett uralkodnak, olyan visszatükröződése, amelyben a földi hatalmak földöntúli hatalmak formáját öltik. (Marx—Engels Művei. 20. köt. 309. old.) … A vallásos fantázia szülte természetfeletti lények, a túlvilági életre vonatkozó képek letörölhetetlenül magukon viselik földi eredetük bélyegét;" … A vallás történeti jelenség, amelyet elkerülhetetlenül hoztak létre egy bizonyos fejlettségi fokon a társadalom életfeltételei, és amely az osztály nélküli kommunista társadalomban megszűnik. … Marx mondotta, „...a vallási nyomorúság a valóságos nyomorúság kifejezése, s egyszersmind tiltakozás a valóságos nyomorúság ellen". (Marx—Engels Művei. 1. köt. 378. old.) … a vallás, Marx kifejezésével, „a nép ópiuma", és a vallás által kifejezett tiltakozás csupán „a szorongatott teremtmény" passzív „sóhaja", aki a jobb élet utáni vágyakozását a vallásos fantázia szülte túlvilágba helyezi. - *Filozófiai kislexikon*

Következtetés, hipotézis, tudomány

Valami létének az állítása csak akkor tekinthető objektív igazságnak, ha az bizonyíthatóan megtalálható, megvalósítható a valóságban. A következetesen objektív tudomány eredményeire támaszkodó következtetés még csak (tudományos) hipotézis addig, amíg még nem bizonyították be a valóságban, ami lehet igaz, de hamis vagy pontatlan is, amit csak a tudományos módszerrel lehet igazolni. A tudományos módszer a valóságban igazolja állításait, így bizonyítja az objektív igazságot.

Vannak olyan gondolatok, hipotézisek, amelyek tudományos alapon következtetések, de valószínűleg közvetlenül - soha - nem bizonyíthatók be, ilyen például a világ keletkezése, mérete, valójában milyen a csillagok belseje, stb. Azonban ez gyökeresen különbözik az idealizmustól, mert következetesen a tudomány eredményeire, a tudományos módszerre, világnézetre támaszkodik, az idealizmus pedig megmarad a képzelet színvonalán, eltávolodik a tudományos módszertől és a fantázia birodalmába jut. A képzelt valami, ha nincs párja a valóságban az még csak fantázia.

A sok ismeretlen miatt azonban gyakran nehéz dönteni, hogy mi tartozik az objektív valósághoz és mi még alapvetően csak a képzelet, a fantázia birodalma. A következetesen objektív világnézet a következetesen objektív tudományos módszerre támaszkodva azonban segít az objektív valóság megismerésében. Ezen az úton jár marxizmus-leninizmus, a kommunisták világnézete!

következtetés: gondolati művelet; egy vagy több ítéletből (a következtetés un. premisszákból) új ítélet (ún. zárótétel vagy konklúzió) levezetése. A premisszáktól a zárótételhez való átmenet a logika szabályai (levezetési szabályok) szerint történik. - *Filozófiai kislexikon*

„A **premissza** jelentése: egy olyan állítás vagy összefüggés, amelyet igaznak fogadunk el, és amelyből következtetéseket vonunk le. Filozófiai értelemben a premisszák az érvek alapját képezik, és segítenek alátámasztani a konklúziót."

„**hipotézis:** Igazolásra váró elv, felállított elképzelés, megállapítás egy megfigyelt tény magyarázatára, a tapasztalat és valószínűségi következtetések alapján; feltevés."

„A **tudomány** a bennünket körülvevő világ megismerésére irányuló tevékenység és az ezen tevékenység során szerzett igazolt (tesztelt vagy bizonyított) ismeretek gondolati rendszere. A tevékeny-

ségnek bárki által megismételhetőnek kell lennie és végeredményben azonos eredményre kell vezetnie ahhoz, hogy az eredményt tudományos eredménynek nevezhessük. … A tudományos ismeretek folyamatosan új ismeretekkel bővülnek, kiegészítve tudásunkat és pontosítva az elavult, pontatlannak bizonyult tudáselemeket. … a tudomány … csak azokat a megismerési formákat jelenti, amelyeket meghatározott módon **tudományos módszer** alapján végeznek.“

tudomány: a társadalmi tudat egyik formája, szisztematizált ismeretek történelmileg kialakult rendszere, melyeknek igazságát a társadalmi gyakorlat állandóan ellenőrzi és pontosabbá teszi, korrigálja. - *Filozófiai kislexikon*

Marxizmus-leninizmus →

Tudománytalan világnézet

A dialektikus és történelmi materializmus a marxizmus-leninizmus filozófiai alapja! A tudományos világnézet a tudományos módszerre és dialektikus és történelmi materializmusra támaszkodik. Csak a tudományos világnézettel lehet emberré, gondolkodó emberré válni válni, mert a tudománytalan idealista vallásos világnézet elkerülhetetlenül az emberiséget a katasztrófába, a kipusztulásba vezeti, mert ez a téves, a hamis úton járás. Az idealizmus és a vallás szellemvilága tudománytalan képzeletvilág, felsőbbrendű világnézet, ezzel a fasiszta-kapitalizmust, a megosztott világot, a bér-rabszolgaságot, a kizsákmányolást, az élősködést támogatja.

A tudománytalan világnézet eredménye a kizsákmányolás, az élősködés, a háborúk, a társadalmi, a gazdasági válságok, az embertelenség, a szolgaság, rabszolgaság, a bér-rabszolgaság, a népirtások, a fajelmélet és fajüldözés, a fasizmus, a gyarmatosítás, az imperializmus, ez azonban mind jellemző a kapitalizmusra, így a kapitalizmus meghatározóan a tudománytalan úton jár, uralma alatt a katasztrófák jelzik az útját. Bár a termelőerők hatalmasat fejlődtek. Ez azonban a kipusztulásra vezetheti az emberiséget, ez a fasiszta-kapitalizmus, ez uralkodik a földön, a „sátán“ az úr.

A tudománytalan világnézetek különböző módon a reakciós, a társadalmi haladás ellenes érdekeket szolgálják, ezzel az emberiséget eltérítik a valódi demokráciától és megosztja a társadalmat felsőbb- és alsóbbrendűekre. A **marxizmus-leninizmus** a megosztott világ megszüntetésére, az osztály nélküli társadalom megteremtésére törekszik, ezzel a cselekedetével az emberiséget az emberré, a gondolkodó emberré válás útjára viszi, mert megszünteti a bér-rabszolgaságot, a kizsákmányolást, az élősködést, a megosztott világot, a tudománytalan világnézetet.

A **világnézet** társadalmi létet tükrözi vissza, és az emberi tudásnak az adott történelmi korszakban elért színvonalától, valamint a társadalmi rendszertől függ. Az osztálytársadalomban a világnézet osztály jellegű: rendszerint a hatalmon levő osztály világnézete az uralkodó. A világnézetnek nagy gyakorlati jelentősége van: meghatározza az emberek viszonyát a környező valósághoz, és vezérfonal a cselekvés számára. A természet és a társadalom objektív törvényeit feltáró és a haladó erők érdekeit kifejező tudományos világnézet előmozdítja a társadalmi haladást. A reakciós, tudományellenes világnézet az önmagukat túlélt osztályokat szolgálja, gátolja a társadalmi haladást, a kizsákmányoló osztályok érdekeit védi és elvonja a dolgozókat attól, hogy harcoljanak felszabadulásukért. Következetesen tudományos kommunista világnézet a marxizmus-leninizmus, amelynek filozófiai alapja és elidegeníthetetlen része a dialektikus és a történelmi materializmus. Kifejezi a proletariátus és valamennyi dolgozó érdekeit, amelyek egybeesnek a társadalmi fejlődés objektív törvényeivel. - *Marxista fogalomlexikon*

A „felsőbbrendű“ kapitalisták

A bér-rabszolgatartó kapitalisták felsőbbrendűen, az emberi jogaikat megsértve viszonyulnak a proletár bérrabszolgákhoz, a **marxizmus-leninizmus** ennek az embertelenségnek a megszüntetéséért harcol. Bár az emberek jelentősen különböznek egymástól, azonban ez a különbség a környezeti, történelmi tényezőktől függ elsősorban, az osztály nélküli társadalmi forma ezt a különbséget megszünteti a kollektív berendezkedéssel, a tudományos világnézettel, az erre alapuló cselekedettel.

A termelőeszközök magántulajdona, a kapitalizmus működése és erkölcse miatti környezet hatása polarizálja, szélsőségesen megosztja az emberiséget, a jobbat, a kedvezőbb helyzetben lévőket indokolatlanul előnyösebb helyzetbe hozza és a többség fölé kizsákmányolóvá élősködővé teszi, ez embertelen, így ez még csak a gondolkodó állat kora. Az emberi genetika nem ilyen, nem tükrözi ezt a szélsőséges különbséget. Ennél a gondolkodó álltai színvonalnál az emberiség sokkal több. Az emberiséget azonban ez a megosztottság, a kapitalizmus a fasizmussal a pusztulásába vezeti.

A gondolkodó állatként élő emberiség nem képes az általa kifejlesztett termelőerőket kordában tartani. A gondolkodó állat kifejlesztette a termelőeszközöket, de még az ember az ember farkasa, így még az állatvilághoz hasonlatos módon él, mindenki harcol mindenki ellen, az emberiség közös létérdekében nem lehet összefogni. Ez a megosztottság a kapitalizmusban csúcsosodik ki, elenyé-

szően kevés „ember“ érdekében létezik az emberiség. Ilyen körülmények között demokráciáról csak szélhámosan fecsegni lehet, ez valójában önkényuralom, fasizmus, a **fasiszta-kapitalizmus**.

A gondolkodó állat korában élő emberiség tudata elfogadja a bér-rabszolgaságot, a kizsákmányolást, az élősködést, a felsőbbrendű kapitalisták embertelen, az emberi jogokat sértő uralmát, a kapitalizmus barbárságát. Gondolkodó emberré válni csak a kapitalizmus meghaladásával, az osztály nélküli kommunizmusban lehet, ez az egyetlen lehetősége az emberiség megmaradásának.

termelési viszonyok: … alapját a termelési eszközök tulajdona terén fennálló viszonyok alkotják. Ahol a termelési eszközök társadalmi, kollektív tulajdonban vannak, a társadalom tagjai egyenlőek a termelési eszközökhöz való viszonyukat illetően, és a termelési folyamatban az együttműködés és kölcsönös segítés viszonyai alakulnak ki köztük. A magántulajdon alapján az emberek között uralmi és alávetettségi viszonyok jönnek létre. - *Filozófiai kislexikon*

fajelmélet: (rasszizmus) (fr. Racisme a race faj) az emberfajok értékbeli egyenlőtlenségét, fölé- és alárendeltségét, a fajkeveredések káros voltát, az un. „tiszta faj” kitenyésztésének szükségességét hirdető antihumanista, reakciós, áltudományos elmélet. Az emberi fajok fiziológiai különbségéből azt a hamis következtetést vonja le, hogy az emberi fajok pszichológiailag, szellemileg nem egyenértékűek; egyesek jellegüknél, tulajdonságaiknál fogva eleve uralomra, mások ezek kiszolgálására hivatottak. A fajelmélet a faj, illetve a fajta biológiai kategóriáját minden más társadalmi kategória elé helyezi; ezzel különösen az osztálykülönbségek elsődleges szerepét tagadja vagy halványítja el. … összefüggő elméletet először az eredeti tőkefelhalmozás, a gyarmatrendszer kialakulása idején dolgozták ki, azt hirdetve, hogy a felsőbbrendű „**fehér faj**” uralma jogos és törvényszerű az értéktelenebb színes bőrűek fölött. - *Filozófiai kislexikon*

osztályharc: az összeegyeztethetetlen, ill. egymásnak ellentmondó érdekű osztályok között folyó harc. Az **osztályharc** valamennyi antagonisztikus osztálytársadalom történelmének alapvető tartalma és hajtóereje - *Filozófiai kislexikon*

A marxizmus-leninizmus világnézete

A **marxizmus-leninizmus** világnézete a kommunista pártok vezetésével az emberiséget a gondolkodó emberek világába vezeti. Ahol megszűnik a lehetősége a megosztott emberiségnek, mert a társadalom a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenlőségen alapuló demokráciában kollektív formában létezik. Megszűnik a felsőbbrendűség, a szolgaság, a bér-rabszolgaság, mert az osztály nélküli kommunizmusban ez már lehetséges, a kapitalizmusban azonban ez még lehetetlen.

A kommunizmusban a termelőeszközök kollektív tulajdona és működése teszi lehetővé a kizsákmányolás, a bér-rabszolgaság, az élősködés, a felsőbbrendűség, az emberi jogok megsértésének megszüntetését, ami a kapitalizmusban lehetetlen. A kommunizmus teszi lehetővé a valódi, a politikai-gazdasági-társadalmi egyenjogúságon alapuló szocialista demokráciát, az emberi és demokratikus szabadságjogok megvalósítását. A kapitalizmus szabadsága a kizsákmányolás, a bér-rabszolgaság, az élősködés szabadsága, ami az emberi jogok súlyos megsértése, de csak így működik.

A kapitalizmus működési módja és erkölcse lehetetlenné teszi a valódi, a szocialista demokrácia megvalósítását, mert bér-rabszolgaság van. A kapitalizmus az emberi jogokat, a demokráciát a bér-rabszolgasággal elkerülhetetlenül súlyosan megsérti. A kapitalizmusban törvényes a kizsákmányolás és az élősködés, ezzel együtt jár a felsőbbrendűség és a megosztott világ. A marxista-leninista kommunisták ez ellen küzdenek. A kommunizmus a gondolkodó emberek világa!

Marxizmus-leninizmus: „Marx, Engels és Lenin forradalmi tanítása, amely filozófiai, közgazdasági és társadalmi-politikai nézetek átfogó és harmonikusan összefüggő rendszere. A marxizmus elméleti kifejezőjévé vált a munkásosztály alapvető érdekeinek és a kommunizmusért vívott harcának. A marxizmus létrejötte forradalmi fordulatot jelentett a természet- és a társadalom tudományban melynek feladata nemcsak a világ helyes magyarázata, hanem megváltoztatása is. Legfontosabb tétele az, hogy a munkásosztály világtörténelmi szerepe az osztály nélküli kommunista társadalom megteremtése. A tudományos kommunizmus a Marx által megalapozott politikai gazdaságtan tudományos bizonyítékain nyugszik, amely feltárta a tőkés termelési mód törvényeit és bebizonyította,

hogy a kapitalista társadalmat szükségszerűen a szocializmusnak kell felváltania. A marxizmus-leninizmus filozófiai alapja a dialektikus materializmus és a történelmi materializmus.

A marxizmus alkotó továbbfejlesztésének új szakasza Lenin nevéhez fűződik, aki Marx munkásságának hű folytatója. Leninnek a marxizmus fejlesztésében betöltött alkotó szerepét fejezi ki a marxizmus-leninizmus elnevezés. Tudományosan elemezte a tőkés termelési mód imperialista szakaszát. Tovább fejlesztette a szocialista forradalom elméletét, s arra a következtetésre jutott, hogy lehetőség van rá, hogy a szocializmus kezdetben egy országban arasson győzelmet. A szocialista forradalom győzelme a Szovjetunióban a lenini eszmék első megvalósulása.“- *Filozófiai kislexikon*

Materializmus és a tudományos világnézet! →

Materializmus tudományos világnézete

Csak az anyagi világ létezik! Minden létező az anyag! Más nincs! Ez a materializmus lényege, az objektív világ megismerésének tudományos alapja! Az anyagon kívül a következetesen objektív tudomány szerint más nem létezik, így csak az anyag spontán mozgásával, változásával, az egyszerűből az összetettbe, a bonyolultba fejlődésével jöhetett létre minden ami létezik, így a gondolkodó anyagi forma, az ember is a földön (kivétel a gondolkodó anyag tudatos alkotásai).

A világot következetesen objektíven csak a dialektikus materializmus tudományos világnézetére alapozott tudományos módszerrel lehet és csak ezzel érdemes vizsgálni. Ez a marxizmus-leninizmus tudományos világnézete. Bármely tudományos és gyakorlati eredmény csak a **materializmus** alapján és a természet törvényei szerint jöhet létre, még akkor is, ha erről a létrehozónak fogalma sincs, nem érti vagy éppen tagadja! Az objektív világ materiális természetű és csak a természet törvényei alapján változik fejlődik az összetett, bonyolult formákba.

„**Osztálytársadalomban a filozófia mindig pártos**. Amikor a filozófia kidolgozza az egész világra, az egész környező valóságra vonatkozó nézetek rendszerét, egyszersmind kifejezi és védi valamely osztály vagy társadalmi csoport érdekeit. Az osztályok és a társadalmi csoportok a filozófiai nézetek révén értelmezik elméletileg helyzetüket a társadalomban viszonyukat a környező valósághoz, a benne zajló folyamatokhoz. A filozófia mint valamely osztály világnézetének az alapja formálja ezen osztály gondolkodás- és cselekvésmódját, szükségleteit és eszményeit.

A materializmus rendszerint a haladó osztályokkal függ össze, amelyeknek érdekük a történelmi haladás, az idealizmus viszont a reakciós osztályokkal, amelyek a fennálló állapotokat védelmezik. A társadalom haladó rétegeinek érdekeit kifejező materializmus a tudományra támaszkodik, a tudomány adataival operál; ezzel szemben az idealizmus rendszerint a vallással függ össze, a vallás dogmáira támaszkodik, és a vallás szükségességét indokolja. …

A marxista filozófia kialakulása a társadalom és a tudomány fejlődésének szükségszerű következménye. A marxizmus filozófiája a proletariátus érdekeit fejezi ki, s ezért a társadalmi fejlődésnek abban a szakaszában jön létre, amikor a történelem porondján a munkások önálló társadalmi erőként lépnek fel, és harcolnak az életfeltételek megváltoztatásáért.“ - *A marxizmus-leninizmus filozófiája*

„Materializmus: filozófiai irányzat, amely a filozófia alapkérdésében abból indult ki, hogy az anyag, a természeti-társadalmi objektív lét az objektív valóság az elsődleges, és a tudat, a gondolkodás az anyag által meghatározott. A materializmus ellentéte az idealizmus, amely a szellemet, az eszmét, a gondolkodást, a pszichikait, a szubjektívet tekinti elsődlegesnek.“ - *Filozófiai kislexikon*

„Ha elismerjük, hogy a természetben objektív törvényszerűség uralkodik, s hogy a természet objektív törvényszerűsége megközelítő hűséggel visszatükröződik az ember fejében, akkor ez materializmus.“ - *LENIN MATERIALIZMUS ÉS EMPÍRIOKRITICIZMUS*

Dialektikus materializmus tudományos világnézete

A mindörökké mozgásban lévő anyag a kölcsönhatásokban a természet törvényei szerint változik, dialektikusan fejlődik az összetett és bonyolult formákba. A dialektikus materializmus a mozgás és a fejlődés álláspontjáról történeti fejlődési folyamatként vizsgálja a világot. Ebbe a változásba, fejlődésbe a tudatosságot, a célszerűséget a saját létérdekében csak a gondolkodó anyag képviseli, aki ezért megismeri az objektíven létező világot, a természet törvényeit.

A mozgás a mindörökké mozgásban létező anyag alapvető sajátossága, nincs anyag mozgás nélkül és nincs mozgás anyag nélkül. Az anyag és a mozgás szoros összefüggéséről tanúskodik a tömeg és az energia megfelelésének törvénye.

A fejlődés az alacsonyabb rendűtől a magasabb rendű felé, az egyszerűtől a bonyolult felé tartó mozgás. A fejlődés „célja, kényszere, mozgatója, evolúciója“ a forma ellenálló képességének a növelése a károsító hatásokkal szemben, ehhez azonban a formának is változnia kell.

A dialektikus materializmus **dialektikus**, mert az anyagi formákat kölcsönhatásukban, ellentmondásaikban, a keletkezésüket, változásukat, fejlődésüket történetükben vizsgálja, **materialista**, mert a világnézete szerint minden létező az anyag, más nincs, és az anyag mindörökké mozgásban változásban létezik. A dialektikus materializmus az ismeretelméletbe belefoglalta a gyakorlatot, A objektív igazság az, amit az objektív valóságban a tudományos módszerrel bizonyíthatóan létezik.

„A filozófia és az emberek gyakorlati tevékenysége: A filozófia jelentős hatást gyakorol az emberi életre azzal, hogy tanulmányozza a valóság és a megismerés általános törvényeit, ezek alapján kidolgozza a világnézetet és a megismerés általános módszerét. Az emberek magatartása, a gyakorlati tevékenységükben követett elvek függnek általános nézeteiktől, azoktól a filozófiai eszméktől, amelyek tudatukat uralják.

Azok például, akik az idealista világnézet hatalmába kerültek, egyéni életükben sokszor nagy teret engednek az istennek vagy valaminő más természetfölötti erőknek. Inkább a sorsukra hagyatkoznak, mint az őket környező valóság változásait meghatározó törvények ismeretére. Ezzel szemben azok, akik elsajátították a marxista világnézetet, tevékenységükben a valóság objektív törvényeinek ismeretére támaszkodnak. Fő céljuk nem az, hogy a fennálló életfeltételekhez alkalmazkodjanak, miként a polgári idealista világnézetű emberek, hanem az, hogy ezeket a feltételeket szüntelenül tökéletesítsék, módosítsák.

Emellett a filozófiának, nevezetesen a dialektikus materializmusnak a gyakorlattal való összefüggése más úton is megvalósul: a dialektikus materializmus módszertani funkciójának megvalósulása révén. A valóság általános törvényeinek tanulmányozása alapján a dialektikus materializmus megfogalmaz meghatározott elveket vagy posztulátumokat, amelyeket a gyakorlati tevékenységben valamely feladat megoldásánál be kell tartani, más szóval, kidolgozza a cselekvés módszerét, a valóság forradalmi átalakításának módszerét.

Anyag és tudat: Az idealista filozófia rendszerint tagadja az anyag objektív valóságát. Egyes képviselői úgy vélik, hogy anyag egyáltalán nem létezik, hogy az anyagot a materialisták találták ki ateista következtetéseik megalapozása céljából (Berkeley). Mások az anyagot érzetkomplexumnak nyilvánítják (Mach). Ismét mások úgy tüntetik fel, mint az eszme fejlődésének eredményét a tudattól függő, belőle származó valamit (Hegel). … „Az **anyag** — írja Lenin, e fogalom dialektikus materialista meghatározását adva — filozófiai kategória, amely az érzeteinkben feltáruló, érzeteinkkel lemásolt, lefényképezett, visszatükrözött, **érzeteinktől függetlenül létező objektív valóság** megjelölésére szolgál” “ - *Marxizmus-leninizmus filozófiája*

A dialektikus materializmus sarkköve a világ anyagi természetéről szóló tan

Az objektíven létező világ a következetesen objektív tudomány szerint materiális, minden ami létezik az anyag, más nincs, ami mindörökké mozgásban, változásban van. Az anyag dialektikusan a természet törvényei szerint kölcsönhatásokban, ellentmondásokban változik, fejlődik. A formák keletkeznek, változnak, fejlődnek, a megértéséhez a történetüket is ismerni kell.

A materialista dialektika tudományos világnézetének ismerete elkerülhetetlen a gondolkodó emberré váláshoz. Ez a marxizmus-leninizmus, a gondolkodó emberek világnézete, a kommunizmus megvalósításához, az emberiség megmaradásához ez az egyetlen lehetőség. Az emberiségnek ezen az úton kell járnia, ha meg akar maradni.

A kapitalizmus fasiszta-kapitalizmussá változott, világnézete az idealizmussal és a vallással terhelt zavaros, tudománytalan, a pusztulásba vezeti az emberiséget. A bér-rabszolgaság fenntartásához azonban a tudományos világnézet és képviselőik a kommunisták ellen kell harcolnia.

„A **dialektikus materializmus** … egységes felfogás alapján átfogja a természet, a társadalom és a gondolkodás egész bonyolult hálózatát, s amely szervesen egyesíti magában a valóság megmagyarázásának és elemzésének filozófiai módszerét a világ gyakorlati-forradalmi megváltozásának eszméjével. … **A dialektikus materializmus sarkköve a világ anyagi természetéről szóló tan, az a felfogás, amely szerint nincs a világon semmi más, mint anyag és az anyag mozgásának és változásának törvényei.** … A dialektikus materializmus engesztelhetetlen ellensége a természetfölötti

lényekre vonatkozó különféle elképzeléseknek, bármilyen köntösbe bújtatja is ezeket a vallás és az idealista filozófia. A dialektikus materializmus által kidolgozott dialektikus fejlődéselmélet (dialektika) rávilágít azokra az általános törvényekre, amelyek folytán az anyag mozgásának és változásának, az alacsonyabb rendű formákból a magasabba rendű formákba való átmenésének a folyamatai végbemennek. … A dialektikus materializmus, fejlődő tudomány. Elvei és tételei a természettudomány minden nagy felfedezésével, a társadalmi élet formáinak változásával konkretizálódnak, fejlődnek, magukba olvasztva a tudománynak és az emberiség történelmi tapasztalatának új feladatait.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„dialektikus materializmus: a természet, az emberi társadalom és a gondolkodás egyetemes fejlődéstörvényeiről szóló tan. A marxista-leninista párt világnézete. Dialektikus materializmusnak — Sztálin meghatározása szerint — azért nevezzük, mert nézőpontja, melyből a természet jelenségeit vizsgálja, módszere, mellyel őket tanulmányozza és megismeri dialektikus (lásd: dialektika), elmélete pedig, melynek segítségével a természeti jelenségeket megérti és megmagyarázza — materialisztikus (lásd materializmus). A dialektikus materializmus nem csupán a világ megismerésének, hanem egyben átalakításának forradalmi elmélete: a forradalmi cselekvés vezérfonala. Alkotói Marx és Engels, legjelentősebb továbbfejlesztői Lenin és Sztálin.“ - *Idegen szavak marxista magyarázattal*

Ember a gondolkodó anyag, a gondolkodó ember →

Gondolkodó anyag

Az ember a földön a gondolkodó anyag

A gondolkodó anyag a földön az ember, aki a következetesen objektív tudomány szerint azonban minden tudatosság nélkül a véletlen kölcsönhatásokkal, az élő anyag alkalmazkodóképességének, változóképességének, a változás kényszerének az evolúciónak és a mutációnak, stb., az anyag tulajdonságainak az eredményeként jött létre, mert csak erre van következetesen objektív tudományos bizonyíték és magyarázat! „Az élővilág fejlődéselmélete, amely szerint az élőlények összessége egyszerűbb formákból fejlődött bonyolultabb formákká az anyagi világ fejlődési folyamatainak, a környezet hatásaiknak köszönhetően, mindenféle tervező vagy teremtő behatás nélkül. Az evolúció atyja Charles Darwin angol kutató volt.“

Az ember a földön az anyag gondolkodó formája, aki a következetesen objektív tudomány szerint az állatvilágból az evolúcióval fejlődött ki. Az élővilág és az ember létrejötte minden bonyolultságával együtt az anyagban rejlő lehetőség, csak erre van következetesen objektív tudományos bizonyíték, még akkor is, ha korántsem teljes a kép!

Az élővilágnak tulajdonképpen ugyanaz a „célja”, mint az anyag bármely formájának, vagyis ugyanúgy nincs semmilyen tudatos célja mint egy kőnek vagy egy csillagnak, van és kész, mert megvoltak a létrejöttének a feltételei, így létrejöttek. A gondolkodó anyag tudatos létrejöttére semmilyen következetesen objektív tudományos bizonyíték sincs. A képzelődés következetesen objektív tudományos bizonyíték nélkül azonban még csak a fantázia birodalma!

Az emberiség létének önmagán kívül nincs tudatos célja! Azonban gondolkodó emberré kell válnia, ha létezni akar! Az embernek, mint gondolkodó anyagi formának alapvetően ugyanaz a „célja”, mint az egyéb létrejött anyagi formáknak, azaz semmi célja sincs, van és kész. Az anyagi formák (a gondolkodó anyag is) a következetesen objektív tudomány szerint a véletlen kölcsönhatásokban, minden tudatosság nélkül jöttek létre (kivétel a gondolkodó anyag tudatos cselekedeteinek eredménye) és a lehetőségeik szerint passzívan vagy aktívan ellenállnak a változásnak, a formáját bomlasztó hatásoknak, így többé-kevésbé stabilak. Talán ez az aktív védekezés a legjellemzőbb az élővilág anyagra!

„**Fejlődés:** az anyagi világ jelenségei önmozgásának az alacsonyabb rendűtől (egyszerűbbtől) a magasabb rendű (bonyolultabb) felé irányuló folyamata, amely feltárja, realizálja a jelenségek lényegében rejlő belső tendenciákat, s az új létrejöttére vezet. A szervetlen rendszerek, az élővilág, az emberi társadalom, a megismerés fejlődése közös dialektikus törvények szerint megy végbe. A fejlődés spirálvonal jellemzi. A fejlődés egy-egy folyamatának kezdete és vége van. Tendenciájában azonban már a kezdet is tartalmazza a végpontot, s a fejlődés adott ciklusának befejeződése egyben új ciklus kezdetét jelenti, amelyben megismétlődhetnek az első ciklus bizonyos sajátosságai. (Tagadás tagadásának törvénye). A magasabb rendűnek bizonyos jegyei, amelyek már megvoltak az alacsonyabb rendűben, csak a fejlődés elég maga fokán tűnnek ki teljességgel és itt válnak először érthetővé. Így például a tudat az egész objektív világban lezajlott fejlődés eredménye, és csak innen visszanézve tárható fel az anyagban annak legelemibb fejlettségi fokán is benne rejlő tulajdonság: a visszatükrözési tulajdonság. A fejlődés elméleti formában csak a dialektikus logika módszereivel és elvárásaival reprodukálható.“ - *Marxista fogalomlexikon*

Az öntudatra ébredt anyag

Az ember-állat az életfeltételeit, eltérően a többi állattól (élőlénytől) alapvetően a gondolkodóképessége segítségével teremti (munkával termeli) meg, ettől lesz az ember a gondolkodó anyag, mert a létét alapvetően a gondolkodása teszi lehetővé. Az ember-állat a létéhez a szerszámok, gépek, tárgyak, fegyverek, munkafolyamatok, stb. - a termeléséhez szükséges dolgok elkészítésére -, a gondolkodó és képzelőerő képességével modellt, tervet készít, amit az emberiség elért tudományos ismeretének felhasználásával, a tapasztalat segítségével, az ehhez szükséges eszközök felhasználásával tervez meg, ami a modern korban egyre inkább a társadalmi létére alapozva az ehhez szükséges

közös - kollektív - munkával készül el! Az ember-állat csak a társadalomban létezhet, mint „EMBER”!

A gondolkodó anyag az öntudatára ébredt anyag, aminek már tudatos célja a formájának a védelme, aki képes volt gondolkodó, szerszámkészítő állattá válni és a tudományos világnézettel a kommunizmusban lehetősége van a gondolkodó emberré válni és így magas színvonalon védeni a formáját, létét. De erre csak a kommunizmus alkalmas, az alternatíva a kipusztulás.

A közönséges (szervetlen, nem élő) anyag a formáját csak passzívan képes védeni, azonban ezzel ellentétben az élőlényekre (mintegy élő „gépezetre“) különböző mértékben és formában az aktív védekezés a jellemző! „Az élőlények … Környezetük hatásaira valamilyen módon reagálnak, tehát alkalmazkodnak a környezetükhöz.“ Az anyag egyik formája (a különböző bonyolultságú élő „gépezet“) képes változni, a környezet változásaira reagálva átalakulni, alkalmazkodni (a fizikai, kémiai, stb. mozgással, az ingerekre, a káros hatásokra védekezve a megfelelő aktív válasszal, az evolúcióval), a másik formájára azonban a tehetetlenség, a passzivitás a jellemző a formájának a védelmére.

A gondolkodó anyag az ember a léte érdekében aktívan a képzelőerejével, a gondolkodásával és ennek megfelelő cselekedeteivel a feltételeket megteremti, azonban nincs külső tudatos valami amihez igazodnia kell, mert tudományosan nem bizonyították be! A természetben létrejött formáknak (kivéve az ember által készítetteknek), így a gondolkodó anyagnak sincs semmilyen tudatos teremtője és végcélja, van és kész, megvoltak létrejöttének a feltételei, csak ennyi, nincs tudományos bizonyíték másra. Minden egyéb csak képzelődés, a fantázia birodalma, ha nem bizonyítható, ez az objektív igazság, ezért ez az objektíven létező materiális valóság!

„**Visszatükrözés:** a materialista ismeretelmélet egyik alapfogalma. A dialektikus materializmus megkülönbözteti a pszichikai visszatükrözést, amely a magasan szervezett anyagi sajátossága, és az általános visszatükrözési képességet, amely minden anyag sajátossága.“ - *Marxista fogalomlexikon*

Az aktívan védekező gondolkodó anyag

A tudományos gondolkodás az embernek, a gondolkodó anyagnak a leghatékonyabb képessége a saját formája védelmére, ez az anyag ismert legfejlettebb képessége a stabilitásra és ennek érdekében a fejlődésre, a vakon sodródás elkerülésére. Bár a csillagoknak, köveknek, stb. az anyagi formák sokaságának sokkal hosszabb lehet a létezésük ideje, de csak passzívak, nem tudnak alkalmazkodni, változni a formájuk védelmében a környezetük romboló hatásai ellen. Az aktív védekezésnek a legfejlettebb formája a következetesen objektív tudományos világnézetre támaszkodó marxizmus-leninizmus vezérfonalán haladó gondolkodás! Ez a kommunisták világnézete! A világot nem csak megérteni és megmagyarázni kell, hanem a szükségnek megfelelően meg kell változtatni, ami az emberi társadalomra is érvényes, ez a gondolkodó emberek, a kommunisták világnézete.

Az anyag mindörökké állandó mozgásban, változásban létezik, a formák keletkeznek majd elpusztulnak. A gondolkodó anyag és az élővilág a formája védelmében a maga sajátos módszerével (evolúcióval, gondolkodással, tudatossággal, tudományos- módszerrel, világnézettel, stb.) megpróbál aktívan ellenállni a pusztulásnak.

A földön a gondolkodó anyag az ember, aki biológiailag az állatok világába tartozik. Így az ember az ember-állat! Az ember-állat fejlődésének végcélja, ha elég intelligens és létezni akar a gondolkodó ember. Azonban a gondolkodó anyagnak csak a tudományos világnézettel van erre lehetősége. Az ember-állat gondolkodó állat színvonalán, a kapitalizmusban maradva végül a pusztulásba, a katasztrófába viheti az emberiséget, mert az emberiség szélsőségesen megosztott és az ember az embernek a farkasa, így azonban csak primitív ember-állat még! A kapitalizmus a fejlődésével szocializmussá érésével kapitalista szocializmussá alakult és a fasiszta-kapitalizmussal, kapitalista osztály önkényuralommal védekezik a formája fenntartásáért. A fasiszta-kapitalizmusban a világháború, az atomháború reális veszély! Jelenleg a földön a gondolkodó állat a fasiszta-kapitalizmus különböző formáiban uralja a világot és sikeresen harcol a gondolkodó emberré válás, a kommunizmus ellen! Ezzel azonban a pusztulás felé változik a gondolkodó anyagi forma.

„**Fasizmus:** az imperializmus viszonyai között, a kizsákmányoló osztályok legreakciósabb részének legsovinisztább, legagresszívebb nyílt terrorista diktatúrája, amely vad, erőszakos terjeszkedés, más népek leigázása, a faji gyűlölet szitása, szélsőséges kommunistaellenesség és antidemokratizmus jellemez. Szociális demagógiájával igyekszik tömegbefolyásra szert tenni. A kapitalizmus általános válságának talaján nagy társadalmi megrázkódtatások idején jött létre, amikor az uralkodó osztályok a régi módon, a polgári demokrácia eszközeivel nem tudnak kormányozni, a munkásosztály pedig nem elég erős a hatalom megragadásához, a társadalmi-politikai erők polarizálása kritikus szakaszba lépett, a jobboldali erők a szélsőséges reakció (fasizmus) oldalán tömörülnek, a munkásmozgalom és az antifasiszta demokratikus tábor viszont nem egységes, de potenciálisan fenyegető erő a reakcióval szemben.“ - *Marxista fogalomlexikon*

Gondolkodó állat

A kapitalizmus az individualista erkölcsével, a működési módjával, a beszélőszerszámként élő emberiséggel, a tudománytalan idealista világnézetre támaszkodva az emberiség nem tud gondolkodó emberré válni, így a termelőerők feletti uralom elvesztésével, a válságokkal, a háborúkkal, a népirtásokkal a kipusztulás fenyegeti. Az emberiség vagy eljut a gondolkodó emberi formáig a kommunizmusig vagy a gondolkodó állat a fasizmussal elpusztítja a földön a gondolkodó anyagot!

A kapitalizmus a termelőerők fejlődésével elkerülhetetlenül eljut a fasiszta-kapitalizmusba, az alternatíva a népi demokrácia, a szocializmus előfutára, ami ellen minden lehetséges módon a fasizmussal, a kapitalista osztály önkényuralommal harcol. A népi demokrácia a kapitalizmus szocializmussá érésével átmeneti kapitalista/szocialista forma, ami még nem szocializmus és már nem kapitalizmus, ez a gondolkodó emberré válás útja.

Gondolkodó emberré válni csak az osztály nélküli társadalomban, a kommunizmusban lehetséges! A gondolkodó állat színvonalán, a kapitalizmusban, a bér-rabszolgaságban, a szélsőségesen megosztott világban, a valódi demokrácia hiányban megragadó emberiség útja a pusztulásba vezet!

Az ember-állat a kapitalizmus végéig azonban még csak gondolkodó állat lehet. A gondolkodó állat kiválik az állatvilágból a szerszámkészítéssel, a munkával, a gondolkodásával, a társadalmi léttel, de a kapitalizmusban még nem képes a valódi egyenjogúságra alapozott szocialista demokráciában, kollektivizmusban, gondolkodó emberként létezni!

A kapitalizmusban az ember-állat alapvetően úgy él, mint ahogy az állatvilágban szokásos, a létfeltételekért mindenki harcol mindenki ellen. A kapitalizmus még a gondolkodó állat korszaka! Az ember az embernek farkasa! A kapitalizmus beszélőszerszám társadalmi forma, az élősködők és kiszolgálóik szélsőségesen megosztott emberi közössége!

„**Kommunizmus:** a kapitalista társadalmat felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, a munkásmozgalom végcélja. Fejlődésének több szakasza van: alsó foka a szocializmus, felső foka a kommunizmus. Elméletileg Marx és Engels alapozta meg.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„**kommunista társadalmi önigazgatás:** a társadalom szervezete a kommunizmusban, amely az egyetemes népi állam helyébe lép akkor, amikor az országban felépül a fejlett kommunista társadalom, a nemzetközi küzdőtéren pedig győz és megszilárdul a szocializmus. A kommunista társadalmi önigazgatás sajátossága, hogy szervei és funkciói elvesztik a politikai jelleget, s a társadalom igazgatásának munkája nem hivatásos foglalkozás többé. A kommunista társadalmi önigazgatás megvalósulásának feltételei: a kommunizmus anyagi-műszaki bázisának létrejötte, a kommunista társadalmi viszonyok kifejlődése és az új típusú ember kialakulása az az állapot, amikor a társadalom valamennyi tagjának öntudata a kommunista erkölcsi normák színvonalára emelkedik, s ezek az emberi magatartás kizárólagos normáivá válnak. A kommunista társadalmi önigazgatás kialakulási folyamatának fő iránya a szocialista demokrácia további fejlesztése, minden állampolgár bevonása a társadalom ügyeinek intézésébe.“ - *Filozófiai kislexikon*

Gondolkodó ember

Gondolkodó emberré válni csak úgy lehet, ha az emberiség életében az emberi jogok, a szabad-

ságjogok, a valódi demokrácia, a kollektivizmus teljességében megvalósulnak. Ami azonban a fejlett termelőerőkre alapozottan a kommunizmus/szocializmussal, a tudományos világnézettel valósulhat csak meg! A kapitalizmusban lehetetlen gondolkodó emberré válni, az a gondolkodó állatok kora még, mert bér-rabszolgatartó társadalom.

Gondolkodó emberré válni a haladó polgári demokratikus gondolkodók nyomán továbbhaladva, az eredményeiket továbbfejlesztő marxizmus vezérfonalán haladó gondolkodók tudományos elméleti munkáinak a megvalósításai alapján lehetséges. Gondolkodó emberré váláshoz elkerülhetetlen a következetesen objektív tudományos, a marxista-leninista világnézet térnyerése!

A gondolkodó emberré válást azonban csak a termelőerők fejlődése, a tudományos világnézet és a kommunista kollektív demokratikus társadalmi modell teszi lehetővé, amihez szükséges átmeneti társadalmi formák a népi demokrácia, majd a szocializmus, amelyek azonban már a következetesen tudományos világnézet alapján szervezik a társdalom életét!

Az emberré, a gondolkodó emberré válás csak a kommunizmussal válik lehetővé, bár az ember ekkor még mindig csak az ember-állat marad. A továbblépés még a homályba vész, a fantázia birodalma. Talán az embernek az állati mivoltától, rabságától kellene megszabadulnia, amit még csak elképezni, találgatni, fantáziálni lehet csupán!

Az ember valójában ember-állatként él, alapvetően úgy mint a többi állat. Mert az ember élőlény rendszertani alapja az állatvilág, így az élete alapvetően az állatvilághoz hasonlít. Az ember-állat a léte érdekében a gondolkodóképességével és társadalmi életével válik ki az állatvilágból!

Az ember a gondolkodó és a képzelőképessége alapján a szerszámkészítéssel, a munkával, az összefogással már a gondolkodó állat képességgel rendelkezik, azonban, ha erre megvannak a lehetőségek, akkor a valódi demokráciára, a kollektív társadalmi létre, a tudományos világnézetre alapozottan képes gondolkodó emberként is létezni. Ez azonban csak a kommunizmusban a kollektivizmussal válik lehetővé, ahol az emberi jogok, a szabadságjogok a valódi demokrácia, a szocialista demokrácia már megvalósul és csak ekkor valósulhat meg teljességében.

A gondolkodó ember jellemzője az emberi jogok, a demokratikus szabadságjogok, a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenlőségre alapuló demokrácia, a kollektivizmus elveinek, a kommunizmus világnézetének az elfogadása!

Gondolkodó emberré válni

Gondolkodó emberré válni csak a szocialista demokráciával, a kollektivizmussal, a szocialista/kommunista tervgazdálkodással a kommunizmusban lehetséges, ahol az egyéni érdek és a kollektív érdek harmonikus összhangban van, de a meghatározó a társadalom, az emberiség érdeke!

A marxista-leninista kommunista pártok ezen az úton járnak, Sztálin és Mao Ce-tung vezetésével eredményesen. Sztálin idejében kelt szárnyra a fasizmus és egyre mocskosabbá vált, de Sztálin a körülményeknek megfelelően harcolt. A népi demokratikus út megfelelőbb lett volna, de a fasizmus világrendszerré változott, csak a kíméletlen harc, az összefogás lehetett eredményes.

Azonban a világ változik, a kapitalizmus a fejlett országokban szocializmussá érett, már nem a nyomor a hajtóerő a szocializmus/kommunizmus megvalósítására, hanem az emberiség léte a tét.

A földön élő minden egészséges ember, ha megfelelő a környezete, a nevelése, akkor képes elvontan, tudományosan, kulturáltan, humánusan, civilizált, demokratikus emberi módon gondolkodni, élni, a tudomány, a civilizáció eredményeit a saját és az emberiség érdekében fel tudja használni. Azonban csak a következetesen objektív tudományos módszerre alapozott világnézet szerinti gondolkodással lehet az objektíven létező világot a valóságnak megfelelően megismerni és ennek megfelelően cselekedni, csak így lehet gondolkodó emberré válni, a kommunizmusba eljutni!

A Szovjetunió Sztálin vezetésével ezen az úton járt, eredményesen, a fasiszta-kapitalizmus ezért gyűlöli, rettegnek a neve hallatán is és inkább Hitlert választják, mint a számukra a kevésbé rosszat.

„**Fajelmélet:** rasszizmus: tudománytalan és reakciós elmélet, amely a különböző emberfajták,

nemzetek, népek között magasabb és alacsonyabb rendűeket, teljes és nem teljes értékűeket különböztet meg, illetve helyez alá- és fölérendeltségi viszonyba. Lényegében arra szolgál, hogy elméletileg megalapozza a gyarmatosítást, a nemzeti és társadalmi egyenlőtlenségeket, a kizsákmányoló osztályok uralmát, az elnyomó és hódító politikát, a nemzeti (nemzetiségi, faji) és osztályelnyomást. A 19. Század negyvenes éveiben, amikor az USA-ban kiéleződött a harc a rabszolgaság hívei és ellenfelei között, egyes amerikai antropológusok igyekeztek kimutatni, hogy a négerek primitív, alacsonyabb rendű emberfajt képviselnek. Az ötvenes években szintén az antropológiára hivatkozva kialakították a germán faj felsőbbrendűségének „elméletét". A fajelmélet különösképpen elterjedt az imperializmus viszonyai között, és a legdurvábban a fasizmusban nyilvánult meg. A fasiszta Németországban a fajelmélet a hivatalos állami ideológia rangjára emelkedett. Ennek szellemében tervbe vették és megkezdték egész népek kiirtását, leigázását, a német világuralom megteremtését. A fasizmusnak a második világháborúban elszenvedett veresége akadályozta meg ennek valóra válását. A második világháború után elterjedt az amerikai pszichológia fajelmélet irányzata, amely szerint a népek pszichológiailag nem egyenlő értékűek, a magasabb rendű angolszász fajnak vannak alárendelve. Ezt felhasználják az amerikai világuralmi tervek, a neokolonializmus és a néger lakosság faji elnyomásának elméleti igazolására. A kommunista pártok elvetik és elítélik a fajelmélet és a faji előítéleteket." - *Marxista fogalomlexikon*

Demokrácia, diktatúra, jogállam →

Diktatúra és demokrácia

A diktatúra és a demokrácia az osztálytársadalmakban elkerülhetetlenül megtalálható, egymást kiegészítik, alapvetően az uralkodó osztály osztályuralmát szolgálják, amely változatos formában alapvetően az uralkodó osztályok számára demokrácia, az elnyomott osztályok számára azonban mindenképpen a diktatúra különböző formáiban valósul meg!

A demokrácia a kapitalizmusban a bér-rabszolgaság színvonalán valósul meg, ami diktatúra a többségben lévő proletár dolgozók számára, mert alacsonyabb rendű munkaerő áruk csupán. A kapitalizmusban a demokrácia a kapitalista bér-rabszolga vásárlók számára valósul meg, célja az élősködés törvényes biztosítása. A bér-rabszolgák a kapitalista demokráciában a kizsákmányolóik közül választanak, amit a kapitalista államhatalom, az alap és felépítmény garantál. A kapitalizmus diktatúrája a szocializmussá érésével kapitalista osztály önkényuralommá változott, ez a fasiszta-kapitalizmus.

A demokrácia a szocializmusban a szocialista demokrácia formájában valósul meg a dolgozók számára, azonban a kapitalizmus hívei számára ez diktatúra. A szocialista demokrácia a valódi, a politikai-gazdasági-társadalmi egyenjogúság alapuló demokrácia, ami a dolgozók számára demokrácia. A szocialista demokrácia csak a szocializmus/kommunizmusban valósulhat meg.

„Demokrácia: legáltalánosabb értelemben olyan politikai rendszer, amelyben a hatalom forma szerint az egész nép kezében van, ténylegesen azonban valamely osztály diktatúrája érvényesül. A burzsoá politikusok és a reformisták a demokrácia fogalmát rendszerint elszakítják a konkrét gazdasági-társadalmi tartalomtól és főleg formális jegyek alapján ítélik meg. A marxizmus-leninizmus a demokráciát konkrét társadalmi-gazdasági tartalmában és feltételeiben vizsgálja. A kizsákmányoló rendszerekben a demokráciának csak külső látszata van meg, a valóságos népuralom sohasem valósulhat meg benne. A demokrácia csak az elnyomó osztályok(a kisebbség)számára van biztosítva, az elnyomott osztályok(a többség) számára ugyanakkor ez diktatúrát jelent. A polgári demokráciákban a burzsoázia formális szabadságjogokat biztosít(alkotmányt, parlamentet és más képviseleti intézményeket hoz létre, általános választójogot ad stb.) de minden módon akadályozza, hogy a tömegek valóban élhessenek is azokkal. Ha a burzsoázia uralmát veszély fenyegeti, akkor elveti a polgári demokratikus szabadságjogoknak még a látszatát is, és nyílt terrorista diktatúrához folyamodik. A demokrácia új, magasabb rendű formája a szocialista demokrácia, amely a nép többségének, a dolgozó tömegeknek a demokráciája.“ - *Marxista fogalomlexikon*

Polgári demokrácia

Polgári demokrácia az kapitalizmus, vagyis piacgazdaság, bérrabszolgaság, kizsákmányolás, élősködés, imperializmus, az emberi jogok megsértése, ami azonban a termelőerők fejlődésével szocializmussá, kapitalista szocializmussá érik és a védelmét a fasiszta-kapitalizmus, a mosolygó fasizmus szolgálja, a demokrácia és az emberi jogok csak ezen a színvonalon valósulhatnak meg.

A polgári demokráciában a kapitalista osztály önkényuralom, a **mosolygó fasizmus** valósul meg, a hatalomban a dolgozó többség legfeljebb csak a formális demokrácia színvonalán vesz, vehet részt. A polgári demokráciában a dolgozó proletárok bér-rabszolgák, így számukra a demokrácia csak nagyon alacsony színvonalon lehetséges, mert beszélőszerszámok csupán.

A kapitalizmus társadalmi tudata, világnézete, erkölcse a kizsákmányolást, a bér-rabszolgaságot, az élősködést, a felsőbbrendűséget szolgálja, így valójában a többség ezt el is fogadja. Ezért a dolgozó proletárok többsége az osztályharcban, az osztályérdekeik érdekében legfeljebb csak passzívan vesznek részt. Ami végül is a demokrácia hiányában, az objektív ellentmondások fokozódása, megoldhatatlansága, a kapitalizmus általános válsága, rothadása miatt pusztítóvá válik. Ekkor vagy a szélsőséges hitleri típusú klasszikus fasizmus vagy a szocialista forradalom jön, ez elkerülhetetlen.

Azonban a mosolygó fasizmusban a klasszikus fasizmus az esélyesebb. A kapitalizmus rothadása

és a polgári demokrácia társadalmi tudata a klasszikus fasizmusnak kedvez, ami az emberiség pusztulását okozhatja. A mosolygó és a klasszikus fasizmus az kapitalizmus, ami harc a kommunizmus, a gondolkodó emberré válás ellen, az emberiség gondolkodó állat kora.

A kapitalista szocializmusban már egyre magasabb színvonalon élhetnek a proletár bérrabszolga beszélőszerszámok, a szocializmus értékei közül néhány kezd megvalósulni, de a kapitalista élősködés határtalanná válik és egyre szélsőségesebben megoszlik az emberiség.

A polgári demokráciában a tudománytalan vallásos zavaros világnézet, a kapitalizmus működési módja és erkölcse miatt a világgazdaság anarchiában létezik, így a válságok, háborúk, népirtások elkerülhetetlenek, az emberiség jelentős része nyomorog. Az emberiségnek, ha létezni akar, akkor választania kell vagy marad a fasizmus pusztulásba vezető útja vagy irány a népi demokrácián keresztül a szocializmus, majd a kommunizmus, ez elkerülhetetlen. Az alternatíva a pusztulás.

„A polgári társadalomtudományokban legelterjedtebb verzió a **demokráciáról** a többségi kormányzás elve. Ez azonban semmiképpen sem jelenti a többség érdekében folytatott kormányzást, hanem csupán a többség egyetértésével való kormányzást. A polgári álláspont szerint a **demokrácia** olyan politikai rendszer, amelyben a politikát közvetlenül vagy közvetve a többség határozza el, és a kisebbségnek, melynek véleménye különbözik a többségétől, joga van politikája kifejtésére és ezáltal többséggé válásra. Ez az álláspont lehetővé teszi a tőkés politikai csoportok szabad játékát, amit „alternatíváknak" neveznek. Az állampolgárok azonban többnyire hamis alternatívák között hányódnak, miközben igyekeznek elhitetni velük, hogy tevékeny, alkotó részesei a politikai folyamatoknak. **Demokrácián** a burzsoázia nem lényegi-uralmi viszonyokat ért, hanem csupán az uralomhoz kapcsolódó formai oldalt. E korlátozott értelmezés kereteit a polgári **demokrácia** és annak elmélete saját talaján soha nem léphette túl, sőt, csak ritka történelmi pillanatban tudta ezeket a kereteket is kitölteni. A marxizmus — szemben a polgári társadalomtudománnyal — mindig a **demokrácia** és uralom kapcsolatát tette első helyre és a demokrácia osztálytartalmát kutatta. Ebben a felfogásban a demokrácia és diktatúra nem egymással ellentétes, nem egymást kizáró fogalmak." - *Filozófiai kislexikon*

Népi demokrácia

Amíg a termelőerők még nem értek meg a szocializmusra, a létfeltételekért szükségszerűen a kollektivizmussal szemben az egyéni érdek hajtóereje a meghatározó. Ezért szocializmusig a kapitalizmus forma kedvező és nagyon hatékony a fejlődésre, ami azonban a világnézete, erkölcse és a működési módja miatt szélsőségesen megosztja az emberiséget. A szocializmusig a kapitalizmus minden hibája ellenére hatékonyan fejleszti a termelőerőket, a népi demokrácia ezt használja ki.

A termelőerők szocializmushoz szükséges színvonalán már megvalósulhat a munka szerinti elosztás. Amikor a termelőerők fejlettsége, színvonala a létfeltételek biztosítására már „mindenki" számára elegendő „lehet", akkor a létfeltételekért a verseny szükségszerűen csökken, értelmetlenné, károssá, pusztítóvá válik, de lehetővé válik a szocializmusra jellemző munka szerinti elosztást. Addig azonban a létfeltételekért az egyéni érdek a meghatározó, ami (kapitalizmus/szocializmus) a népi demokratikus formában hatékony és biztonságos a fasizmus ellen.

A kapitalizmus imperialista korszakában a szocializmussá érésével a szocializmus megakadályozása érdekében kapitalista önkényuralommá fasizmussá alakul át. A kapitalizmus a körülményekhez alkalmazkodva vagy a hitleri klasszuk vagy a mosolygó fasiszta formát választja.

A népi demokrácia forma segíthet a fasizmus legyőzésében! A népi demokrácia átmeneti forma a szocializmusba, ami még nem szocializmus, de már nem kapitalizmus, azonban már a tudományos világnézetre alapuló társadalmi tudatosság a meghatározó. Kialakulóban van a szocialista kollektív forma, azonban a termelőeszközök magántulajdona még jelentős, de a népgazdaság már alá van rendelve a társadalom érdekeinek. A népi demokráciában már tervgazdálkodás van, ez alapján a magántulajdonra alapuló kapitalista gazdaság is az egész társadalom érdekét szolgálja.

A népi demokrácia a szocializmushoz fejletten termelőerők színvonalán már a tudományos világnézetre épülő társadalmi forma, ezért a marxista-leninista kommunista párt a vezetője. Kezd kibon-

takozni a szocialista demokrácia, azonban még bérrabszolgaság is van, így az osztályharc elkerülhetetlen, ami jelentős probléma, mert a kommunista pártnak figyelembe kell vennie a kapitalizmus és a szocializmus sajátosságait is. A cél a szocializmus, amihez a legdemokratikusabb formában és gyorsan kell a termelőerőket fejleszteni, a tudományos világnézet segít ebben.

A népi demokráciában a proletárdiktatúra a marxizmus-leninizmus vezérfonalán járó kommunista párt vezetésével a dolgozók támogatásával és részvételével az önkényuralomra, az ellenforradalmi fasiszta uralomra törők ellen működik és biztosítja a népi demokrácia fejlődését.

A népi demokráciában a **ki kit győz le** harca napirenden van ezért a proletárdiktatúrának meghatározó szerepe van. Magyarországon a polgári demokrácia, a fasiszta-kapitalizmus mosolygó fasiszta formája legyőzte a dolgozó nép hatalmát, és bér-rabszolgaság, kizsákmányolás valósult meg.

„**A Kapitalizmus Általános Válsága:** a tőkés társadalom mindenoldalú, a gazdasági alapra és a felépítményre egyaránt kiterjedő, a rendszer hanyatlását kifejező válsága. Nem azonos a túltermelési gazdasági válságokkal, amelyek a gazdasági élet visszatérő megrázkódtatásai.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„**Fordulat Éve:** Magyarország történetében az 1947 elejétől 1948 közepéig terjedő időszak, amikor is az MKP vezetésével a népi erők döntő csapást mértek a reakció gazdasági és politikai pozícióira, a termelési eszközök döntő részét állami tulajdonba vették, a burzsoáziát kiszorították a hatalomból, és a hatalom teljes egészében a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály kezébe került. A népi demokrácia azóta a proletárdiktatúra funkcióit gyakorolja. E fejlődés döntő tényezője volt, hogy az MKP következetes politikája a baloldali szociáldemokraták fellépése következtében – miután kiűzték pártjukból a jobboldali elemeket – létrejött a munkásosztály egységes marxista-leninista pártja, a Magyar Dolgozók Pártja (MDP), hogy a Kisgazdapárt, valamint a Nemzeti Parasztpárt megtisztította sorait a reakciós elemektől, felismerte a munkásosztály és pártja vezető szerepét és csatlakozott a szocialista célkitűzésekhez.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„Az **osztályharc** alapkérdése az átmeneti időszakban a „**ki kit győz le**”, vagyis az, hogy a szocializmusé vagy a kapitalizmusé lesz-e a győzelem.“ - *Filozófiai kislexikon*

„**Ellenforradalom:** a forradalomban legyőzött reakciós osztályok támadása a haladó új társadalmi rendszer ellen; a forradalom előtti, vagyis a már idejétmúlt gazdasági, társadalmi és politikai rendszer erőszakos visszaállítása.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„**Proletárdiktatúra:** a proletariátus államhatalma, amely a tőkés rendszer megszüntetése és a burzsoá államgépezet szétzúzása eredményeképpen jön létre.“ - *Marxista fogalomlexikon*

Szocialista demokrácia

A szocialista demokrácia csak a kommunizmus/szocializmusban valósulhat meg, ahol már nincs kizsákmányolás, bérrabszolgaság, élősködés, ami a kapitalizmusra jellemző. A társadalomban a szocialista demokrácia, a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi(faji, nemzetiségi) egyenjogúságon alapuló demokrácia, ahol megvalósulnak az emberi jogok, nincs úr és szolga sem. Ehhez azonban a termelőeszközök tulajdonának és működésének kommunista kollektív formában kell léteznie.

A szocializmus már ellenséges osztályok-nélküli társadalmi forma, csak dolgozó osztályok, rétegek vannak (persze azért vannak gyerekek, idősek, beteget és rászorulók is, akik azonban kötődnek a dolgozó osztályokhoz). A kommunizmus/szocializmusban a tudományos világnézet uralja a társadalom egész életét, azonban a tudománytalan világnézet meghaladására nevelik a népet.

A gazdaság tudatosan a tudományos világnézetre és a tudományos módszerre alapozottan társadalmi méretekben a tervgazdálkodással működik. A szocialista demokráciában a proletárdiktatúra hasonlóan, mint a népi demokráciában, a marxista-leninista kommunista párt vezetésével, a dolgozó nép osztályérdekében a társadalmi haladás, az ellenforradalom, a fasiszta-kapitalizmus visszaállítása ellen működik és segíti a társadalom fejlődését.

A szocializmus átmeneti társadalmi forma az osztály nélküli kommunista formába. A termelőerők azonban még nem elegendőek a szükségletek szerinti elosztásra, de a legmeghatározottabb té-

nyezők, az oktatás, az egészségügy, stb. már a szükségletnek megfelelően ingyenes mindenki számára és ez a kör folyamatosan, a lehetőségeknek, a fejlődésnek megfelelően bővül.

A szocializmusban a termelőerők magas színvonala miatt csökken a verseny szükségessége a létfeltételekért, ezért működik és fokozatosan megvalósítható a munka szerinti elosztás. Csak a szocializmusban valósítható meg a szocialista demokrácia, mert nincs felsőbbrendűség, kizsákmányolás, élősködés, bér-rabszolgaság, megszűnik ezeknek a gazdasági, világnézeti, erkölcsi alapja, ami csak a kapitalizmus meghaladásával lehetséges.

"**A proletárdiktatúra állama** gyökeresen eltér a kizsákmányoló államoktól. Ez utóbbiak a kisebbség, a kizsákmányolók érdekeit fejezik ki, s a többség, a dolgozók elnyomására használják fel őket. A proletár állam viszont minden dolgozónak, vagyis az ország lakossága túlnyomó többségének érdekeit juttatja kifejezésre, s a kisebbség, a kizsákmányolók ellen irányul. … A proletárdiktatúra lényegét tekintve minden más diktatúrától eltérő diktatúra, s egyszersmind a demokrácia új, magasabb típusát jelenti. Szemben a polgári demokráciával, amely mindegyik tőkésországban valójában csak a kizsákmányolók demokráciája, a szocialista demokrácia minden dolgozónak, a nép túlnyomó többségének demokráciája. A proletárdiktatúrában a szabadságjogok formális elismeréséről (ahogyan ez a tőkés világban történik) áttevődik a súlypont annak tényleges biztosítására, hogy a dolgozók élhessenek is szabadságjogaikkal." - *A marxizmus-leninizmus filozófiája*

Kommunista demokrácia

Kommunizmusban a termelőerők már olyan fejlettek, hogy a megtermelt értékek elosztása már nem a munka, hanem a szükségletek szerinti. Azonban a létszükségleteknek megfelelően a termelést dominánsan már a társadalom érdekében a robotok végzik, amit a tudományos világnézetre alapozottan demokratikusan szerveznek meg. A kommunizmusban a munka a hagyományos értelemben megszűnik, mert nem a létfeltételek megteremtése a motiváló, a hajtóerő, így megszűnik az egymás elleni harc, már nem farkasa az egyik ember a másiknak, mert erre nincs szükség.

Mivel az ember az ember-állat, ezért a létfeltételeiért, ha szükséges küzd, harcol akár az embertársai ellen is. A kommunizmusig ez a tendencia, így az ember-állat a kapitalizmus végéig még csak a gondolkodó állat. Gondolkodó emberré csak akkor válhat, ha a létszükségletei biztosítva lesznek, ami csak a kommunizmusban válik, válhat valóra. Azonban, ha a fasiszta-kapitalizmus, a gondolkodó állat válik uralkodóvá, akkor a földön a gondolkodó anyag kipusztul és nem jut el az emberiség a kommunizmusba, nem válik gondolkodó emberré. Jelenleg a gondolkodó állat, a kapitalizmus az úr a földön és száz millió számra pusztítja az emberiséget, a háborúkkal, népirtásokkal, a válságokkal.

A kommunizmusban a társadalom életét a valódi egyenjogúságon alapuló demokráciában szervezik, a cél a társadalom és az egyén harmóniája, az emberiség érdekének a védelme. A társadalom életének központi szervezője az állam már nem az osztályuralom eszköze, nincsenek társadalmi osztályok, mindenki egyenlő, diktatúrára nincs szükség, az ember-állat gondolkodó emberré válik.

A demokratikus szervezeteknek a tudományos világnézetre támaszkodva nagyon magas színvonalon kell szerveznie a társadalom életét, mert csak így lehetséges a társadalom, az emberiség érdekében az egyensúly, a biztonság megtartása, a megfelelő döntések megalkotása.

Az emberiség csak a szocialista/kommunista demokráciában válhat gondolkodó emberré. A szocialista/kommunista demokrácia a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokrácia, amit a kollektivizmus tesz lehetővé. A szocializmus/kommunizmusban a termelőeszközök kollektív tulajdona és működése teszi lehetővé az emberiség megosztottságának megszűnését.

Azonban ez még csak a fantázia birodalma, a ma élő emberek még ezt nehezen érthetik meg, mert az ember még az embernek a farkasa, az egyéni érdekeit ez motiválja. Ezt a jövőképet megfogalmazni még csak idealista módon a képzelet segítségével lehetséges csupán.

Gondolkodó emberré válni azonban csak a valódi demokráciában, az emberi jogok biztosításával, egyenrangú, egyenjogú kollektívákban, a tudományos világnézettel lehet, ez a kommunizmus. Ha ez nem történik meg, akkor az emberiség, a gondolkodó anyag elpusztul.

„**Individualizmus:** a burzsoá ideológiára és erkölcsre jellemző alapelv, amely az egyes személy érdekeit szembeállítja a társadalom érdekeivel; az egyéniség bálványozása, előtérbe helyezése. Olyan magatartás, amelyre jellemző az önös érdekek mindenek fölé helyezése, az önzés, a kapzsiság, a közösséggel való szembehelyezkedés. Az individualizmus valamennyi formájában idegen a szocializmustól, amely a kollektivizmust állítja vele szembe.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„**kollektivizmus** (lat. collectivus — összegyűjtött): a társadalmi élet és az emberi tevékenység elve, az individualizmus ellentéte. … A szocialista társadalomban a kollektivizmus a társadalmi élet valamennyi szférájában az emberi kapcsolatok egyetemes elvévé, a kommunista erkölcs egyik legfontosabb követelményévé válik. A szocialista termelési viszonyokat kifejező kollektivizmus társadalmi alapja a szocializmusban a termelési eszközök társadalmi tulajdona, a kizsákmányolás megszűnése. A kollektivizmus a társadalom és az egyén között olyan viszonyt tételez fel, amelyben a társadalom egészének fejlődése kedvező feltételeket teremt az egyén fejlődése számára, az egyén fejlődése pedig az egész társadalom haladásának feltétele. … A kollektíva gondoskodik az emberről, szükségleteinek kielégítéséről, az egyén erőinek és tehetségének teljes kibontakoztatásáról. A kollektivizmus elve nem jelenti az egyéniség felszámolását; ellenkezőleg, az ember csak a kollektívában bontakoztathatja ki képességeit és tehetségét. A kommunizmus a kollektivizmus legmagasabb rendű formája.“ - *Filozófiai kislexikon*

Jogállam

„A **jogállamiság** azt jelenti, hogy minden emberre és intézményre ugyanazok a törvények vonatkoznak. Teljes a törvény előtti egyenlőség és a jog uralma mindenki és minden intézmény felett.“ - *Magyar Helsinki Bizottság*

A **joguralom** a parlamentekben alkotott törvényekre támaszkodva működik, a lényeg azonban az, hogy ki a hatalom birtokosa, mert a jog elsősorban az ő érdekeit szolgálja!

A parlamentekben a társadalmi modellnek megfelelő képviselők hozzák a törvényeket az uralkodó osztály érdekében, amiről az alap és a felépítmény gondoskodik. A kapitalizmusban az alap és a felépítmény a gazdasági, a politikai hatalom, a világnézet, az erkölcs és minden, amivel a társadalmi tudat befolyásolható a kapitalisták érdekét, a kizsákmányolást és az élősködést szolgálja.

A szocializmus parlamentjében azonban csak a dolgozók érdekképvelői hozzák a törvényeket, az alap és a felépítmény, a gazdasági, a politikai hatalmat kollektív formában a dolgozók birtokolják, a tudományos világnézet és a szocialista erkölcs uralja a társadalmi tudatot.

A jogállami formában korszerűen a polgári demokráciától a szocialista demokráciáig szükségszerűen a demokrácia és diktatúra is megvalósul, de a joguralom a társadalom minden részében a meghatározó, azonban alapvetően az uralkodó osztály érdeke a domináló!

Joguralom a polgári demokráciában

A polgári demokratikus kapitalista jogállamban a működési módja, az erkölcse, a világnézete miatt alapvetően csak a tőkésosztály számára valósulhat meg érdemben a demokrácia, de szükségszerűen és elkerülhetetlenül diktatúra valósul meg a proletár dolgozó bérrabszolgák, a beszélőszerszámok számára! Mert a beszélőszerszámok osztályérdekét a kizsákmányolás érdekében le kell törni, ami a polgári demokráciában alapvetően törvényesen a joguralommal valósul meg.

A kapitalista jogállamban a kizsákmányolás és az erre alapuló élősködés, a beszélőszerszámok osztályérdekeinek az elnyomása alapvetően törvényes jog alapján valósul meg, ezt a polgári demokráciában működő kapitalista államhatalom a törvényhozással védi, biztosítja, ez azonban a szocializmus jogállamában már bűncselekmény!

Joguralom a népi demokráciában

A népi demokráciában a kapitalizmus és a szocializmus együtt létezik, de a szocializmus elérése a cél, amit a tudományos világnézetet képviselő kommunista párt vezet. A jogállamnak a joguralommal a kapitalizmus és a szocializmus együttélését kell szolgálnia. Az ellenforradalmat, az önkényuralomra törekvést a proletárdiktatúra a joguralommal nyomja el.

Joguralom a szocializmusban

A szocializmus jogállamában a dolgozó nép számára megvalósul a szocialista demokrácia. A kizsákmányolás, az élősködés, a bérrabszolgaság, az emberi jogok megsértése a szocializmusban a törvény szerint bűncselekmény, amit a joguralommal nyom el a szocialista államhatalom! A szocializmus a proletárdiktatúrát az ellenforradalom elnyomására a joguralommal valósítja meg.

„Jog: az uralkodó osztály törvényerőre emelt akarata, melynek tartalma az adott osztály anyagi életfeltételei, osztályérdekei határozzák meg. Formailag a jog magatartási normák és szabályok rendszere, melyeket az államhatalom szab meg és szentesít. A jogszabályok sajátos vonása, az állam kényszerrel biztosítja végrehajtásukat. A felépítmény része lévén, a jogot az adott társadalom uralkodó termelési viszonyai határozzák meg: a jog egyben kifejezi és megszilárdítja e viszonyokat és a rájuk épülő egyéb társadalmi viszonyokat.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„A **felépítményt** a társadalom ideológiai viszonyait kifejező eszmék, szervezetek és intézmények alkotják. A felépítmény jellegű eszmékhez tartoznak a politikai, **jogi**, erkölcsi, esztétikai, vallási, filozófiai nézetek, más néven a **társadalmi tudatformák**.“ - *Filozófiai kislexikon*

Államhatalom

„Az **államhatalom** olyan fogalom, amely az állam rendelkezésére álló hatalmi eszközöket jelenti. Ezek az eszközök lehetnek jogi, politikai, gazdasági vagy katonai jellegűek.“

Az államhatalom az osztálytársadalmakban alapvetően az uralkodóosztály osztályérdekében működik! Az államhatalom alapvető célja az uralkodóosztály osztályérdekének a megvédése, az osztályellenség elnyomása, a képviselőik korlátozása, akár a megsemmisítése is, ha szükséges. Az osztálytársadalmakban a demokrácia alapvetően az uralkodó osztály(ok) érdekegyeztetési, érdek érvényesítési lehetősége, azonban a diktatúra különböző formái is az uralkodó osztály(ok) érdekét valósítja meg, amely alapvetően az osztályellenség elleni hatalmi eszköz!

A kapitalista államhatalom feladat a kapitalista kizsákmányolás érdekében a társadalmi forma védelme, a bér-rabszolgaság fenntartása, ennek érdekében azonban az emberi jogok törvényes megsértése valósul meg. A kapitalista gazdaság csak az emberi jogok megsértésével, a bér-rabszolgasággal működik. Ennek alapja a termelőeszközök magántulajdona, a szocializmus ezt töri meg. A kapitalizmus a kizsákmányolás érdekében az államhatalom támogatásával a társadalmi tudatot befolyásolja a felépítményével, a világnézetének az erkölcsének a monopóliumával.

A szocialista államhatalom a bér-rabszolgaság eltörlésével, a kollektivizmussal, a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló szocialista demokrácia megvalósításával törvényesen védi az emberi- és a szabadságjogokat. A szocializmus védelmét a joguralommal a proletárdiktatúra támogatja, a társadalmi tudatot a felépítményével a tudományos világnézetre alakítja.

„**Alap és felépítmény:** a társadalom alapja: a gazdasági szerkezet, a termelési viszonyok összessége., amit végső soron a termelőerők fejlődése határoz meg. A felépítmény: az alapnak megfelelő politikai, filozófiai, jogi, erkölcsi, művészi, vallási nézetek és ezeknek megfelelő intézmények, szervezetek összessége. Ezek közül döntő szerepe van az **államhatalomnak**. A fejlődés során az alapnak van elsődleges szerepe, ugyanakkor a felépítmény is aktív szerepet játszik a társadalom fejlődésében, visszahat az alapra, gyorsítja vagy akadályozza a fejlődést. Különösen fontos szerepe van a szocialista társadalom felépítményének, amely segíti a szocializmus gazdasági alapjainak lerakását.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„Állam: az uralkodó osztály politikai hatalmának legfőbb szerve, amelynek feladata az uralkodó osztály érdekeinek védelme, a fennálló termelési és társadalmi viszonyok fenntartása, **a vele szemben álló társadalmi-politikai erők elnyomása**, a társadalom ügyeinek az uralkodó osztály érdekeinek megfelelő intézése és irányítása, az uralkodó osztály érdekeinek védelme külső erőkkel szemben. Jellegét és céljait végső fokon a gazdasági rendszer határozza meg. Az állam az uralkodó osztály hatalmát különböző erőszakszervezetek és intézmények (hadsereg, rendőrség, büntetőszervek, hivatali apparátus) rendszerével biztosítja. Az állam történelmi kategória: a kibékíthetetlen osztályellentétek terméke és megnyilvánulása. A szocialista forradalom megsemmisíti a volt uralkodó osz-

tály államhatalmát és megvalósítja az új típusú szocialista államot., amely a dolgozó többség hatalmát biztosítja. A szocialista állam nélkül nem lehetséges a szocializmus felépítése, az osztálykülönbségek teljes felszámolása, az osztály nélküli kommunista társadalom elérése. … A szocializmus megszilárdulása és fejlődése eredményeként az erőszakszervezetek fokozatosan elvesztik jelentőségüket, míg az állam, gazdasági-szervező és kulturális-nevelő funkciói még sokáig nélkülözhetetlen lesznek; az állam sok funkciója fokozatosan a társadalmi szervezetek kezébe megy át.“ - *Marxista fogalomlexikon*

Osztályuralom, osztályharc, fasizmus, proletárdiktatúra

Osztályuralom és osztályharc

A gazdasági-politikai termelési modell, a társadalmi rendszer meghatározza az uralkodó és az elnyomott társadalmi osztályok számára a megvalósítható demokrácia és diktatúra jellegét. A kizsákmányoló osztálytársadalmakban mindig a kisebbség számára valósul meg érdemben a demokrácia és a túlnyomó többség számára legfeljebb csak a látszata lehetséges, így nem dönthetnek az osztályhatalom, a társadalmi rendszer kérdésében, a formájában, az osztályérdekeikben.

Az osztályuralom megvalósításához és fenntartásához az uralkodó társadalmi tudatot az uralkodó osztály érdekének megfelelően kell kialakítani, amit a felépítmény valósít meg. Így a kapitalizmusban a hatalom nélküli kizsákmányolt bér-rabszolgák szinte zokszó nélkül eltűrik kifosztásukat, csak az osztályharc segíthet az alacsonyabb rendű helyzetük javításában. A szocializmusban az osztályuralmat a dolgozók a képviselőiken keresztül gyakorolják, a domináns társadalmi tudat formája a tudományos világnézet, a szocialista demokrácia, a kollektív erkölcs és a kollektív népgazdaság.

Az osztálytársadalmakban osztályuralom valósul meg és osztályharc folyik, hol lappangva, hol nyíltan, még akkor is, ha az osztályok tagjai ezt nem ismerik fel, nem ismerik el. A kapitalizmusban a kapitalisták, a szocializmusban azonban a dolgozó nép osztályuralma valósul meg. A kapitalizmusban az osztályuralmat a fasiszta-kapitalizmus, a szocializmusban a proletárdiktatúra biztosítja.

Nem létezhet osztálytársadalom osztályuralom nélkül, mert a dolgozó és a kizsákmányoló (vagy a kizsákmányolásra törekvő) osztályok (emberek) között kibékíthetetlen, antagonisztikus ellentétek vannak, amit a diktatúra különböző formáival lehet csak elnyomni. Az osztálytársadalmakban a demokrácia nem mindenki számára egyformán érvényesül. A kapitalizmus a kizsákmányolók és élősködők érdekében szűkíti, formálissá teszi vagy megszünteti a demokráciát a dolgozó proletár bér-rabszolga, beszélőszerszámok számára, amihez a diktatúra különböző formáit alkalmazza.

A kapitalizmusban az osztályuralom a kapitalista osztály önkényuralommal, a fasiszta-kapitalizmussal valósul meg, így a bér-rabszolgák érdekképviselői a törvényhozásban nem vesznek részt. A szocializmusban az osztályuralmat az összes dolgozó osztály érdekében a proletárdiktatúra valósítja meg, a kapitalizmusra törekvők a szocializmus számára bűnözők, így ezeket ki kell zárni a politikai és az államhatalomból. A polgári demokrácia az osztályellenségeinek a képviselőit a politikai hatomból nyíltan, törvényesen általában nem tudja kizárni, azonban a kommunistákat, a bér-rabszolgák következetes érdekképviselőit az alap és a felépítmény monopóliumával minden lehetséges módon távol tartják.

„Demokrácia: legáltalánosabb értelemben olyan politikai rendszer, amelyben a hatalom forma szerint az egész nép kezében van, ténylegesen azonban valamely osztály diktatúrája érvényesül.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„Osztályharc: az összeegyeztethetetlen, ill. egymásnak ellentmondó érdekű osztályok között folyó harc. … Az osztályérdekek objektívek, az osztályok társadalmi helyzetéből, életkörülményeik összességéből erednek. … A kapitalizmus leegyszerűsítette és lemeztelenítette az osztály-ellentéteket azzal, hogy két nagy osztályt állított szembe egymással, a burzsoáziát és a proletariátust.“ - *Filozófiai kislexikon*

Fasiszta-kapitalizmus és proletárdiktatúra

A fasizmus és a proletárdiktatúra az osztályuralomért harcol! A proletárdiktatúra a népi demok-

ráciában a kapitalizmus önkényuralomra törekvése ellen harcol és biztosítja a népi demokrácia működését. A proletárdiktatúra a szocializmusban a dolgozók osztályérdekének a védelmében az ellenforradalomra törekvőkkel szemben diktatúra, a dolgozók szocialista demokráciájának, az emberi jogainak, a szocializmus építésének biztosítéka, a kapitalizmus elleni harc meghatározó ereje.

A fasizmus (fasiszta-kapitalizmus) ellen párja a proletárdiktatúrának, ami a dolgozó proletár bér-rabszolga beszélőszerszámok osztályharca számára diktatúra. A kapitalizmus hanyatló kora a fasiszta-kapitalizmus, ami világméretű imperialista harc a bér-rabszolgák kizsákmányolásának a jogáért.

A fasiszta-kapitalizmus az kapitalista osztály önkényuralom, diktatúra, mert a dolgozó proletárok bérrabszolgák, a hatalomban az osztályérdekeikben nem vehetnek részt. A kapitalista jogállamban az emberiség többsége is csak beszélőszerszám, ennek megfelelő demokratikus és emberi jogokkal, a törvényhozásban a proletár bér-rabszolgák osztályérdekeit következetesen nem képviseli senki!

A fasizmus (fasiszta-kapitalizmus) az ember-állat gondolkodó állat korszaka, amely a kapitalizmus végéig tart. A kapitalizmusban az osztályuralom fenntartására elkerülhetetlen a kapitalista osztály önkényuralom, mert csak így lehet kifosztani a dolgozó proletár bér-rabszolga beszélőszerszámokat. Önkényuralom, mert a bér-rabszolgák következetes osztály érdekképviselői, a marxista-leninista kommunisták nem vesznek részt a többség érdekében a törvényhozásban.

A kapitalizmusban a működési módja, az erkölcse és az ehhez alakuló világnézete miatt szükségszerűen megvalósul a bér-rabszolgaság, ami nem érdeke a dolgozó proletároknak, ez kényszer. A kapitalista osztály önkényuralom feladata a kizsákmányolás, az élősködés biztosítása, a bér-rabszolgák osztályérdekeinek az elnyomása a diktatúra megfelelő formáival.

A proletárdiktatúra (a népi demokráciában és a szocializmusban) a gondolkodó emberré válás felé vezető út támasza. Gondolkodó emberré csak az osztály nélküli társadalomban a kommunizmusban válhat az ember-állat, ahol megszűnik a rabszolgaság minden formája, valódi demokrácia valósul meg. A fasiszta-kapitalizmus a gondolkodó emberré válás a kommunizmus ellen harcol, a kizsákmányolás, élősködés jogáért, de ezt csak erőszakkal teheti meg. A proletárdiktatúra a fasiszta-kapitalizmus erőszaka elleni erőszak, háború a fasizmus ellen.

A kapitalizmus rendszerválságban van, harcol a túléléséért, a fasiszta-kapitalizmus ennek a harcnak a megvalósítója, ami az emberiség pusztulására vezethet, ha nem képes meghaladni a kapitalizmust, ami a védelmében, hanyatlásában, rothadásában fasizmussá változott.

„Fasizmus: … a legreakciósabb politikai irányzat a kapitalista országokban a kapitalizmus általános válságának időszakában; „a finánctőke legreakciósabb, legsovinisztább, legagresszívebb csoportjainak nyílt terrorista diktatúrája” (G. Dimitrov).“ - *Filozófiai kislexikon*

„Proletárdiktatúra: a proletariátus államhatalma, amely a burzsoá államgépezet szétzúzása eredményeképpen jön létre. A proletárdiktatúra alkotja a szocialista forradalom fő tartalmát, ez győzelmének elengedhetetlen feltétele és legfőbb eredménye. Éppen ezért a proletárdiktatúráról szóló tanítás a marxi—lenini elmélet egyik legfontosabb része. A proletariátus arra használja fel hatalmát, hogy megtörje a kizsákmányolók ellenállását, megszilárdítsa a forradalom győzelmét, idejében elhárítsa a burzsoázia restaurációs kísérleteit, védekezzék a nemzetközi reakció agresszív cselekedetei ellen.“ - *Filozófiai kislexikon*

Kapitalizmus →

A kapitalizmus lényege

A kapitalizmus bér-rabszolgatartó beszélőszerszám társadalmi forma!

A kapitalista az kizsákmányoló, a dolgozó proletár bér-rabszolgákon élősködő ember! A kapitalista profitja a bér-rabszolgák kizsákmányolásával keletkezik! A kapitalizmus a létért folyó verseny színtere, hasonlóan, mint az állatvilágban, ez még csak az emberiség gondolkodó állat korszaka! Az ember az embernek a farkasa!

A kapitalizmus a működési módja, az erkölcse miatt elkerülhetetlenül a kizsákmányolást, a bér-rabszolgái felett felsőbbrendűen az élősködést valósítja meg! A kapitalizmus a termelőerők alacsony színvonalán, amíg még a verseny a létszükségletekért viszi előre a fejlődést nagyon hatékony forma, ami minden hibájával együtt a maga korában a legoptimálisabb a fejlődésre. Ebben a korban a bér-rabszolgaság, az emberi jogok megsértése elkerülhetetlen, mert a kedvezőbb körülményekben lévők magukhoz ragadják totálisan a gazdasági-, a politikai- és az államhatalmat, a termelőerőket a saját érdekükben működtetik, így még azonban csak a gondolkodó állat lehet az emberiség, ahol a kollektivizmus még nem valósítható meg.

A kapitalizmus a végletekig megosztotta az emberiséget élősködő kapitalistákra és dolgozó proletár bér-rabszolgák társadalmi osztályaira. A kapitalisták a bér-rabszolgatartók és dolgozó proletárok a bér-rabszolgák. A bér-rabszolgák a beszélőszerszámok, akik munkaerejét a bérükért megvásárolja a bér-rabszolgatartója és úgy használja mit a szerszámokat, profitot termelnek a kapitalistának.

„**Osztályok:** „Osztályoknak az emberek nagy csoportjait nevezik, amelyeknek a társadalmi termelés történetileg meghatározott rendszerében elfoglalt helyük, a termelési eszközökhöz való (nagyrészt törvényekben szabályozott és rögzített) viszonyuk, a munka társadalmi szervezetében játszott szerepük, következésképpen a társadalmi javak rendelkezésükre álló részének megszerzési módjai és nagysága tekintetében különböznek egymástól. „Az osztályok az emberek olyan csoportjai, amelyek közül az egyik eltulajdoníthatja a másik munkáját, annak következtében, hogy a társadalmi gazdaság adott rendszerében különböző a helyzetük.” (Lenin művei).“ - *Marxista fogalomlexikon*

„**Elosztás:** … az egyéneknek, társadalmi csoportoknak, osztályoknak a megtermelt javakban való részesedési aránya, a részesedés konkrét társadalmi formája. Az elosztás elsősorban a termelési eszközök tulajdonformájától függ. A termelési eszközök magántulajdonán alapuló társadalmakban a kizsákmányoló osztályok a társadalom összjövedelméből magas arányban részesednek. A kapitalizmusban az elosztás alapvető formája a tőkések által elsajátított – profit és a munkásoknak fizetett – munkabér. A szocializmusban a javak elosztása alapvetően a végzett munka arányában történik. Fő formája a bér és a fizetés, illetve a szövetkezeti tagok részesedése.“ - *Marxista fogalomlexikon*

A kapitalizmus lényegét röviden jellemezve

A kapitalizmus bér-rabszolgatartó, kizsákmányoló, élősködő, árutermelő piacgazdaság! A kapitalizmusban minden alapvetően a kapitalisták profitja érdekében és ellenőrzésével történik!

A kapitalista vállalkozó érdeke szempontjából a dolgozó proletár munkabére a létrehozási és működtetési termelési költsége, olyan mint az egyéb szerszámé, gépé, termelési tényezőé, amit a profitja érdekében a legalacsonyabb előállítási és működtetési áron kell tartania! A kapitalizmusban „a munkaerőnek mint árunak az értékét az a munkaidő méri, amely a munkás létfenntartásához és fajfenntartásához szükséges dolgok előállítására kell.(Marx.)“

A kapitalizmusban az értéktöbblet alapján keletkezik a tőkés profitja, ami a dolgozó proletár bér-rabszolgák által megtermelt és értékesített árból levont termelési tényező költségek, munkabérek, adók, stb. után megmarad a vállalkozó kapitalistának. A profit nem a kapitalisták munkájának, hanem a kizsákmányoló tevékenységüknek az eredménye!

A kapitalista profitja a bér-rabszolgák által termelt és ingyen törvényesen elsajátított értéktöbb-

letből származik. Az értéktöbblet a proletár bér-rabszolgák által termelt áru értékéből a termelési költségek, (a beruházások, munkabérek, stb.), az adók, az értékesítési, pénzügyi költségek, stb. levonása után megmaradó haszon, ami a tőkésé, amihez törvényesen a bérrabszolgák kizsákmányolásával ingyen jut hozzá!

A kapitalista alapvető tevékenysége mindenfajta kapitalista (termelő, pénzügyi, stb.) gépezetben a profitja érdekében a kizsákmányolás szervezése, amit azonban rábízhatja a (jól) fizetett proletárokra is (a munkásarisztokratákra, hivatalnokokra, szakemberekre, stb.), így ez már tisztán élősködés. Azonban, élősködés akkor is, ha a kizsákmányolás szervezésén túl még a bér-rabszolgái mellett a profitért maga a kapitalista is dolgozik, de nem csak az általa termelt értéktöbbletet sajátítja el.

A kapitalizmusban a kizsákmányoló és a dolgozó bér-rabszolgák között elkerülhetetlen az osztályharc, ami sokáig észrevétlenül lappang, majd tombol, végül a szocialista forradalomba torkollik. A kapitalizmus a társadalmi tudatot a kapitalizmus, a kizsákmányolás, az élősködés, a bér-rabszolgaság elfogadására alakítja, azonban hatalmas az élősködés, a rothadás, a válságok, a rabló háborúk, az imperialista gyarmatosítás, ami gerjeszti az osztályharcot, végül a forradalomra vagy a fasizmus őrjöngésére vezet.

„**Értéktöbblet:** a tőkés gazdaságban a bérmunkás által megtermelt érték és munkaerejének értéke közötti különbözet, amelyet a tőkés ellenérték nélkül elsajátít. A realizált értéktöbblet a profit. A marxi értéktöbblet-elmélet a különböző polgári elméletekkel szemben bebizonyította, hogy az értéktöbblet egyetlen forrása a dolgozók kizsákmányolása, s hogy a tőkés társadalom termelésének közvetlen célja nem a fogyasztók szükségleteinek kielégítése, hanem az értéktöbblet termelése (alaptörvény). A szocialista gazdaságban az értéktöbblet kategóriája megszűnik, mert a munkaerő nem áru és nincs kizsákmányolva.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„**Osztályharc:** olyan osztályok közötti harc, amelyeknek érdekei összeegyezhetetlenek vagy ellentmondanak egymásnak. A rabszolgatartó társadalomtól kezdve minden társadalom története osztályharcok története. A marxizmus-leninizmus az osztályharc tudományos magyarázatát adja. Kimutatja, hogy az osztályharc az antagonisztikus osztályokra bomlott társadalom fejlődésének hajtóereje. Bebizonyítja, hogy a polgári társadalomban az osztályharc szükségszerűen a proletariátus diktatúrájához vezet, melynek célja az osztályok megszüntetése: az osztály nélküli kommunista társadalom megteremtése. A proletariátus osztályharcának alapformái a gazdasági, a politikai és az ideológiai harc. A politikai harc, amely a tőkés társadalomban a szocialista forradalomhoz és a proletariátus diktatúrájának megteremtéséhez vezet, döntő feltétele annak, hogy a munkásosztály és az egész társadalom felszabaduljon a kizsákmányolás alól. A harc gazdasági és ideológiai formái alá vannak rendelve a politikai harc feladatainak.“ - *Marxista fogalomlexikon*

A kapitalizmus gazdasága

A tőkés termelés célja, a maximális profit elérése, amihez a kizsákmányolással, a bér-rabszolgasággal, a vetélytársak legyőzésével, a konkurenciaharccal, a jó szervezéssel, a technika modernizálásával, a jó gazdálkodással, stb. juthat hozzá a tőkés! A kapitalisták profitja azonban a dolgozó proletárok munkájával keletkező értéktöbblet törvényes eltulajdonításával, a kizsákmányolásával keletkezik! „**Értéktöbblet:** a tőkés gazdaságban a bérmunkás által megtermelt érték és munkaerejének értéke közötti különbözet, amelyet a tőkés ellenérték nélkül elsajátít.“

A kapitalizmus gazdasága alapvetően egy jól működő gépezet, leszámítva a kizsákmányolást, a népgazdaság, a világgazdaság tervezhetetlenségét, a zavaros tudománytalan vallásos világnézetét, a buta önző individualista erkölcsét, így vele jár a gazdasági anarchia, a kíméletlen konkurenciaharc, a gazdasági válságok, az imperialista fasiszta háborúk, az ehhez kötődő embertelenség és kegyetlenség, a bér-rabszolgasággal az emberi jogok súlyos megsértése és a felsőbbrendűség, stb.

Azonban a kapitalizmus másként nem működik, a fejlődésének nagy ára van. A népi demokrácia ezen segíthet a tudatos, tudományos világnézetével, a marxista-leninista kommunista párt vezetésével, a kapitalista és a kollektív népgazdaságnak a társadalom, sőt az emberiség érdekének az alárendelésével, ahol a kapitalizmus is a kommunizmus tudományos világnézetével gyorsan fejlődik, de a

cél a szocializmuson keresztül a kommunizmus.

„**Kizsákmányolás:** idegen munkaterméknek ellenszolgáltatás nélküli elsajátítása a termelési eszközök tulajdonosa által. A proletariátus, mivel nem rendelkezik termelési eszközökkel, kénytelen a munkaerejét áruba bocsátani, és a megtermelt értéktöbbletet a termelési eszközök tulajdonosa kisajátítja. A kizsákmányolást csak a szocialista forradalom számolja fel, megszüntetve a termelési eszközök magántulajdonát.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„államkapitalizmus és állammonopolista kapitalizmus: a tőkés gazdaság formái, amelyeket az jellemez, hogy egyes magántőkés gazdaságok államiakká alakulnak át, s hogy az állam széleskörűen beavatkozik az ország gazdasági életébe. … Az állammonopolista kapitalizmus nem küszöböli ki a kapitalizmus alapvető törvényeit, a termelés anarchiáját, a gazdasági válságokat; a termelés további koncentrációjához és társadalmasításához vezet, a végsőkig kiélezi a kapitalizmus alapvető ellentmondását, a munka és a tőke közti ellentmondást, és ezzel közelebb hozza végleges pusztulását. Megjelenik a kapitalizmus szocializmussal történő forradalmi felváltásának szükségszerűsége, minthogy egyedül a szocializmus körülményei között lehetséges a termelés központosított irányítása, amit a tőkés társadalom termelőerőinek mai állapota parancsolóan megkövetel. „...Az állammonopolista kapitalizmus a szocializmus legteljesebb anyagi előkészítése, a szocializmus előcsarnoka, az a történelmi lépcsőfok, amelyet a szocializmusnak nevezett foktól semmiféle közbülső lépcsőfokok nem választanak el” (Lenin összes művei 34 köt. 194. old.)“ - *Filozófiai kislexikon*

A kapitalizmus alapvető ellentmondása

A kapitalizmusban a termelési eszközök alapvetően magántulajdonban és a kapitalista állam tulajdonában vannak, ezért a termelés minden költsége is tőkés befektetés a befektető profitja vagy, a kapitalizmus működése érdekében! A kapitalista állam tőkebefektetése a kapitalizmust szolgáló befektetés, semmi köze a valódi szocializmushoz! A termelőeszközök magántulajdona azt jelenti, hogy a működése a tulajdonos hasznáért történik. Ebben a vonatkozásban a dolgozó proletár bérrabszolga csak beszélőszerszám lehet, annyi a beleszólása a társadalom életébe csupán, mint egy szerszámnak. Végezze el azt a munkát amiért a bérét kapja, ami a lehető legalacsonyabb bér, bár az értéket ő hozza létre, de csak szerszám, még akkor is ha beszélő szerszám. A munkaerő árán felülit a kapitalisták törvényesen elsajátítják, mert ők a termelési tényezők tulajdonosai.

A kapitalizmus alapvető ellentmondása a munka társadalmi jellege és az elsajátítás magántőkés formája közötti ellentmondás, mely a tőkés társadalom két alapvető osztálya, a proletariátus és a burzsoázia antagonizmusában nyilvánul meg! Alapvetően ez az osztályharc motiválója!

Proletár nem rendelkezik termelőeszközzel, így a léte érdekében kénytelen eladni a munkaerejét a termelőeszközzel rendelkező tőkésnek és ezzel profitot termel neki. A proletár dolgozó így lesz a bérmunkás, a munkaerő áru, akinek a bére az előállítási és működtetési költsége, amit a tőkés (a kapitalizmusban), mint minden árut, mint a szerszámot a legalacsonyabb szinten tartja. Így lesz a dolgozó proletár bér-rabszolga a beszélőszerszám, hasonlóan, mint a rabszolgatartó társadalomban. Bár a kapitalizmusban már szabadon, csak a létérdeke kényszer miatt válik a proletár bér-rabszolga beszélőszerszámmá!

A kapitalizmusban a beszélőszerszám emberi és szabadságjogai, a demokráciája csak ezen a szinten valósulhat meg. De a szerszámnak, így a beszélőszerszámnak semmi köze a hatalomhoz, ez valósul meg a kapitalizmusban, ennyi lehet csak a demokráciája, szabadon, saját elhatározásából lehet bér-rabszolga, ami azonban a létérdeke. Választania kell, bér-rabszolga lesz vagy elpusztul.

A kapitalizmusban az embertársai kárára az erősebb, az okosabb, a rátermettebb, a jobb körülményekben élő ember-állat, a gondolkodó állat a totális győztes a létfeltételekért folyó harcban, úgy mint az állatvilágban, ez szinte minden emberi értéket felülmúl, lehetetlenné téve a kollektivizmust, a valódi demokráciát, az emberi jogokat, a gondolkodó emberi létet!

„**Kapitalizmus:** a feudalizmust felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, amely a termelési eszközök magántulajdonán, a bérmunka kizsákmányolásán alapszik. **A tőkés termelés alaptörvénye: az értéktöbblet-szerzés**. A kapitalizmust a termelés anarchiája, időszaki válságok, krónikus munka-

nélküliség, a tömegek nyomora, konkurencia és háborúk jellemzik. **A kapitalizmus alapvető ellentmondása** a munka társadalmi jellege és az elsajátítás magántőkés formája közötti ellentmondás, mely a tőkés társadalom két alapvető osztálya, a proletariátus és a burzsoázia antagonizmusában nyilvánul meg. A proletariátusnak a kapitalizmus egész történetén végighúzódó osztályharcát a szocialista forradalom tetőzi be. A tőkés alap felépítményének fő elemeit a politikai és jogi intézmények, valamint a polgári ideológia rendszere alkotják. A kapitalizmus ideológusai által proklamált egyenlőséget teljesen formálissá teszi a gazdasági egyenlőtlenség, s a dolgozókat a politikai élettől távol tartó államgépezet.“ - *Marxista fogalomlexikon*

Kapitalista kizsákmányolás

A kapitalista profitja alapvetően, leegyszerűsítve: A kapitalista profitja a saját tőkebefektetésén és alapvetően a kizsákmányoló tevékenységén, a „munkáján” felül a proletárok termelésével, a proletárok munkájával keletkező értéktöbbletből törvényes kizsákmányolással származik.

A kapitalizmusban a „termelőeszközök“ magántulajdonának a szentsége az alapja a bér-rabszolgaságnak. A kapitalista termelő (pénzügyi, kereskedelmi, stb.) gépezet csak a dolgozó proletár bér-rabszolgák munkájával működik. Azonban vannak nagy számban egyedül (vagy néhány alkalmazottal) dolgozó kisvállalkozó kis-kapitalisták is, akik a saját munkájukból élnek és alapvetően nem kizsákmányolók, sokkal inkább törekvő, szorgalmas emberek, akik a jobb létükért küzdenek.

A kapitalizmus a bér-rabszolga, a munkaerő áru termelési tényező tőkebefektetésére alapul, mert ez a termelés leglényegesebb tényezője, ettől keletkezik az áru, az érték, az értéktöbblet, amiből a tőkések profitja keletkezik. Azonban ezek a dolgozó proletár bér-rabszolga emberek csak beszélőszerszámok, a kapitalisták rajtuk, a munkájuk kizsákmányolása alapján élősködnek vagyis a kapitalisták paraziták. A kapitalizmusban ez másként nem lehetséges!

A kapitalista a tőkéjével a termelő gépezetet létre és mozgásba hozza és a végén zsebre vágja a profitot. A termelő gépezet a tőkével megvásárolt termelési tényezőkkel, a bér-rabszolgák munkájával értéktöbbletet termel, amiből a tőkés profitja származik. A tőkés termelő gépezet mozgatói, működésben tartói a bér-rabszolgák, akik ezt a munkabérért, az életben maradásuk érdekében teszik, azonban a profit a tőkésé, aki ebben a gépezetben alapvetően csak kívülálló tőkebefektető!

A bér-rabszolgák munkabére a létrehozásuk és üzemeltetésük költsége, mint az egyéb termelési tényezőké, amit a legalacsonyabb áron kell tartani a kapitalizmusban. A bér-rabszolgák által termelt értéktöbblet a tőkebefektetőé, így a bér-rabszolga a szerszámok közül a **beszélőszerszám**.

A tőkés termelés célja a profit, amihez a tőkések a bérrabszolgák kizsákmányolásával jutnak hozzá és ezen az alapon élősködnek! A tőkés a termelőgépezeten kívülálló parazita, de ő a haszonélvező, a termelőgépezetben általában nem vesz részt, a fő feladata a kizsákmányolás szervezése, ennek érdekében a termelő gépezet működési körülményeinek a megteremtése. A tőkés a termelőgépezetben alapvetően kívülálló, bár mégis néha jelentős és meghatározó a munkája a termelésben is, de ettől még kizsákmányoló!

„Értéktöbblet: a tőkés gazdaságban a bérmunkás által megtermelt érték és munkaerejének értéke közötti különbözet, amelyet a tőkés ellenérték nélkül elsajátít. Marx”!

A kapitalistának általánosságban, alapvetően nem a munkája értékének megfelelő a jövedelme, hanem a kizsákmányoló tevékenységgel az értéktöbblet elsajátítása (ingyen törvényes eltulajdonítása) alapján a törvényes kizsákmányolás!

Az értéktöbbletből származó profitot a kapitalisták a saját élősködésükre a kizsákmányolással, azaz ingyen törvényesen ellenszolgáltatás nélkül eltulajdonítják elveszik (törvényesen ellopják) a dolgozó proletároktól. Megtehetik mert a proletár dolgozó bér-rabszolgák beszélőszerszámok, alacsonyabb rendű emberek a kapitalizmusban, akik az osztályérdekükben semmilyen hatalommal sem bírnak!

A proletár beszélőszerszám

A kapitalizmusban a dolgozó proletár a kapitalista számára csupán termelési tényező. Ő a beszé-

lőszerszám, olyan, mint a szerszám vagy a gép, a tőkés számára termelési költség, ami a profitjához elkerülhetetlenül szükséges. A robotok elterjedésével ez lényegesen megváltozhat, nem lesz szükség a beszélőszerszámokra, meg kell tőlük szabadulnia a fasiszta-kapitalistáknak és ezt megtehetik.

Milyen emberi jogai és demokráciája lehet a beszélő-szerszámnak? A beszélőszerszámnak a bér-rabszolgákat megillető emberi jogai lehetnek, akinek a léte a kapitalisták érdekéhez kötődik. A bér-rabszolga az a léte érdekében válik rabszolgává, vagy rabszolga lesz vagy nyomorog és végül elpusztul. A kapitalizmusban az emberiség túlnyomó többségének bér-rabszolgának kell lennie.

Azonban van más lehetőségük is a dolgozó proletár bér-rabszolgáknak. Ha a bér-rabszolgák összefognak és öntudatra ébrednek, akkor az osztályharccal és a tudományos világnézet segítségével a marxista-leninista kommunista párt vezetésével eredményesen küzdhetnek az emberibb életért.

Ez azonban nem jó a kapitalizmus híveinek és ez ellen a fasiszta-kapitalizmussal harcolnak az öntudatos bér-rabszolgák, a marxista-leninista kommunisták ellen. **A fasiszta-kapitalizmus az kapitalista osztály-önkényuralom**, ami a bé-rabszolgákat kizárja a hatalomból és így nincsenek következetes osztályérdek képviselőik a törvényhozásban és sehol a hatalomban.

A kapitalizmusban az emberiség túlnyomó többsége dolgozó proletár, akik az értékek, az értéktöbblet, a kapitalisták profitjának létrehozója, azonban csak beszélőszerszám emberek! A beszélőszerszám az alacsonyabb rendű ember, **rabszolga**, még akkor is ha csak **bér rabszolga**. A bér-rabszolga az a kizsákmányolójának az érdekében létezik, mint az egyéb termelési tényezők.

A kapitalizmus hihetetlen mértékben szélsőségesen megosztott bér-rabszolgatartó társadalom, az emberiség túlnyomó többsége csak **beszélő-szerszám**, csak az élősködők hasznáért élhet és ha nem lesz rájuk szüksége a kapitalistáknak, akkor pusztulhatnak, akár milliárd számra is! A kapitalizmus a beszélőszerszámok pusztulása ellen nem tehet szinte semmit, ha a termelésben nincs szükség valamelyik termelési tényezőre, akkor azt nem vásárolja meg a kapitalista. Nem vásárolja meg a felesleges beszélő szerszámot sem, a kapitalista állam is csak a nyomor szintjén képes tartani a tartalék, a parlagon heverő munkaerőt. A kapitalizmusban a legfontosabb a tőkések profitja, a kapitalista állam ezt biztosítja, működését ennek rendeli alá, mert a kapitalista államapparátus tagjai erősen kötődnek a profithoz anyagilag, világnézetileg és erkölcsileg is.

„**Fasizmus**: az imperializmus viszonyai között, a kizsákmányoló osztályok legreakciósabb részének legsovinisztább, legagresszívebb nyílt terrorista diktatúrája, amely vad, erőszakos terjeszkedés, más népek leigázása, a faji gyűlölet szitása, szélsőséges kommunistaellenesség és antidemokratizmus jellemez. Szociális demagógiájával igyekszik tömegbefolyásra szert tenni. A kapitalizmus általános válságának talaján nagy társadalmi megrázkódtatások idején jött létre, amikor az uralkodó osztályok a régi módon, a polgári demokrácia eszközeivel nem tudnak kormányozni, a munkásosztály pedig nem elég erős a hatalom megragadásához, a társadalmi-politikai erők polarizálása kritikus szakaszba lépett, a jobboldali erők a szélsőséges reakció (fasizmus) oldalán tömörülnek, a munkásmozgalom és az antifasiszta demokratikus tábor viszont nem egységes, de potenciálisan fenyegető erő a reakcióval szemben.“ - *Marxista fogalomlexikon*

Kapitalista-szocializmus

A termelőerők fejlődésével érik a kapitalizmus méhében a szocializmus, ami a kapitalizmusban a kapitalista-szocializmus formában kizsákmányolással, élősködéssel, bér-rabszolgasággal, szociális demagógiával, a szocializmus értékei némelyikének megvalósulásával működik és a védelmére a fasiszta-kapitalizmus szolgál, ami azonban diktatúra, kapitalista önkényuralom.

A szocializmusban a munka, a kommunizmusban már a szükséglet szerinti elosztás valósul meg, ami már a termelőerők fejlődésével a szocializmusban is kezd kibontakozni, sőt már a kapitalizmusban is nyoma van (egészségügy, oktatás, kultúra, szociális ellátások). A szocializmus/kommunizmus értékei a termelőerők fejlődésével lehetőséggé és a társadalom érdekében szükségessé is válnak, ami már a kapitalizmus hanyatló korszakában is jelentkezik. A kapitalizmusban a munka szerinti elosztás hiánya a rothadás egyik okozója, ami a pofátlan élősködésben, pazarlásban valósul meg. A rothadást fokozza a kapitalizmus világgazdasági anarchiája, a tudománytalan világnézete.

A termelőerők kapitalista-szocializmussá fejlődésével a hanyatlóvá, rothadóvá váló kapitalizmus világméretekben már képtelen uralkodni az általa kifejlesztett termelőerők felett! Azonban lehetőség nyílik a dolgozó proletár bér-rabszolgák számára a kedvezőbb létfeltételek biztosítása és ezzel az osztályharc tompítása. Emelet megmarad és fokozódik a kizsákmányolás, a kapitalisták élősködése, pazarlása, a népgazdaság és a világgazdaság anarchiája. Egyre több a szocializmusra jellemző érték valósul és valósulhatna meg, a többség azonban csak a demagógia színvonalán marad, maradhat. Mert a kapitalizmus az kapitalizmus marad kizsákmányolással, élősködéssel, felsőbbrendűséggel, bér-rabszolgasággal, imperializmussal, gazdasági válságokkal, háborúkkal, népirtásokkal, tudománytalan világnézettel és az erkölcse megállíthatatlanul rothad.

A kapitalizmusban a társadalom többségének a bér-rabszolgáknak az osztályérdek képviselői a hatalomban, a törvényhozásban nem vesznek részt, amit a törvény is szabályoz! A bér-rabszolgák következetes osztályérdek képviselői a marxista-leninista kommunisták, akik a kizsákmányolás megszüntetéséért, a dolgozók demokráciájáért, emberi jogaikért harcolnak és osztályellenségei a kapitalistáknak ezért gyakran szabályos háború alakul ki köztük, ami a Szovjetunióban győzött is.

Azonban a kapitalizmus csak a bér-rabszolgasággal működik, így a kommunistákat a fasiszta-kapitalizmus a diktatúrával, a felépítményével, a törvény erejével tarja távol a hatalomtól. A fasiszta-kapitalizmus azért önkényuralmi diktatúra, mert az államhatalom minden eszközével lehetetlenné teszi a túlnyomó többség számára az osztályérdek képviseletét a hatalomban. A kapitalizmus minden formája önkényuralmi színvonalú kapitalista diktatúra, ami kizárja a bér-rabszolgák, a többség számára a valódi demokráciát.

A kapitalizmusban érik a termelőerők és a tudomány fejlődésével a kollektivizmus, a szocializmus lehetősége és a szükségszerűsége is, ami a totális fasizmusban vagy a szocialista forradalomban végződik. A kapitalizmus hanyatlásával a fasizmus térnyerése elkerülhetetlen, ezért az emberiség meghaladva a kapitalizmust csak a népi demokrácia/szocializmus/kommunizmusban maradhat meg. Azonban a kapitalistáknak a saját profitjuk, az élősködésük, a kizsákmányolással szerzett jövedelmük, a hatalmuk és a támogatóiknak a proletár osztályárulóknak, a kapitalizmust kiszolgáló híveinek a viszonylag kedvező életmódjuk az érdekük.

A kizsákmányolók hatalmát és a proletár osztályárulók jólétét védi a fasiszta-kapitalizmus a kapitalista osztály-önkényuralommal, a dolgozó proletár többség feletti diktatúrával. Ami azonban út a pusztulásba, mert ez a proletár dolgozó többség és az emberiség kárára valósulhat csak meg, ami szükségszerűen az osztályharcra és az imperialista rabló háborúkra vezet, mert a kapitalizmusnak ilyen a természete!

A kapitalizmus jobboldali világnézete, erkölcse, a baloldali világnézet

Világnézeti jobboldal és baloldal

A kapitalizmus minden formája elkerülhetetlenül a világnézeti jobboldalt valósítja meg, a felsőbbrendű és alsóbbrendű emberek, az élősködők és az őket kiszolgálók világát! A kapitalizmus a működési módja miatt a felsőbbrendű kizsákmányolással megsérti a deklarált emberi jogokat, ami megalázó bűncselekmény a dolgozó emberiség ellen! A felsőbbrendű kizsákmányolás és az erre alapuló élősködés, az erre törekvés a világnézeti jobboldal alapvető jellemzője. A proletár bér-rabszolgák részéről a felsőbbrendűség elfogadása, tűrése a világnézeti jobboldal igazi ereje, a kapitalizmus azonban csak így működik!

A kapitalizmus minden formája alapvetően jobboldali jellegű, a felsőbbrendű és alsóbbrendű emberek világa, ehhez igazodik az erkölcse a világnézete. A baloldali világnézet a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenlőségre alapuló demokrácia híve, a felsőbbrendűség, a kizsákmányolás, az élősködés elutasítója. Az igazi baloldaliak az emberi jogok, a valódi demokrácia megvalósításáért küzdenek, ezek a marxista-leninista kommunisták.

A világnézeti jobboldal híveinek, elfogadóinak, tűrőinek alapvetően az emberi jogokat sértő embertelen az erkölcse. Mert bármilyen jóságosnak, igazságosnak, segítőkésznek, humánusnak mondják magukat vagy akár így is cselekszenek, azonban ha a kapitalizmus hívei, akkor a felsőbbrendű-

ség, a kizsákmányolás, a bér-rabszolgaság, a fasiszta-kapitalizmus és végül is az élősködés, hívei. A baloldali világnézet és erkölcs ezekkel az embertelenségekkel szemben áll, ez ellen harcol.

A kapitalista felsőbbrendű a munkabérért megvásárolt bér-rabszolgáihoz képest, mert jogosnak, emberségesnek, humánusnak tartja a bér-rabszolgaságot, a kizsákmányolást az élősködését, azonban ez súlyosan sérti az emberi jogokat! Ehhez azonban szükségesek a bér-rabszolgák is, akik osztályérdekeik ellenére eltűrik ezt, mert nélkülük nem valósulhat meg a felsőbbrendűség, az élősködés. A kapitalizmus működéséhez azonban a világnézeti jobboldal uralma elkerülhetetlen!

Az élősködés, a vállalkozás törvényes lehetősége a kapitalizmus motorja! A kapitalizmus nem működik a jobboldali világnézet, a kizsákmányolás, a felsőbbrendűség, a bér-rabszolgaság és az erre alapuló élősködés nélkül. A kapitalizmus a működési módja, jobboldali világnézete lehetetlenné teszi a társadalmi haladást, az emberi jogok, a demokrácia fejlődését, mert az emberiség elkerülhetetlenül megoszlik kapitalista élősködőkre és az őket kiszolgáló bér-rabszolga dolgozókra!

A kapitalizmus minden formája szükségszerűen reakciós, jobboldali világnézetű, beszélőszerszám, kizsákmányoló, élősködő társadalmi forma, csak így működik! A kapitalizmusnak a társadalmi haladás kiszélesítése, az emberi jogok, a valódi demokrácia megvalósítása nem az érdeke, sőt ellenérdekelt! A kapitalizmusban az emberi jogok, a demokrácia megvalósulásáról csak fecsegni lehet, de megvalósíthatatlan a bér-rabszolgák számára!

Felsőbbrendű isten

A kapitalizmusnak muszáj az élősködő hatalma érdekében a dolgozó emberiség számára a hamis társadalmi tudatot, a vallásos idealista jobboldali világnézetet, a felsőbbrendű isten és az alsóbbrendű emberiség minta szerinti erkölcsöt nevelni, mert a kapitalisták élősködése enélkül lehetetlen volna. A kapitalizmus a működése és jobboldali világnézete miatt az alapvető társadalmi osztályai a felsőbbrendű élősködő kapitalisták és az őket kiszolgáló alsóbbrendű dolgozó proletár bér-rabszolga beszélőszerszámok. Az **isteni minta** szerint a kapitalista az az „istene“ a bér-rabszolgáknak, a felsőbbrendű jóságos, igazságos ura, így jogosan élősködik felettük, ez a kapitalizmus erkölcse.

A kapitalizmus égi tükörképe a kitalált, képzelt **felsőbbrendű isten** és az alárendelt földi emberiség viszonya. A képzelt felsőbbrendű istenre alapuló idealista világnézet azonban tudománytalan hamis és az emberi jogokat, a demokráciát, az emberiséget sérti. Hamis világnézet, mert az istent a tudomány még nem fedezte fel vagyis nincs, virtuális valami a tudatlan, hiszékeny tudatban. Embertelen, mert az emberi jogokat sérti a felsőbbrendűség, a valódi demokrácia megvalósítását gátolja.

A kapitalizmus osztályviszonyai azonban ehhez hasonlítanak, a felsőbbrendű kapitalista úr és az alsóbbrendű bér-rabszolga. Ha mégis létezne az emberiség felett egy felsőbbrendű isten, az ugyanolyan embertelen viszony lenne, mint a kapitalizmus. Az isten az nem jóságos, hanem felsőbbrendű antidemokratikus, az emberiség feletti önkényuralkodó, hasonlóan mint a kapitalizmusban a kapitalista osztály önkényuralom, a fasiszta-kapitalizmus. Szerencse, hogy csak a képzeletben létezik.

Az emberiség a kapitalizmus minden formájában szélsőségesen megosztott felsőbbrendű kapitalista élősködőkre és az őket kiszolgáló bér-rabszolgákra. A kapitalizmus valóságos világnézete nagyon hasonlít a kitalált, képzelt felsőbbrendű isteni mintára, ezért ez az uralkodó világnézetének, erkölcsének a meghatározója, az élősködése támasza.

„**Isten:** természetfeletti mindenható lénynek, a „világ teremtőjének” és „irányítójának” fantasztikus alakja. A teológia felhasználja az idealizmust, amely fiziológiailag próbálja bizonyítani Isten létét, szépítgeti és elhomályosítja az Isten eszme tartalmát, és Istent úgy igyekszik feltüntetni, mint abszolút eszmét, világakaratot, valamiféle személytelen racionális princípiumot. A marxizmus leleplezte az Isten-eszme reakciós voltát és tarthatatlanságát, kimutatta, mennyire hiábavaló az Isten-eszme védelme, amikor azt a természet- és társadalomtudomány egész fejlődésmenete cáfolja. Lenin ezt írta: „Az isten (történelmileg és köznapi élet értelmében véve) mindenekelőtt olyan eszmék komplexuma, amelyeket a külső természet és az osztályelnyomás által megfélemlített ember ostoba tehetetlensége szült – olyan eszmék komplexuma, amelyek állandósítják ezt a tehetetlen félelmet, elaltatják az osztályharcot”.“ - *Marxista fogalomlexikon*

A kapitalizmus rothadása, hanyatlása, anarchiája

A kapitalizmusban a konkurenciaharc, az individualizmus, az élősködés lehetősége (aminek köszönheti sikerét) lehetetlenné teszi a társadalom, a népgazdaság, az emberiség érdekében a világgazdaság szükségessé, elkerülhetetlenné váló észszerű tervezését, szervezését. A népgazdaságnak, a világgazdaságnak, a társadalom az emberiség érdekét kell szolgálnia, de erre a kapitalizmus individualizmusa alkalmatlan. A kollektív forma megvalósítása az emberiség megmaradása érdekében elkerülhetetlenné válik, mert csak ez teszi lehetővé a tervgazdálkodást, a gazdasági anarchia megszűnését.

A profitért folyó verseny miatt a kapitalista világgazdaságban elkerülhetetlen a kíméletlen harc. A kapitalista modell alapján az emberiség érdekében a világméretűvé vált világgazdaság tervezhetetlen, szervezhetetlen, így a gazdasági anarchia, a káosz uralkodik a földön! A valamikor oly sikeres kapitalizmus a termelőerők világméretűvé fejlődésével hanyatlik, rothad, a válságok, a háborúk, a nyomor miatt az emberiség szenved. Ezt a hanyatló, rothadó szocializmussá érő kapitalizmust védi az élősködés érdekében a fasiszta-kapitalizmus a kapitalista osztály önkényuralommal.

A termelőerők fejlődésével a kapitalizmusban egyre mélyülő, a kapitalizmus világnézete által felfoghatatlan, így megoldhatatlan ellentmondások elhatalmasodnak, így a kapitalizmus rothadása megállíthatatlanul fokozódik, egyre hatalmasabb méretűvé válik. A kapitalizmus fennmaradása már csak a fasizmus különböző formáival lehetséges, a hitleri fasizmustól az USA mosolygó fasizmusáig változatos formákban megvalósulva.

A tőkés termelés alaptörvénye az értéktöbblet-szerzés, ami a bér-rabszolgák kizsákmányolásával történik. A kapitalizmus gazdasága társadalmilag és világméretekben az erkölcse, a világnézete és a működési módja miatt szervezhetetlen, tervezhetetlen anarchiában működik. A kapitalizmusban a megosztottság miatt azonban az emberiség túlnyomó többsége megalázó bér-rabszolgaságban él és elkerülhetetlenül a föld nagy részén nyomort, háborút, éhezést, pusztulást okoz.

A kapitalizmus rothadása elsősorban a dolgozó proletár bér-rabszolga emberiséget sújtja. A termelőerők fejlődésével a fejlett régiókban azonban az időszaki válságok egyre kevésbé katasztrofálisak, de az elmaradott részeken a nyomor, a háborúk, a pusztulás óriási méretűek.

A kapitalizmusban elkerülhetetlenek a válságok, a háborúk, a népirtások, a felsőbbrendűség, az élősködés, az emberi és szabadságjogok megsértése, a bér-rabszolgák feletti kapitalista osztály önkényuralom a fasizmus.

A kapitalista hatalomban a túlnyomó többségben lévő dolgozó proletárok osztályérdekeinek nincs törvényes osztályérdek képviselője, bér-rabszolgák csupán, ez önkényuralom. A termelőerők fejlődésével, a termelésben a robotok dominanciájával a kapitalizmus elpusztítja a beszélőszerszám emberiséget, ha már nem lesz rá szüksége, mert feleslegessé válnak számára! A kapitalizmus szocializmussá érésével kapitalista szocializmussá alakul, a védelme a kapitalista osztály önkényuralommal a fasiszta-kapitalizmussal valósul meg, ez azonban már a kapitalizmus hanyatló, rothadó korszaka.

„**A Kapitalizmus Általános Válsága:** a tőkés társadalom mindenoldalú, a gazdasági alapra és a felépítményre egyaránt kiterjedő, a rendszer hanyatlását kifejező válsága. Nem azonos a túltermelési gazdasági válságokkal, amelyek a gazdasági élet visszatérő megrázkódtatásai. A kapitalizmus általános válsága egész történelmi korszakot ölel fel, amely az első világháborúval és a Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelmével kezdődött el, s a szocializmus világméretű győzelmével zárul.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„**Imperializmus:** a kapitalizmus fejlődésének legfelső és legutolsó foka … A monopolkapitalizmus szakaszába lépve a kapitalizmus rothadó, élősdi kapitalizmussá válik.“ - *Marxista fogalomlexikon*

Fasizmus →

A fasiszta-kapitalizmus

A fasiszta-kapitalizmus a társadalmi haladás, a gondolkodó emberré válás, a kommunizmus elleni harc. A fasiszta-kapitalizmus a körülményekhez alkalmazkodva különböző formákban az emberi jogok megvalósítása, a demokrácia fejlődése, a társadalmi haladás, a kollektivizmus, a kommunizmus, a gondolkodó emberré válás, az elkerülhetetlen szükségszerűség megvalósulása ellen küzd és borzasztó szenvedést hoz az emberiségnek. A fasiszta-kapitalizmus őrületében elpusztíthatja az emberiséget, mert a kapitalizmust felváltó kommunizmus elkerülhetetlenül szükségszerűvé válik és ezt csak az emberiség kipusztításával képes megakadályozni, ezzel azonban a földi gondolkodó anyagot megsemmisíti. A fasiszta-kapitalizmus felelős a háborúkért, világháborúkért, a népirtásokért.

A fasiszta-kapitalizmus a polgári demokráciában működve a mosolygó fasizmus. A demokráciát elvető fasiszta forma a klasszikus hitleri fasizmus. A földön a fasiszta-kapitalizmus az USA mosolygó és a hitleri fasizmus formákat a szükségnek megfelelően valósítja meg.

A fasiszta-kapitalizmus az fasizmus, mert a hanyatló kapitalizmus mindegyik változatában - bár megvalósulásában szélsőségesen eltérően - kapitalista osztály önkényuralom valósul meg. A fasizmusnak két jellegzetes alaptípusa van, a hitleri klasszikus és az USA polgári demokráciában működő mosolygó fasizmusa. A fasizmus a kapitalizmusban a körülményekhez alkalmazkodva az alaptípusokat kombinálva változatos formában valósul meg. A hanyatló, rothadó kapitalizmus minden formája fasiszta-kapitalizmus, kapitalista osztály önkényuralom a dolgozó proletár bér-rabszolga beszélőszerszámok feletti diktatúrával.

A fasizmus a kapitalizmus gondolkodó ember-állatának a harca a gondolkodó emberré válás a kommunizmus ellen. A kapitalizmus hanyatló, rothadó korszaka a fasiszta-kapitalizmus. A kapitalizmus a fasiszta-kapitalizmussal védekezik az emberré válás ellen a kapitalista osztály-önkényuralommal, a demokrácia korlátozásával, formálissá tételével vagy eltörlésével. A fasizmus az kapitalista osztály önkényuralom, mert a kapitalista hatalomban a dolgozó proletároknak, a túlnyomó többségnek nincs osztályérdek képviselője.

„**társadalmi haladás:** az emberi társadalom emelkedő, előre irányuló fejlődése az alacsonyabb fokokról és formákról a magasabbak felé. … A **társadalmi haladás** eszméje előfeltételezi először is magának annak a ténynek a felismerését, hogy az emberi társadalom változik és fejlődik; másodszor, a földi élet értékes voltának elismerését, harmadszor, a történelem immanens folyamatként való felfogását, a társadalmi fejlődés törvényszerű voltának elismerését. … A **társadalmi haladás** objektív tudományos kritériumát a társadalom anyagi alapjában kell keresni. Lenin a termelőerők fejlődését tekintette a **társadalmi haladás** legfőbb kritériumának. A **társadalmi haladás** legáltalánosabb kritériumának azt kell tekintenünk, hogy a társadalom milyen mértékben lett úrrá a természet elemi erőin, és milyen mértékben szabadult fel a spontán társadalmi erők uralma, a szociális-politikai egyenlőtlenség és az emberek szellemi elmaradottsága alól. … A **társadalmi haladás** fő iránya korunkban a kapitalizmusból a szocializmusba való világméretű átmenet. … „Az anyagi élet termelési módja szabja meg a társadalmi, politikai és szellemi életfolyamatot egyáltalában. Nem az emberek tudata az, amely létüket, hanem megfordítva, társadalmi létük az, amely tudatukat meghatározza.” (Marx—Engels Művei. 13. köt. 6. old.)“ - *Filozófiai kislexikon*

A kapitalista-szocializmus

A kapitalista-szocializmusban a bérrabszolga beszélőszerszámok számára az osztályérdekükben nem valósulhatnak meg az emberi jogok és a demokrácia sem, mert ez a kapitalizmusban értelmetlen, lehetetlen. A kapitalizmusban a termelőeszközök magántulajdona (a polgári tulajdon) az alapja az emberi jogok alapvető megsértésének a bér-rabszolgaságnak, azonban a kapitalizmus enélkül nem működik. A kapitalizmus túlérésével, a hanyatlásával, a szocializmussá érésével, a védelmében végül is elvezetett a fasiszta-kapitalizmusba, a következetes kapitalista osztályharcra, a bér-rabszolgaság fenntartásáért.

A kapitalista-szocializmus a fasiszta-kapitalizmus védelmében a hanyatló, rothadó kapitalizmus. A kapitalista-szocializmus célja a kapitalizmus fennmaradása érdekében a valódi szocializmus térnyerésének megakadályozása. Ezzel azonban veszélyezteti az emberiség létét, mert a szocializmus az emberiség fejlődésének szükségszerű társadalmi formája, ezt a fasizmus erőszakkal gátolja.

A termelőerők fejlődésével érik a kapitalizmus méhében a szocializmus lehetősége, szükségszerűsége és elkerülhetetlensége, a kollektív demokratikus társadalmi forma. Erre a kapitalizmus válasza a kapitalista szocializmus, ami azonban nem szocializmus, hanem kapitalizmus, kizsákmányolással, élősködéssel, szociális demagógiával, amit a fasiszta-kapitalizmussal, a kapitalista osztály önkényuralommal véd meg. A kapitalista szocializmusban a kapitalizmus lehetősége, védelme érdekében kezd néhány szocializmusra jellemző érték megvalósulni, de a többség legfeljebb csak a demagógia színvonalán jelentkezik, vagyis nem valósul meg érdemben.

„**emberi jogok:** alapjogok, szabadságjogok, természetes és elidegeníthetetlen jogok, állampolgári **Jogok:** az állampolgárokat megillető, a különböző társadalmi rendszerekben eltérő terjedelmű alkotmányokban rögzített legfontosabb jogok gyűjtőneve. Az **emberi jogok** elismerésének követelménye a feudális kötöttségekkel szemben fellépő burzsoázia jelszavaként merült fel, kifejezve a tulajdon és a vállalkozás szabadságának követelését. A burzsoázia eszményített államáról írta Engels: „… az emberi jogok egyik leglényegesebbjének - a polgári tulajdont proklamálták…” - *Politikai kisszótár*

Szocializmus →

A munka szerinti elosztás

A szocializmus jellemzője a kommunista kollektív forma, ahol a termelőeszközök kollektív tulajdonban vannak és működnek valamint a szocialista demokrácia, ami a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenlőségen alapuló demokrácia és a munka szerinti az elosztás, ezeket a kapitalizmusban lehetetlen megvalósítani. A kapitalizmus nem is akarja a szocializmust megvalósítani, mert ezen az alapon nem lehet kizsákmányolni, élősködni, nem lehet bér-rabszolgasággal az emberi jogokat megsérteni és nem lehet valódi demokrácia sem. A szocializmus megvalósításához azonban elkerülhetetlen a termelőerők magas színvonala, a tudományos világnézet uralma és a kollektivizmus, ami lehetővé teszi a munka szerinti elosztást és a valódi demokráciát.

A munka szerinti elosztás feltétele a termelőeszközök olyan magas színvonala, hogy a létfeltételek a társadalom minden tagja számára munkával biztosítható legyen, csak így szűnik, csak így szüntethető meg a létfeltételekért a kíméletlen (élet-halál) harc. A szocializmusban a létfeltételek kollektív formában termeléssel jönnek létre, de az elosztás a szükségletnek megfelelő mértékben még nem valósítható meg, mert ehhez a termelőerők nem eléggé fejlettek és nem egyforma az emberek által végzett munka társadalmi értéke, de az alapellátás már mindenki számára megvalósítható. A szocializmus átmenet a gondolkodó állatból a gondolkodó emberi formára.

A tudományos világnézettel és e szerinti tudatos cselekedettel, a gondolkodó embernek megfelelő akarattal, a társadalom és az egyéni érdek figyelembevételével, mindenkinek a képességeinek megfelelő munkájával, a termelőerők magas színvonalán a munka szerinti elosztás megvalósítható. Ehhez a társadalmat úgy kell szervezni, hogy mindenki a képességei szerinti munkavégzéssel dolgozzon és ez a munkája társadalmi hasznosságának megfelelő elosztással javadalmazzon.

A szocializmus értékei a szocialista demokrácia és az emberi jogok megvalósítása valamint a tudományos világnézet szerinti cselekedet, de ezek nem valósulhatnak meg a kapitalizmusban. A kapitalizmusban csak az valósulhat meg, ami a tőkéseknek, a kapitalizmusnak is kedvező, ami lehet egy felismerés, egy politikai előny vagy valami, ami valójában a tőkének végül is semmibe sem kerül, mert egy jól megtérülő befektetés.

A kommunizmus jellemzője a szükséglet szerinti elosztás, ami a fejlett kapitalizmusban is kezd kibontakozni, ilyen például az egészségügyi alapellátás, az alapvető iskolatámogatás, stb. de ez kedvező a kapitalizmusnak is, mert megfelelő, sok profitot termelő, jó minőségű beszélőszerszámokra van szüksége, ami azonban csak tőkebefektetés, nem az emberiesség a motiválója. A jó minőségű beszélőszerszámra a befektetés olyan, mint a szerszámra, ami a gazdának a profittal megtérül.

A szocializmusban a kizsákmányolás bűncselekmény (a kapitalizmusban ez törvényes jog), ezért ennek megakadályozására kollektív tulajdonformában működteti a termelőeszközöket és az elvégzett munka társadalmi értéke az alapja a dolgozók jövedelmének. A szocializmus megszünteti a kizsákmányolást és a társadalom, az emberiség megosztottságát kizsákmányoló élősködőkre és bérrabszolgákra. A szocializmusban a dolgozó már nem proletár, nem munkaerő áru, mert a termelőeszközöket a társadalom kollektív formában tervgazdálkodással üzemelteti. A dolgozóknak a munkájuk társadalmi hasznossága szerinti a jövedelmük, az értéktöbblet az egész társadalom javát szolgálja.

„**szocializmus:** a kapitalizmust szükségszerűen felváltó, a termelési eszközök társadalmi tulajdonán alapuló, kizsákmányolástól mentes társadalmi-gazdasági alakulat, a kommunizmus alsó foka. Megvalósításának döntő feltétele a szocialista forradalom, a munkásosztály politikai hatalmának kivívása, a termelési eszközök társadalmi tulajdonba vétele … amelynek célja a kapitalizmus és minden kizsákmányolás, elnyomás, társadalmi igazságtalanság elleni küzdelem“ - *Politikai kisszótár*

A szocialista demokrácia

A társadalmi haladás az emberi jogok, a demokratikus szabadságjogok és a demokrácia fejlődését jelenti. A társadalmi haladáshoz azonban a termelőerők, a tudomány, a világnézet, az erkölcs fej-

lődése és a megfelelő társadalmi modell is szükséges. A társadalmi haladás a rabszolgatartó, a feudalizmus, a bér-rabszolgatartó kapitalizmus, a népi demokrácia/szocializmus/kommunizmus/… sorrendben fejlődik. A dolgozóknak először csak a szocializmusban, a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenlőségen alapuló demokráciában, a **szocialista demokráciában** valósulhatnak meg az emberi- és szabadságjogaik, a kollektivizmussal és a bér-rabszolgaság felszámolásával. A szocializmusban kizsákmányolni, élősködni már nem lehet, mert ez törvénytelen, erkölcstelen, a kapitalizmusban azonban ez még törvényes jog, erkölcsös cselekedet.

A szocialista demokrácia az emberiség történetében a demokrácia eddig ismert legfejlettebb formája, mert a szocializmus kollektív működési módja és erkölcse, a következetesen objektív tudományos világnézete lehetővé teszi a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokráciát, az emberi jogok megvalósítását, a bérrabszolgaság megszüntetését.

A szocialista demokrácia a valódi demokrácia!

„**szocialista demokrácia:** új típusú demokrácia, azonos a néphatalom fogalmával. A kizsákmányolás megszűnésén, az osztályantagonizmusok felszámolásán és a szocializmus erősödésén alapul. Biztosítja a néptömegek részvételét a szocialista állam tevékenységében.“ - *Politikai kisszótár*

„**Demokrácia:** legáltalánosabb értelemben olyan politikai rendszer, amelyben a hatalom forma szerint az egész nép kezében van, ténylegesen azonban valamely osztálydiktatúrája érvényesül. … A demokrácia új, magasabb rendű formája a **szocialista demokrácia**, amely a nép többségének, a dolgozó tömegeknek a demokráciája.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„A proletárdiktatúra lényegét tekintve minden más diktatúrától eltérő diktatúra, s egyszersmind a demokrácia új, magasabb típusát jelenti. Szemben a polgári demokráciával, amely mindegyik tőkésországban valójában csak a kizsákmányolók demokráciája, a **szocialista demokrácia** minden dolgozónak, a nép túlnyomó többségének demokráciája. A proletárdiktatúrában a szabadságjogok formális elismeréséről (ahogyan ez a tőkés világban történik) áttevődik a súlypont annak tényleges biztosítására, hogy a dolgozók élhessenek is szabadságjogaikkal.“ - *Marxizmus-leninizmus filozófiája*

„A szocialista társadalomban új típusú demokrácia van, amely mérhetetlenül magasabb rendű, mint a burzsoá demokrácia. Ezt mindenekelőtt a szocialista gazdasági rend határozza meg, amelynek politikai felépítménye a **szocialista demokrácia**. A szocialista demokrácia, a formális burzsoá demokráciával ellentétben, nemcsak meghirdeti, hanem a társadalom minden tagja számára ténylegesen biztosítja is a munkához, a tanuláshoz és a pihenéshez való jogot, a választójogot, az állam és a népgazdaság irányításában való részvétel jogát, a szólás-, a sajtó- és a lelkiismereti szabadságot, valamint az egyéni képességek fejlesztésének reális lehetőségét.“ - *A marxista filozófia alapjai*

Kommunizmus →

A termelőerők fejlődésével érik a kommunizmus lehetősége

A termelőerők fejlődésével a létfeltételekért folytatott verseny, az ember-ember közötti harc szükségessége csökken, majd a (kommunizmusban) meg is szűnik, mert értelmetlenné válik. Előbb-utóbb a fejlett termelőerőket az emberiség már csak a kollektivizmussal a valódi demokráciában képes biztonságosan uralni, ami az objektív valóságra támaszkodó tudományos világnézetre alapulva igényli és kényszeríti a társadalmi modell, a társadalmi rendszer változását, fejlődését. A kommunista demokratikus kollektív forma, a tudományos világnézet a gondolkodó emberré válás elengedhetetlen feltétele. Az emberiség vagy tovább lép és gondolkodó emberré váli vagy elpusztul.

A kommunizmus megvalósítása nélkül elpusztul az emberiség

Az ember a létszükségleteit, használati értékeit a modern korban egyre inkább és idővel kizárólag a kollektívákban termeléssel világméretű munkamegosztásban állítja elő. A termelőerők fejlődésével a kollektivizmus, a termelőeszközök kollektív tulajdona és üzemeltetése lehetőséggé, szükségessé és elkerülhetetlenné válik. Sőt a kommunista kollektivizmussal, a valódi demokrácián alapuló demokratikus együttműködéssel a tudatos, tudományos világnézetre alapozott tervgazdálkodás az emberiség megmaradása érdekében létszükségleté válik. Azonban ez csak a kommunista társadalmi formában valósítható meg, ez az emberiség megmaradásának egyetlen lehetősége, ha létezni akar. A fasiszta-kapitalizmus a pusztulás útja, a kapitalizmus csak fasizmussal létezhet, mert a kommunizmus szükségszerű megvalósulását csak így lehet megakadályozni. A fasizmusban létező kapitalizmus a fasiszta-kapitalizmus az kapitalista osztály önkényuralom, bér-rabszolgasággal, az emberi jogok, a demokrácia korlátozásával, tudománytalan világnézettel működik, ezzel a formával azonban az emberiség nem tudja uralni a létét, mert a kapitalizmus az harc és ebben a harcban egyre pusztítóbb fegyvereket használ. A kommunizmus megvalósulása nélkül az emberiség el fog pusztulni!

Robotok a kommunizmusban!

A termelőerők fejlődésével, a robotok termelő tevékenységének kizárólagos elterjedésével szükségszerűen teljesen új társadalmi életforma lehetősége jön létre. Ezen a fejlettségi fokon a termelés a robotok dominanciájával az emberiség hagyományos, a létszükségletek termeléséhez szükséges munkára alapozott életformája értelmetlenné válik. A kommunista társadalmi forma tudatosan és tudományosan szervezett, ami a valódi demokráciában kollektív formában működik, amihez szocializmuson keresztül lehet eljutni, szükség szerint a népi demokrácia közbeiktatásával. A népi demokrácia és a szocializmus átmeneti társadalmi forma a kommunizmusba, ahol már a marxizmus-leninizmusra alapozott tudományos világnézet a domináló és a társadalom érdeke a meghatározó. Az emberiség megmaradása, a fejlett termelőerők feletti uralom, az emberiség érdekében a társadalmi, a világméretű tervgazdálkodás, a következetesen objektív tudományos világnézet, a kollektivizmus és valódi demokrácia nélkül lehetetlen.

„**Kommunizmus:** a kapitalista társadalmat felváltó társadalmi-gazdasági alakulat, a munkásmozgalom végcélja. Fejlődésének több szakasza van: alsó foka a szocializmus, felső foka a kommunizmus. Elméletileg Marx és Engels alapozta meg.“ - *Marxista fogalomlexikon*

„**Kommunizmus:** a munkásosztály felszabadításának, az osztály-nélküli társadalom létesítésének, vagyis a kapitalista rendnek egy magasabbal: a kommunista társadalommal való helyettesítésének tana, amelynek első fokát szocializmusnak is nevezik.“ - *Idegen szavak marxista magyarázattal*

Maglód, Salánki László 2025. 09. 24.